

Obsah

I *Legislativní akty*

NAŘÍZENÍ

- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1168/2011 ze dne 25. října 2011, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 2007/2004 o zřízení Evropské agentury pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie 1
- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ze dne 25. října 2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 a o zrušení směrnice Komise 87/250/EHS, směrnice Rady 90/496/EHS, směrnice Komise 1999/10/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES, směrnice Komise 2002/67/ES a 2008/5/ES a nařízení Komise (ES) č. 608/2004 ⁽¹⁾ 18

SMĚRNICE

- ★ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU ze dne 25. října 2011 o právech spotřebitelů, kterou se mění směrnice Rady 93/13/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES a zrušuje směrnice Rady 85/577/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES ⁽¹⁾ 64

Cena: 4 EUR

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

CS

Akty, jejichž název není vtištěn tučně, se vztahují ke každodennímu řízení záležitostí v zemědělství a obecně platí po omezenou dobu. Názvy všech ostatních aktů jsou vtištěny tučně a předchází jim hvězdička.

I

(Legislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 1168/2011

ze dne 25. října 2011,

kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 2007/2004 o zřízení Evropské agentury pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

K tomuto účelu se uvažuje o vytvoření společných pravidel pro standardy a postupy pro kontrolu a ostrahu vnějších hranic.

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 74 a čl. 77 odst. 2 písm. b) a písm. d) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

(3) Účinné provádění společných pravidel pro standardy a postupy pro kontrolu a ostrahu vnějších hranic vyžaduje zvýšenou koordinaci operativní spolupráce mezi členskými státy.

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

(4) Účinná správa vnějších hranic prostřednictvím kontrol a ostrahy přispívá k boji proti nedovolenému přistěhovalectví a obchodování s lidmi a napomáhá snižovat ohrožení vnitřní bezpečnosti, veřejného pořádku, veřejného zdraví a mezinárodních vztahů členských států.

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Vypracování komplexní evropské politiky v oblasti migrace, jež bude zaměřená do budoucna a bude založena na dodržování lidských práv, solidaritě a odpovědnosti, zejména pro ty členské státy, které čelí zvláštnímu a nepřiměřenému tlaku, je i nadále klíčovým politickým cílem Evropské unie.

(5) Ochrana vnějších hranic je věcí zájmu nejen členského státu, na jehož vnějších hranicích se vykonává, nýbrž všech členských států, které zrušily ochranu svých vnitřních hranic.

(2) Politika Unie v oblasti vnějších hranic směřuje k vytvoření integrované správy hranic zajišťující jednotnou a vysokou úroveň kontroly a ostrahy, která nezbytně provází volný pohyb osob v rámci Unie a je základní součástí prostoru svobody, bezpečnosti a práva.

(6) V roce 2004 přijala Rada nařízení (ES) č. 2007/2004 ze dne 26. října 2004 o zřízení Evropské agentury pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie ⁽³⁾ (FRONTEX) (dále jen „agentura“), jež zahájila činnost v květnu 2005. Nařízení (ES) č. 2007/2004 bylo změněno v roce 2007 nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 863/2007 ze dne 11. července 2007, kterým se zřizuje mechanismus pro vytvoření pohraničních jednotek rychlé reakce ⁽⁴⁾.⁽¹⁾ Úř. věst. C 44, 11.2.2011, s. 162.⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 13. září 2011 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 10. října 2011.⁽³⁾ Úř. věst. L 349, 25.11.2004, s. 1.⁽⁴⁾ Úř. věst. L 199, 31.7.2007, s. 30.

- (7) Další posílení úlohy agentury je v souladu s cílem Unie vypracovat politiku, která by vedla k postupnému zavedení koncepce integrované správy hranic. Agentura by měla v rámci svého mandátu podporovat členské státy při uplatňování této koncepce, jak je stanoveno v závěrech zasedání Rady o integrované správě hranic konaného ve dnech 4. a 5. prosince 2006.
- (8) Víceletý program pro prostor svobody, bezpečnosti a práva ve službách občanům (Stockholmský program) přijatý Evropskou radou na zasedání ve dnech 10. a 11. prosince 2009 vyzývá k upřesnění a posílení úlohy agentury, pokud jde o správu vnějších hranic.
- (9) Mandát agentury by proto měl být upraven s cílem posílit zejména její operativní schopnosti a současně zajistit, aby všechna přijatá opatření byla přiměřená sledovanému cíli, aby byla účinná a aby plně respektovala základní práva a práva uprchlíků a žadatelů o azyl, mezi něž patří zejména zákaz navracení.
- (10) Stávající možnosti poskytování účinné pomoci členskými státem v rámci operativních aspektů správy vnějších hranic je třeba rozšířit, pokud jde o dostupné technické zdroje. Agentura by měla být schopna plánovat dostatečně přesně koordinaci společných operací nebo pilotních projektů.
- (11) Minimální úroveň potřebného technického vybavení poskytovaného agenturou nebo povinně členskými státy na základě každoročních dvoustranných jednání a dohod přispěje velkou měrou k lepšímu plánování a provádění operací koordinovaných agenturou.
- (12) Agentura by měla spravovat seznam technického vybavení, které vlastní členské státy či agentura nebo které je členskými státy a agenturou spoluvlastněno, a to na základě vytvoření a vedení centralizovaných záznamů v rámci rezervy technického vybavení. Tato rezerva by měla zahrnovat minimální kontingent od každého typu technického vybavení, jež agentura potřebuje k provádění své činnosti.
- (13) V zájmu zajištění účinných operací by měla agentura vytvořit jednotky příslušníků pohraniční stráže. Pokud členské státy nečelí výjimečné situaci, která by zásadním způsobem ovlivňovala plnění jejich vnitrostátních úkolů, měly by pro tyto jednotky vyčlenit přiměřený počet kvalifikovaných příslušníků pohraniční stráže, kteří by byli k dispozici pro vyslání.
- (14) Agentura by měla být schopna vysílat do těchto jednotek příslušníky pohraniční stráže, kteří jsou agentuře dočasně přiděleni členskými státy jako národní odborníci a na které by se při plnění jejich úkolů a pravomocí měl vztahovat stejný právní rámec jako na vyslané příslušníky, které do jednotek přímo vyslali členské státy. Agentura by měla upravit svá vnitřní pravidla o dočasně přidělených národních odbornících umožňující hostitelskému státu vydávat při společných operacích a pilotních projektech přímé pokyny příslušníkům pohraniční stráže.
- (15) Jasně vymezený operační plán zahrnující hodnocení a povinnost hlášení incidentů dohodnutý před zahájením společných operací nebo pilotních projektů mezi agenturou a hostitelským členským státem po konzultaci se zúčastněnými členskými státy značně přispěje díky harmonizovanějšímu způsobu koordinace společných operací nebo pilotních projektů k plnění cílů tohoto nařízení.
- (16) Agentura bude systém hlášení incidentů využívat k tomu, aby příslušným vnitrostátním veřejným orgánům a své správní radě (dále jen „správní rada“) předala během společných operací, pilotních projektů nebo zásahů rychlé reakce veškeré informace týkající se důvěryhodných tvrzení zejména o porušení nařízení (ES) č. 2007/2004 nebo Schengenského hraničního kodexu stanoveného nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006⁽¹⁾, základních práv nevyjímaje.
- (17) Analýza rizik se ukázala jako klíčový prvek pro provádění operací na vnějších hranicích. Kvalita analýzy by se měla zlepšit tím, že bude rozšířena o způsob hodnocení schopnosti členských států čelit aktuálním výzvám, včetně současných a budoucích hrozeb a tlaků na svých vnějších hranicích. Těmito hodnoceními by však neměl být dotčen schengenský hodnotící mechanismus.
- (18) Agentura by měla na evropské úrovni zajistit pro školiče vnitrostátní pohraniční stráže členských států odbornou přípravu, včetně přípravy týkající se základních práv, přístupu k mezinárodní ochraně a azylovým řízením, a pro pracovníky příslušných vnitrostátních služeb doplňková školení a semináře týkající se kontroly a ostrahy na vnějších hranicích a navracení státních příslušníků třetích zemí neoprávněně pobývajících v členských státech. Agentura může ve spolupráci s členskými státy na jejich území organizovat odbornou přípravu, včetně výměnných programů. Členské státy by měly začlenit výsledky činnosti agentury v této oblasti do svých vnitrostátních programů odborné přípravy pohraniční stráže.
- (19) Agentura by měla sledovat vývoj vědeckého výzkumu v oblasti své činnosti, přispívat k tomuto vývoji a informovat o něm Komisi a členské státy.

(¹) Úř. věst. L 105, 13.4.2006, s. 1.

- (20) Ve většině členských států spadají operativní stránky navracení státních příslušníků třetích zemí neoprávněně pobývajících v členských státech do pravomoci orgánů příslušných pro kontrolu vnějších hranic. Jelikož provádění těchto úkolů na úrovni Unie je zřetelným přínosem, měla by agentura, v plném souladu s návratovou politikou Unie, zajistit koordinaci či organizaci společných návratových operací prováděných členskými státy, určit osvědčené postupy k získání cestovních dokladů a definovat kodex chování, který by měl být dodržován při navracení státních příslušníků třetích zemí neoprávněně pobývajících na území členských států. Na činnosti a operace, které nejsou prováděny v souladu s Listinou základních práv Evropské unie (dále jen „Listina základních práv“), by neměly být poskytnuty žádné finanční prostředky Unie.
- (21) Agentura může za účelem plnění svého poslání a v míře nezbytné pro plnění svých úkolů spolupracovat s Europolem, Evropským podpůrným úřadem pro otázky azylu, Agenturou Evropské unie pro základní práva a jinými subjekty a institucemi Unie, příslušnými orgány třetích zemí a mezinárodními organizacemi příslušnými pro záležitosti upravené nařízením (ES) č. 2007/2004, a to v rámci pracovních ujednání uzavřených v souladu s odpovídajícími ustanoveními Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“). Agentura by měla usnadnit operativní spolupráci mezi členskými státy a třetími zeměmi v rámci politiky vnějších vztahů Unie.
- (22) Stále důležitější je spolupráce s třetími zeměmi týkající se záležitostí upravených nařízením (ES) č. 2007/2004. S cílem zavést patřičný model spolupráce s příslušnými třetími zeměmi by měla agentura mít možnost zahájit a financovat projekty technické pomoci a ve spolupráci s příslušnými orgány třetích zemí vysílat do těchto zemí styčné důstojníky. Agentura by měla mít možnost přizvat k účasti na své činnosti pozorovatele ze třetích zemí poté, co jim poskytne nezbytnou odbornou přípravu. Navazování spolupráce se třetími zeměmi je důležité i z hlediska prosazování standardů správy hranic Unie včetně úcty k základním právům a lidské důstojnosti.
- (23) S cílem zajistit otevřené a transparentní podmínky zaměstnávání a rovné zacházení se zaměstnanci by se na zaměstnance a výkonného ředitele agentury měl vztahovat služební řád úředníků Evropské unie a pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropské unie, stanovené nařízením Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68⁽¹⁾, včetně pravidel týkajících se služebního tajemství a jiných srovnatelných povinností utajení.
- (24) Správní rada by kromě toho měla přijmout konkrétní ustanovení, která by umožnila dočasné přidělení národních odborníků z členských států do agentury. Tato ustanovení by měla mimo jiné stanovit, že přidělení příslušníci pohraniční stráže, kteří mají být vysláni v průběhu společných operací, pilotních projektů nebo zásahů rychlé reakce, by měli být považováni za vyslané příslušníky s odpovídajícími úkoly a pravomocemi.
- (25) Na zpracování osobních údajů agenturou se vztahuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů⁽²⁾. Evropský inspektor ochrany údajů by proto měl sledovat zpracovávání osobních údajů agenturou a mít pravomoc získat od agentury přístup ke všem informacím nezbytným pro jeho šetření.
- (26) Pokud osobní údaje zpracovávají členské státy, plně se uplatňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů⁽³⁾.
- (27) Při zajišťování provozního řízení informačních systémů se agentura řídí evropskými a mezinárodními normami, včetně norem týkajících se ochrany údajů, s přihlédnutím k nejvyšším profesním požadavkům.
- (28) Nařízení (ES) č. 2007/2004 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.
- (29) Toto nařízení ctí základní práva a dodržuje zásady uznané zejména ve Smlouvě o fungování EU a v Listině základních práv, především lidskou důstojnost, zákaz mučení a nelidského či ponižujícího zacházení anebo trestu, právo na svobodu a bezpečnost, právo na ochranu osobních údajů, právo na azyl, zásadu nenavracení, zákaz diskriminace, práva dítěte a právo na účinnou právní ochranu. Členské státy by měly toto nařízení uplatňovat v souladu s těmito právy a zásadami. Veškeré použití síly by mělo být v souladu s vnitrostátními právními předpisy hostitelského členského státu, včetně zásady nezbytnosti a proporcionality.

(1) Úř. věst. L 56, 4.3.1968, s. 1.

(2) Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1.

(3) Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.

- (30) Prováděním tohoto nařízení by neměly být dotčeny práva a povinnosti členských států podle Úmluvy Organizace spojených národů o námořním právu, Mezinárodní úmluvy o bezpečnosti lidského života na moři, Mezinárodní úmluvy o námořním pátrání a záchraně a Ženevské úmluvy o postavení uprchlíků.
- (31) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž přispět k vytvoření integrovaného řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jej může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“). V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku toto nařízení nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné pro dosažení uvedeného cíle.
- (32) Pokud jde o Island a Norsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* ⁽¹⁾, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě A rozhodnutí Rady 1999/437/ES ze dne 17. května 1999 o některých opatřeních pro uplatňování uvedené dohody ⁽²⁾. V důsledku toho by se delegace Islandské republiky a Norského království měly účastnit činnosti správní rady jako členové, i když s omezenými hlasovacími právy.
- (33) Pokud jde o Švýcarsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* ⁽³⁾, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodech A, B a G rozhodnutí 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2008/146/ES ⁽⁴⁾. V důsledku toho by se delegace Švýcarské konfederace měla účastnit činnosti správní rady jako člen, i když s omezenými hlasovacími právy.
- (34) Pokud jde o Lichtenštejnsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Protokolu podepsaného mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k Dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* ⁽⁵⁾, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodech A, B a G rozhodnutí Rady 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2011/350/EU ⁽⁶⁾. V důsledku toho by se delegace Lichtenštejnského knížectví měla účastnit činnosti správní rady jako člen, i když s omezenými hlasovacími právy.
- (35) V souladu s články 1 a 2 Protokolu (č. 22) o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o EU a Smlouvě o fungování EU, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto nařízení a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné. Vzhledem k tomu, že toto nařízení navazuje na schengenského *acquis*, rozhodne se Dánsko v souladu s článkem 4 uvedeného protokolu do šesti měsíců od přijetí tohoto nařízení Radou, zda je provede ve svém vnitrostátním právu.
- (36) Toto nařízení rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Spojené království v souladu s rozhodnutím Rady 2000/365/ES ze dne 29. května 2000 o žádosti Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* ⁽⁷⁾. Spojené království se tedy nepodílí na jeho přijímání a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.
- (37) Toto nařízení rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Irsko v souladu s rozhodnutím Rady 2002/192/ES ze dne 28. února 2002 o žádosti Irsku, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* ⁽⁸⁾. Irsko se tedy nepodílí na jeho přijímání a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.
- (38) Agentura by měla usnadnit organizaci operativních činností, při kterých mohou členské státy využít odborné znalosti a nástroje, které jsou Irsko a Spojené království ochotny nabídnout v souladu s postupy, o nichž rozhodne pro jednotlivé případy správní rada. K tomuto účelu by měli být zástupci Irsku a Spojeného království vyzváni k účasti na všech schůzích správní rady, aby se mohli plně zúčastnit jednání pro přípravu takových operativních činností.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁽²⁾ Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 31.

⁽³⁾ Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 52.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 1.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 21.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 19.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 131, 1.6.2000, s. 43.

⁽⁸⁾ Úř. věst. L 64, 7.3.2002, s. 20.

(39) Mezi Španělským královstvím a Spojeným královstvím existuje spor o vymezení hranic Gibraltarů.

(40) Pozastavení použitelnosti tohoto nařízení na hranice Gibraltarů neznamená změnu postojů dotyčných států,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Změny

Nařízení (ES) č. 2007/2004 se mění takto:

1) V článku 1 se odstavce 2 a 3 nahrazují tímto:

„2. Berouc v úvahu, že za kontrolu a ostrahu vnějších hranic odpovídají členské státy, agentura coby instituce Unie ve smyslu článku 15 a v souladu s článkem 19 tohoto nařízení usnadňuje a zefektivňuje uplatňování stávajících a budoucích opatření Unie týkajících se správy vnějších hranic, zejména Schengenského hraničního kodexu stanoveného nařízením (ES) č. 562/2006 (*). Činí tak zajištěním koordinace činnosti členských států při provádění těchto opatření, a tím přispívá k účinné, vysoké a jednotné úrovni kontroly osob a ostrahy na vnějších hranicích členských států.

Agentura při plnění svých úkolů jedná v plném souladu s příslušnými právními předpisy Unie, včetně Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina základních práv“), příslušnými normami mezinárodního práva včetně Úmluvy o právním postavení uprchlíků přijaté v Ženevě dne 28. července 1951 (dále jen „Ženevská úmluva“); závazky týkajícími se přístupu k mezinárodní ochraně, zejména zásadou nenavracení; a základními právy a přihlíží ke zprávám poradního fóra uvedeného v článku 26a tohoto nařízení.

3. Agentura poskytuje Komisi a členským státům nezbytnou technickou podporu a odborné znalosti v oblasti správy vnějších hranic a podporuje solidaritu mezi členskými státy, zejména mezi těmi, které čelí zvláštnímu nebo nepřiměřenému tlaku.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 ze dne 15. března 2006, kterým se stanoví kodex Společenství o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex) (Úř. věst. L 105, 13.4.2006, s. 1).“

2) Článek 1a se mění takto:

a) vkládá se nový bod, který zní:

„1a. „evropskými jednotkami pohraniční stráže“ rozumějí pro účely článku 3, článku 3b, článku 3c, článku 8 a článku 17 jednotky vyslané v průběhu společných operací a pilotních projektů, pro účely článků 8a až 8g jednotky vyslané v rámci zásahů rychlé reakce na hranicích (dále jen „zásahy rychlé reakce“) ve smyslu nařízení (ES) č. 863/2007 (*) a pro účely čl. 2 odst. 1 písm. ea) a g) a článku 5 jednotky vyslané v průběhu společných operací;

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 863/2007 ze dne 11. července 2007, kterým se zřizuje mechanismus pro vytvoření pohraničních jednotek rychlé reakce (Úř. věst. L 199, 31.7.2007, s. 30).“

b) bod 2 se nahrazuje tímto:

„2) „hostitelským členským státem“ rozumí členský stát, v němž se provádí společná operace, pilotní projekt či zásah rychlé reakce, nebo z něhož se tento zásah, operace či projekt zahajuje;“;

c) body 4 a 5 se nahrazují tímto:

„4) „členy jednotky“ rozumějí příslušníci pohraniční stráže členských států, kteří slouží u evropských jednotek pohraniční stráže a nejsou příslušníky jednotek hostitelského členského státu;

5) „žádajícím členským státem“ rozumí členský stát, jehož příslušné orgány žádají agenturu, aby na jeho území nasadila jednotku pro zásah rychlé reakce;“.

3) Článek 2 se mění takto:

a) odstavec 1 se mění takto:

i) písmena c) a d) se nahrazují tímto:

„c) provádí analýzu rizik včetně hodnocení schopnosti členských států čelit hrozbám a tlakům na vnějších hranicích;

- d) podílí se na rozvoji výzkumu v oblasti kontroly a ostrahy vnějších hranic;“;
- ii) vkládá se nové písmeno, které zní:
- „da) napomáhá členskými státy za okolností vyžadujících zvýšenou technickou a operativní pomoc na vnějších hranicích, s přihlédnutím k tomu, že některé případy mohou představovat humanitární nouzi a vyžadovat záchranné operace na moři;“;
- iii) písmeno e) se nahrazuje tímto:
- „e) napomáhá členskými státy za okolností, které vyžadují zvýšenou technickou a operativní pomoc na vnějších hranicích, zejména těm členským státům, které čelí zvláštnímu nebo nepřiměřenému tlaku;“;
- iv) vkládá se nové písmeno, které zní:
- „ea) vytváří evropské jednotky pohraniční stráže, které jsou vysílány v průběhu společných operací, pilotních projektů a zásahů rychlé reakce;“;
- v) písmena f) a g) se nahrazují tímto:
- „f) poskytuje členskými státy nezbytnou podporu zahrnující, požádá-li o to členský stát, koordinaci či organizaci společných návratových operací;
- g) vysílá příslušníky pohraniční stráže z evropských jednotek pohraniční stráže do členských států v rámci společných operací, pilotních projektů nebo zásahů rychlé reakce v souladu s nařízením (ES) č. 863/2007;“;
- vi) vkládají se nová písmena, která znějí:
- „h) v souladu s nařízením (ES) č. 45/2001 vyvíjí a provozuje informační systémy, které umožňují rychlou a spolehlivou výměnu informací o vznikajících rizicích na vnějších hranicích, včetně informační a koordinační sítě zřízené rozhodnutím 2005/267/ES (*);
- i) poskytuje nezbytnou pomoc při rozvíjení a provozování evropského systému ostrahy hranic, případně při vytváření společného prostředí pro sdílení informací, včetně zajišťování interoperability systémů.
- (*) Rozhodnutí Rady 2005/267/ES ze dne 16. března 2005 o zřízení bezpečné webové informační a koordinační sítě pro služby řízení migrace členských států (Úř. věst. L 83, 1.4.2005, s. 48).“;
- b) vkládá se nový odstavec, který zní:
- „1a. V souladu s právem Unie a mezinárodním právem nesmí být žádná osoba vyloděna v zemi, nebo jinak předána orgánům této země, v rozporu se zásadou nenavrácení, nebo v zemi, z níž hrozí nebezpečí vyhoštění nebo návratu do jiné země v rozporu s uvedenou zásadou. V souladu s právem Unie a mezinárodním právem se dbá na zvláštní potřeby dětí, obětí obchodování s lidmi, osob, které potřebují lékařskou pomoc, osob vyžadujících mezinárodní ochranu a dalších ohrožených osob.“;
- c) v odstavci 2 se poslední pododstavec nahrazuje tímto:
- „Členské státy podávají agentuře zprávy o těchto operativních otázkách na jejich vnějších hranicích mimo rámec agentury. Výkonný ředitel agentury (dále jen ‚výkonný ředitel‘) pravidelně a alespoň jednou ročně informuje o uvedených otázkách správní radu agentury (dále jen ‚správní rada‘).“
- 4) Vkládá se nový článek, který zní:
- „Článek 2a
- Kodex chování**
- Agentura vypracuje a bude dále rozvíjet kodex chování, který se vztahuje na veškeré operace koordinované agenturou. Kodex chování stanovuje postupy, jejichž cílem je zaručit dodržování zásad právního státu a základních práv, se zvláštním zaměřením na nezletilé osoby bez doprovodu a ohrožené osoby, jakož i na osoby vyžadující mezinárodní ochranu, a platí pro všechny osoby zapojené do činnosti agentury.
- Agentura vypracuje kodex chování ve spolupráci s poradním fórem uvedeným v článku 26a.“

5) Článek 3 se nahrazuje tímto:

„Článek 3

Společné operace a pilotní projekty na vnějších hranicích

1. Agentura posuzuje, schvaluje a koordinuje návrhy na společné operace a pilotní projekty předložené členskými státy včetně žádostí členských států v souvislosti s okolnostmi vyžadujícími zvýšenou technickou a operativní pomoc, zejména v případech zvláštního nebo nepřiměřeného tlaku.

Agentura může sama zahájit a provádět společné operace a pilotní projekty ve spolupráci s dotčenými členskými státy a po dohodě s hostitelskými členskými státy.

Může se rovněž rozhodnout dát členským státům, které se účastní společných operací nebo pilotních projektů, k dispozici své technické vybavení.

Před společnými operacemi a pilotními projekty se provede důkladná analýza rizik.

1a. Pokud již nejsou splněny podmínky k provádění společných operací či pilotních projektů, může agentura poté, co informuje dotčený členský stát, tyto operace či projekty ukončit.

Členské státy účastníci se společné operace či pilotního projektu mohou agenturu požádat o ukončení této operace či projektu.

Pro případ porušení základních práv nebo závazků v oblasti mezinárodní ochrany při provádění společné operace nebo pilotního projektu stanoví domovský členský stát v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy vhodná kázeňská nebo jiná opatření.

Pokud má výkonný ředitel za to, že taková porušení jsou závažná nebo že mohou přetrvávat, společné operace a pilotní projekty zcela nebo zčásti pozastaví či ukončí.

1b. Agentura zřídí v souladu s článkem 3b rezervu příslušníků pohraniční stráže, tzv. evropské jednotky pohraniční stráže, které bude možné vysílat během společných operací a pilotních projektů uvedených v odstavci 1. O vyslání lidských zdrojů a použití technického vybavení rozhodne v souladu s články 3a a 7.

2. Agentura může za účelem praktické organizace společných operací a pilotních projektů vyvíjet svou činnost prostřednictvím specializovaných poboček podle článku 16.

3. Agentura vyhodnotí výsledky společných operací a pilotních projektů a do 60 dní po ukončení těchto operací nebo projektů předává správní radě podrobnou závěrečnou hodnotící zprávu, která obsahuje zjištění úředníka pro otázky základních práv uvedeného v článku 26a. Agentura provádí komplexní srovnávací analýzu těchto výsledků, začleněnou do souhrnné zprávy uvedené v čl. 20 odst. 2 písm. b), za účelem zvýšení kvality, ucelenosti a účinnosti budoucích společných operací a pilotních projektů.

4. Agentura financuje nebo spolufinancuje společné operace a pilotní projekty uvedené v odstavci 1 prostřednictvím dotací ze svého rozpočtu v souladu s finančními předpisy, které se na ni vztahují.

5. Odstavce 1a a 4 se použijí i na zásahy rychlé reakce.“

6) Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 3a

Organizační aspekty společných operací a pilotních projektů

1. Výkonný ředitel vypracuje operační plán společných operací a pilotních projektů uvedený v čl. 3 odst. 1. Po konzultaci s členskými státy účastnicemi se společné operace nebo pilotního projektu schválí výkonný ředitel a hostitelský členský stát operační plán, jenž podrobně popisuje organizační aspekty, a to s dostatečným předstihem před plánovaným zahájením dané společné operace nebo pilotního projektu.

Operační plán zahrnuje veškeré aspekty, jež jsou považovány za nezbytné pro vedení společné operace či pilotního projektu, zejména:

- a) popis situace, způsob provedení a cíle vyslání, včetně operačního cíle;
- b) předpokládanou délku trvání společné operace nebo pilotních projektů;
- c) zeměpisnou oblast, ve které bude společná operace nebo pilotní projekt probíhat;

- d) popis úkolů a zvláštních pokynů pro vyslané příslušníky, včetně přípustného nahlížení do databází a přípustných služebních zbraní, střeliva a vybavení v hostitelském členském státě;
- e) složení jednotek vyslaných příslušníků a vyslání dalšího příslušného personálu;
- f) ustanovení o velení a kontrole včetně jmen a hodností příslušníků pohraniční stráže hostitelského členského státu zodpovědných za spolupráci s vyslanými příslušníky a agenturou, zejména těch příslušníků pohraniční stráže, kteří mají po dobu vyslání velitelskou pravomoc, a postavení vyslaných příslušníků v rámci velících struktur;
- g) technické vybavení, které bude použito během společné operace nebo pilotního projektu, včetně zvláštních požadavků, jako jsou podmínky použití, požadovaný obslužný personál, přeprava a jiné logistické aspekty, jakož i finanční ustanovení;
- h) podrobná ustanovení týkající se okamžitého hlášení incidentů, která agentura podává správní radě a příslušným vnitrostátním veřejným orgánům;
- i) systém podávání zpráv a hodnocení obsahující kritéria pro hodnotící zprávu a konečné datum předložení závěrečné hodnotící zprávy v souladu s čl. 3 odst. 3;
- j) pokud jde o operace na moři, zvláštní informace o uplatňování příslušné soudní příslušnosti a právních předpisů v zeměpisné oblasti, ve které probíhá společná operace nebo pilotní projekt, včetně odkazů na mezinárodní právo a právo Unie týkající se zadržení, záchrany na moři a vyloďení;
- k) způsob spolupráce se třetími zeměmi, s jinými subjekty a institucemi Unie a s mezinárodními organizacemi.

2. Všechny změny nebo aktualizace operačního plánu vyžadují souhlas výkonného ředitele a hostitelského členského státu. Kopii změněného nebo upraveného operačního plánu agentura okamžitě zašle zúčastněným členským státům.

3. Agentura zajistí v rámci svých koordinačních úkolů operativní provádění všech organizačních aspektů, včetně přítomnosti zaměstnance agentury v průběhu společných operací a pilotních projektů uvedených v tomto článku.

Článek 3b

Složení a vyslání evropských jednotek pohraniční stráže

1. Na základě návrhu výkonného ředitele správní rada rozhoduje nadpoloviční většinou hlasů svých členů s hlasovacím právem o profilu a celkovém počtu příslušníků pohraniční stráže, kteří mají být k dispozici evropským jednotkám pohraniční stráže. Tentýž postup se použije při všech následných změnách jejich profilu a celkového počtu. Členské státy přispějí do evropských jednotek pohraniční stráže tím, že z vnitrostátní rezervy vytvořené podle různých profilů stanovených agenturou jmenují příslušníky pohraniční stráže odpovídající požadovaným profilům.

2. Příspěvek členských států, pokud jde o příslušníky pohraniční stráže pro konkrétní společné operace a pilotní projekty v následujícím roce, se plánuje na základě každoročních dvoustranných jednání a dohod mezi agenturou a členskými státy. V souladu s těmito dohodami dají členské státy na žádost agentury k dispozici příslušníky pohraniční stráže, pokud nejsou vystaveny výjimečné situaci, která zásadním způsobem ovlivňuje plnění vnitrostátních úkolů. Tato žádost se podává nejméně 45 dní před zamýšleným vysláním příslušníků pohraniční stráže. Autonomie domovského členského státu v souvislosti s výběrem personálu a dobou jeho vyslání zůstává nedotčena.

3. Agentura rovněž přispěje do evropských jednotek pohraniční stráže kvalifikovanými příslušníky pohraniční stráže dočasně přidělenými podle čl. 17 odst. 5 členskými státy jako národní odborníci. Příspěvek členských států, pokud jde o dočasné přidělení jejich příslušníků pohraniční stráže agentuře v následujícím roce, se plánuje na základě každoročních dvoustranných jednání a dohod mezi agenturou a členskými státy.

V souladu s těmito dohodami dají členské státy k dispozici příslušníky pohraniční stráže pro dočasné přidělení, ledaže by tím bylo vážně dotčeno plnění vnitrostátních úkolů. V takových situacích mohou členské státy své dočasně přidělené příslušníky pohraniční stráže povolát zpět.

Maximální délka těchto dočasných přidělení nepřekročí šest měsíců v období dvanácti měsíců. Pro účely tohoto nařízení jsou dočasně přidělení příslušníci pohraniční stráže považováni za vyslané příslušníky a mají úkoly a pravomoci stanovené v článku 10. Pro použití článků 3c, 10 a 10b se členský stát, který dočasně přidělil příslušníky pohraniční stráže, považuje za domovský členský stát ve smyslu čl. 1a bodu 3. Ostatní dočasní zaměstnanci agentury, kteří nejsou kvalifikováni k výkonu funkcí spojených s ochranou hranic, jsou během společných operací a pilotních projektů vysíláni pouze k plnění koordinačních úkolů.

4. Členové evropských jednotek pohraniční stráže při plnění svých úkolů a výkonu svých pravomocí plně ctí základní práva, včetně přístupu k azylovému řízení, a lidskou důstojnost. Veškerá opatření, která učiní při plnění svých úkolů a výkonu pravomocí, jsou přiměřená cílům, jež uvedená opatření sledují. Při plnění svých úkolů a výkonu svých pravomocí nediskriminují osoby na základě pohlaví, rasového nebo etnického původu, náboženského vyznání či přesvědčení, zdravotního postižení, věku či sexuální orientace.

5. V souladu s článkem 8g agentura jmenuje koordinátora pro každou společnou operaci nebo pilotní projekt, při nichž budou vysláni členové evropských jednotek pohraniční stráže.

Úkolem koordinátora bude podporovat spolupráci a koordinaci mezi hostitelskými a zúčastněnými členskými státy.

6. V souladu s článkem 8h agentura hradí náklady, které členskými státy vzniknou v souvislosti s tím, že dají evropským jednotkám pohraniční stráže k dispozici příslušníky pohraniční stráže podle odstavce 1 tohoto článku.

7. Agentura každoročně informuje Evropský parlament o počtu příslušníků pohraniční stráže, který se každý členský stát zavázal poskytnout evropským jednotkám pohraniční stráže v souladu s tímto článkem.

Článek 3c

Velení evropským jednotkám pohraniční stráže

1. Po dobu vyslání evropských jednotek pohraniční stráže velí jednotkám hostitelský členský stát v souladu s operačním plánem uvedeným v čl. 3a odst. 1.

2. Agentura může sdělovat své názory na velení uvedené v odstavci 1 hostitelskému členskému státu prostřednictvím svého koordinátora uvedeného v čl. 3b odst. 5. V takovém případě hostitelský členský stát tyto názory zohlední.

3. V souladu s článkem 8g poskytuje hostitelský členský stát koordinátorovi veškerou nezbytnou pomoc, včetně úplného přístupu k evropským jednotkám pohraniční stráže po dobu jejich vyslání.

4. Členové evropských jednotek pohraniční stráže nadále podléhají při plnění svých úkolů a výkonu svých pravomocí kázeňským opatřením svého domovského členského státu.“

7) Článek 4 se nahrazuje tímto:

„Článek 4

Analýza rizik

Agentura rozvíjí a uplatňuje model společné integrované analýzy rizik.

Připraví obecnou a cílenou analýzu rizik, která bude předložena Radě a Komisi.

Pro účely analýzy rizik může agentura po předchozí konzultaci s členskými státy zhodnotit jejich schopnost čelit aktuálním výzvám, včetně současných a budoucích hrozeb a tlaků na vnějších hranicích Evropské unie, zejména v případě členských států, které jsou vystaveny zvláštnímu a nepřiměřenému tlaku. Za tímto účelem může agentura zhodnotit vybavení a zdroje členských států v oblasti ochrany hranic. Toto hodnocení vychází z informací dotyčného členského státu a ze zpráv a výsledků společných operací, pilotních projektů, zásahů rychlé reakce a další činnosti agentury. Těmito hodnoceními není dotčen schengenský hodnotící mechanismus.

Výsledky těchto hodnocení se předkládají správní radě.

Pro účely tohoto článku poskytnou členské státy agentuře veškeré nezbytné informace týkající se situace a možných hrozeb na jejich vnějších hranicích.

Agentura začlení výsledky modelu společné integrované analýzy rizik do rozvoje společných hlavních osnov pro odbornou přípravu pohraniční stráže uvedených v článku 5.“

8) Článek 5 se nahrazuje tímto:

a) první pododstavec se nahrazuje tímto:

„Agentura zajistí příslušníkům pohraniční stráže, kteří jsou členy evropských jednotek pohraniční stráže, další odbornou přípravu týkající se jejich úkolů a pravomocí. Dále provádí pravidelný výcvik těchto příslušníků pohraniční stráže podle plánu další přípravy a výcviku uvedeného v ročním pracovním programu agentury.“

Agentura provádí rovněž kroky nezbytné k tomu, aby všichni příslušníci pohraniční stráže a další zaměstnanci členských států, kteří jsou součástí evropských jednotek pohraniční stráže, jakož i zaměstnanci agentury absolvovali před svou účastí na operativních činnostech organizovaných agenturou odbornou přípravu v oblasti příslušných právních předpisů Unie a mezinárodního práva, včetně oblasti základních práv, přístupu k mezinárodní ochraně, pokynů týkajících se identifikace osob žádajících o ochranu a informování těchto osob o zařízeních, na která se mohou obrátit.

Agentura vypracuje a dále rozvíjí společné hlavní osnovy pro odbornou přípravu pohraniční stráže a poskytuje odbornou přípravu na evropské úrovni pro školitele vnitrostátní pohraniční stráže členských států, včetně odborné přípravy týkající se základních práv, přístupu k mezinárodní ochraně a příslušného námořního práva.

Agentura vypracuje společné hlavní osnovy po konzultaci s poradním fórem uvedeným v článku 26a.

Členské státy začlení společné hlavní osnovy do odborné přípravy příslušníků své vnitrostátní pohraniční stráže.“;

- b) za poslední pododstavec se vkládá nový odstavec, který zní:

„Agentura zavede výměnný program, jenž umožní příslušníkům pohraniční stráže, kteří jsou zapojeni do evropských jednotek pohraniční stráže, získat znalosti či konkrétní praktické poznatky na základě zkušeností a osvědčených postupů nabytých v zahraničí prostřednictvím práce u pohraniční stráže v jiném než jejich vlastním členském státě.“

- 9) Články 6 a 7 se nahrazují tímto:

„Článek 6

Sledování výzkumu a přispívání k jeho výsledkům

Agentura aktivně sleduje výsledky výzkumu v oblasti kontroly a ostrahy vnějších hranic, přispívá k jejich dosažení a informuje o nich Komisi a členské státy.

Článek 7

Technické vybavení

1. Agentura může pro účely ochrany vnějších hranic sama nebo společně s členským státem pořizovat nebo si pronajímat technické vybavení, jež se bude v souladu s finančními předpisy, které se na ni vztahují, používat během společných operací, pilotních projektů, zásahů

rychlé reakce, návratových operací nebo projektů technické pomoci. Před pořízením nebo pronájmem jakéhokoliv vybavení, jež pro agenturu obnáší značné náklady, se provede důkladná analýza potřeb, nákladů a přínosů. Každý takový výdaj se stanoví v rozpočtu agentury přijatém správní radou v souladu s čl. 29 odst. 9. Pořizuje-li nebo pronajímá-li si agentura důležité technické vybavení, jako jsou plavidla hlídkující na volném moři a v pobřežních vodách nebo pobřežní hlídková vozidla, platí tyto podmínky:

- a) v případě jeho pořízení a spoluvlastnictví se agentura formálně dohodne s jedním členským státem na registraci vybavení v tomto členském státě v souladu s příslušnými právními předpisy tohoto členského státu;
- b) v případě pronájmu musí být vybavení registrováno v některém členském státě.

Na základě vzorové dohody vypracované agenturou se členský stát registrace a agentura dohodnou na způsobu zajištění doby, po kterou bude společný majetek agentuře plně k dispozici, jakož i na podmínkách využívání tohoto vybavení.

Členský stát, v němž je vybavení registrováno, nebo dodavatel technického vybavení poskytnou potřebné odborníky a technický personál pro právně podloženou a bezpečnou obsluhu vybavení.

2. Agentura zřizuje a vede centralizované záznamy o technickém vybavení v rezervě technického vybavení složené z vybavení vlastněného buď členskými státy, nebo agenturou a vybavení spoluvlastněného členskými státy a agenturou pro účely ochrany vnějších hranic. Rezerva technického vybavení obsahuje minimální kontingent od každého typu technického vybavení podle odstavce 5 tohoto článku. Vybavení zařazené do rezervy technického vybavení se použije při činnostech podle článků 3, 8a a 9.

3. Členské státy přispívají do rezervy technického vybavení uvedené v odstavci 2. Příspěvek členských států do rezervy a nasazení technického vybavení při konkrétních operacích se plánuje na základě každoročních dvoustranných jednání a dohod mezi agenturou a členskými státy. V souladu s těmito dohodami a tvoří-li součást minimálního kontingentu technického vybavení pro daný rok, poskytnou členské státy své technické vybavení k dispozici pro použití na žádost agentury, pokud nejsou vystaveny výjimečné situaci, při níž je podstatně dotčeno plnění vnitrostátních úkolů. Tyto žádosti se podávají nejméně čtyřicet pět dní před zamýšleným nasazením. Příspěvky členských států do rezervy technického vybavení jsou každoročně přezkoumány.

4. Agentura spravuje záznamy o rezervě technického vybavení takto:

- a) roztrídění podle druhu vybavení a typu operace;
- b) roztrídění podle vlastníka (členský stát, agentura, ostatní);
- c) celkové množství požadovaného vybavení;
- d) případně požadovaný obslužný personál;
- e) další informace, jako např. podrobnosti registrace, požadavky týkající se přepravy a údržby, platné vnitrostátní vývozní režimy, technické pokyny nebo jiné údaje potřebné k správnému zacházení s vybavením.

5. Agentura financuje nasazení technického vybavení, jež tvoří součást minimálního kontingentu technického vybavení poskytnutého daným členským státem pro daný rok. Nasazení technického vybavení, jež součástí minimálního kontingentu technického vybavení tvoří, agentura spolufinancuje do výše 100 % způsobilých výdajů, přičemž zohlední konkrétní okolnosti, jež panují v členském státě, který toto technické vybavení nasazuje.

O pravidlech pro technické vybavení, včetně požadovaného celkového minimálního kontingentu od každého typu technického vybavení, podmínkách pro nasazení a náhradě nákladů rozhoduje každoročně správní rada na návrh výkonného ředitele v souladu s článkem 24. Pro účely rozpočtu by správní rada měla toto rozhodnutí přijmout do 31. března každého roku.

Agentura navrhuje minimální kontingent technického vybavení v souladu se svými potřebami, zejména s cílem být schopna provádět společné operace, pilotní projekty, zásahy rychlé reakce a společné návratové operace, a v souladu se svým pracovním programem na daný rok.

Pokud se ukáže, že minimální kontingent technického vybavení nepostačuje na provádění operačního plánu schváleného pro společné operace, pilotní projekty, zásahy rychlé reakce nebo společné návratové operace, provede agentura jeho revizi na základě svých oprávněných potřeb a po dohodě s členskými státy.

6. Agentura měsíčně podává správní radě zprávu o složení a nasazení vybavení, jež tvoří součást rezervy technického vybavení. Pokud není dosaženo minimálního kontingentu technického vybavení podle odstavce 5, výkonný ředitel o tom neprodleně informuje správní radu. Správní rada přijme rozhodnutí o prioritách při naléhavém nasazení technického vybavení a podnikne patřičná

opatření k nápravě zjištěných nedostatků. O zjištěných nedostacích a přijatých opatřeních informuje správní rada Komisi. Komise následně tyto informace spolu s vlastním posouzením postoupí Evropskému parlamentu a Radě.

7. Agentura každoročně informuje Evropský parlament o množství technického vybavení, které se každý členský stát zavázal v souladu s tímto článkem poskytnout do rezervy technického vybavení.“

10) Článek 8 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Aniž je dotčen čl. 78 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“), může agenturu požádat o pomoc jeden nebo více členských států, které jsou vystaveny zvláštnímu a nepřiměřenému tlaku a které čelí okolnostem vyžadujícím zvýšenou technickou a operativní pomoc při plnění svých závazků s ohledem na kontrolu a ostrahu vnějších hranic. Agentura zorganizuje v souladu s článkem 3 pro žádající členský stát nebo státy vhodnou technickou a operativní pomoc.“;

b) v odstavci 2 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„c) vyslat příslušníky evropských jednotek pohraniční stráže.“;

c) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Agentura může pořizovat technické vybavení za účelem kontroly a ostrahu vnějších hranic, které budou využívat její odborníci v rámci zásahů rychlé reakce po dobu jejich trvání.“

11) Článek 8a se nahrazuje tímto:

„Článek 8a

Zásahy rychlé reakce

Na žádost členského státu, který čelí naléhavé a mimořádné situaci, zejména při přílivu velkého počtu státních příslušníků třetích zemí usilujících o nepovolený vstup na území členského státu na určitých místech vnějších hranic, může agentura na území žádajícího státu na přiměřenou a omezenou dobu vyslat jednu nebo více evropských jednotek pohraniční stráže (dále jen „jednotka“ nebo „jednotky“) v souladu s článkem 4 nařízení (ES) č. 863/2007.“

12) V článku 8d se odstavec 5 nahrazuje tímto:

„5. V případě, že výkonný ředitel rozhodne o vyslání jedné či více jednotek, agentura společně s žádajícím členským státem neprodleně, a v každém případě nejpozději do pěti pracovních dnů ode dne přijetí rozhodnutí, vypracují operační plán podle článku 8e.“

13) V článku 8e se odstavec 1 mění takto:

a) písmena e), f) a g) se nahrazují tímto:

„e) složení jednotek a rovněž zapojení dalšího příslušného personálu;

f) ustanovení o velení a kontrole včetně jmen a hodností příslušníků pohraniční stráže hostitelského členského státu zodpovědných za spolupráci s jednotkami, zejména těch příslušníků pohraniční stráže, kteří jednotkám velí po dobu jejich vyslání, a postavení jednotek v rámci velících struktur;

g) technické vybavení, které bude nasazeno společně s vyslanými jednotkami, včetně specifických požadavků, jako jsou podmínky použití, požadovaný obslužný personál, doprava a jiné logistické aspekty, jakož i finanční ustanovení;“

b) vkládají se nová písmena, která znějí:

„h) podrobná ustanovení o okamžitém podávání zpráv o incidentech agenturou správní radě a příslušným vnitrostátním veřejným orgánům;

i) režim podávání zpráv a hodnocení obsahující kritéria pro hodnotící zprávu a konečné datum předložení závěrečné hodnotící zprávy v souladu s čl. 3 odst. 3;

j) při operacích na moři konkrétní informace o uplatňování soudní příslušnosti a právních předpisů v zeměpisné oblasti, ve které probíhá zásah rychlé reakce, včetně odkazu na mezinárodní právní předpisy a právní předpisy Unie týkající se zadržení, záchrany na moři a vyloďení;

k) způsoby spolupráce se třetími zeměmi, jinými subjekty a institucemi Unie nebo mezinárodními organizacemi.“

14) V čl. 8h odst. 1 se návětí nahrazuje tímto:

„1. Agentura hradí v plném rozsahu následující náklady, které členským státům vzniknou v souvislosti s tím, že dají k dispozici příslušníky pohraniční stráže pro účely uvedené v čl. 3 odst. 1b a v člincích 8a a 8c.“

15) Článek 9 se nahrazuje tímto:

„Článek 9

Spolupráce při navracení

1. Při dodržení návratové politiky Unie, a zejména směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ze dne 16. prosince 2008 o společných normách a postupech v členských státech při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí (*), a aniž by posuzovala oprávněnost rozhodnutí o návratu, poskytuje agentura nezbytnou pomoc a na žádost zúčastněných členských států zajišťuje koordinaci nebo organizaci společných návratových operací členských států, a to na základě pronájmu letadel pro účely těchto operací. Agentura financuje nebo spolufinancuje operace a projekty uvedené v tomto odstavci prostřednictvím subvencí ze svého rozpočtu v souladu s finančními předpisy, které se na ni vztahují. Agentura může rovněž používat finanční prostředky Unie dostupné v oblasti navracení. Agentura zajistí, aby v jejích grantových dohodách s členskými státy byla veškerá finanční podpora podmíněna plným dodržováním Listiny základních práv.

1a. Agentura vypracuje kodex chování pro navracení státních příslušníků třetích zemí neoprávněně pobývajících na území členských států, který se použije během všech společných návratových operací koordinovaných agenturou a který popisuje společně standardizované postupy, jež by měly zjednodušit organizaci společných návratových operací a zajistit navracení humánním způsobem a při plném respektování základních práv, zejména zásad lidské důstojnosti, zákazu mučení a nelidského či ponižujícího zacházení anebo trestu, práva na svobodu a bezpečnost, práva na ochranu osobních údajů a zákazu diskriminace.

1b. Kodex chování přihlédně zejména k povinnosti zavést účinný systém pro sledování nuceného navracení, kterou stanoví čl. 8 odst. 6 směrnice 2008/115/ES, a k strategii v oblasti základních práv uvedené v čl. 26a odst. 1 tohoto nařízení. Sledování společných návratových operací by mělo být prováděno na základě objektivních a transparentních kritérií a mělo by zahrnovat celou společnou návratovou operaci od fáze před odletem až po předání navracených osob v zemi návratu.

1c. Členské státy pravidelně informují agenturu o své potřebě pomoci nebo koordinace ze strany agentury. Agentura vypracuje průběžný operační plán s cílem poskytnout žádajícímu členskému státu nezbytnou operativní podporu včetně technického vybavení uvedeného v čl. 7 odst. 1. O obsahu a způsobu provádění průběžného operačního plánu rozhodne správní rada na návrh výkonného ředitele v souladu s článkem 24.

2. Agentura spolupracuje s příslušnými orgány dotyčných třetích zemí uvedenými v článku 14 a určí osvědčené postupy v oblasti získávání cestovních dokladů a navrácení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí.

(*) Úř. věst. L 348, 24.12.2008, s. 98.“

16) V článku 10 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Při plnění svých úkolů a výkonu svých pravomocí dodržují vyslaní příslušníci právo Unie a mezinárodní právo, základní práva a vnitrostátní právní předpisy hostitelského členského státu.“

17) Článek 11 se nahrazuje tímto:

„Článek 11

Systémy výměny informací

Agentura může přijmout veškerá opatření nezbytná k usnadnění výměny informací týkajících se jejích úkolů s Komisí a členskými státy a případně s agenturami Unie uvedenými článku 13. Vyvíjí a provozuje informační systém umožňující výměnu utajovaných skutečností s těmito subjekty, včetně osobních údajů uvedených v článcích 11a, 11b a 11c.

Agentura může přijmout veškerá opatření nezbytná k usnadnění výměny informací týkajících se jejích úkolů se Spojeným královstvím a Irskem, vztahují-li se k činnostem, jichž se tyto státy účastní v souladu s článkem 12 a čl. 20 odst. 5.“

18) Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 11a

Ochrana údajů

Na zpracování osobních údajů agenturou se vztahuje nařízení (ES) č. 45/2001.

Správní rada stanoví opatření pro uplatňování nařízení (ES) č. 45/2001 agenturou, včetně opatření týkajících se inspektora ochrany údajů agentury. Tato opatření budou stano-

vena po konzultaci s evropským inspektorem ochrany údajů. Aniž jsou dotčeny články 11b a 11c, může agentura zpracovávat osobní údaje pro administrativní účely.

Článek 11b

Zpracování osobních údajů v souvislosti se společnými návratovými operacemi

1. Při výkonu svých úkolů během organizace a koordinace společných návratových operací členských států uvedených v článku 9 může agentura zpracovávat osobní údaje osob, na něž se tyto společné návratové operace vztahují.

2. Při zpracovávání těchto osobních údajů musí být dodržovány zásady nezbytnosti a proporcionality. Jejich zpracování je přísně omezeno zejména na ty osobní údaje, které jsou požadovány pro účely společných návratových operací.

3. Osobní údaje se vymažou, jakmile je dosaženo účelu, pro který byly shromážděny, a to nejpozději deset dní po skončení společné návratové operace.

4. Pokud osobní údaje nepředá dopravci členský stát, může tyto údaje předat agentura.

5. Tento článek se použije v souladu s opatřeními uvedenými v článku 11a.

Článek 11c

Zpracování osobních údajů shromážděných během společných operací, pilotních projektů a zásahů rychlé reakce

1. Aniž je dotčena pravomoc členských států shromažďovat osobní údaje v souvislosti se společnými operacemi, pilotními projekty a zásahy rychlé reakce a na základě omezení stanovených v odstavcích 2 a 3 může agentura dále zpracovávat osobní údaje shromážděné členskými státy během těchto operačních činností a předané agentuře s cílem přispět k bezpečnosti vnějších hranic členských států.

2. Toto další zpracovávání osobních údajů agenturou se omezuje na osobní údaje týkající se osob, které příslušné orgány členských států důvodně podezírají z účasti na přeshraniční trestné činnosti, z napomáhání nepovolenému přístěhovalectví nebo z obchodování s lidmi ve smyslu čl. 1 odst. 1 písm. a) a b) směrnice Rady č. 2002/90/ES ze dne 28. listopadu 2002, kterou se definuje napomáhání k nepovolenému vstupu, přechodu a pobytu (*).

3. Osobní údaje uvedené v odstavci 2 agentura dále zpracovává pouze pro tyto účely:

a) předání v jednotlivých případech Europolu nebo jinému donucovacímu orgánu Unie podle článku 13;

b) použití pro přípravu analýzy rizik uvedené v článku 4. Ve výsledku analýzy rizik se údaje anonymizují.

4. Osobní údaje se po předání Europolu nebo jiným subjektům Unie či po využití pro přípravu analýzy rizik uvedené v článku 4 vymažou. Období uchování údajů v žádném případě nepřekročí tři měsíce od data shromáždění těchto údajů.

5. Při zpracovávání těchto osobních údajů musí být dodržovány zásady nezbytnosti a proporcionality. Osobní údaje agentura nepoužije pro účely vyšetřování, které je i nadále v pravomoci příslušných orgánů členských států.

Je zejména přísně omezeno na ty osobní údaje, které jsou požadovány pro účely uvedené v odstavci 3.

6. Aniž je dotčeno nařízení (ES) č. 1049/2001 je další předávání nebo sdělování osobních údajů, které zpracovává agentura, třetím zemím nebo třetím stranám zakázáno.

7. Tento článek se použije v souladu s opatřeními uvedenými v článku 11a.

Článek 11d

Bezpečnostní předpisy týkající se ochrany utajovaných skutečností a citlivých neutajovaných skutečností

1. Agentura uplatňuje bezpečnostní předpisy Komise stanovené v příloze rozhodnutí Komise 2001/844/ES, ESUO, Euratom ze dne 29. listopadu 2001, kterým se mění její jednací řád (**). Tyto předpisy se uplatní mimo jiné na výměnu, zpracování a uchování utajovaných skutečností.

2. Agentura uplatňuje bezpečnostní zásady týkající se zpracování citlivých neutajovaných informací, jak jsou stanoveny v rozhodnutí uvedeném v odstavci 1 tohoto článku a jak je provádí Komise. Správní rada stanoví opatření pro uplatňování těchto bezpečnostních zásad.

(*) Úř. věst. L 328, 5.12.2002, s. 17.

(**) Úř. věst. L 317, 3.12.2001, s. 1.“

19) Články 13 a 14 se nahrazují tímto:

„Článek 13

Spolupráce se subjekty a institucemi Unie a s mezinárodními organizacemi

Agentura může spolupracovat s Europlem, Evropským podpůrným úřadem pro otázky azylu, Agenturou Evropské unie pro základní práva (dále jen „agentura pro základní práva“) a dalšími subjekty a institucemi Unie a s mezinárodními organizacemi příslušnými pro záležitosti upravené tímto nařízením v rámci pracovních ujednání uzavřených s těmito subjekty v souladu s odpovídajícími ustanoveními Smlouvy o fungování EU a s ustanoveními o pravomocích těchto subjektů. Agentura v každém případě informuje Evropský parlament o každém takovém ujednání.

Další předávání nebo sdělování osobních údajů, které zpracovává agentura, jiným subjektům nebo institucím Unie podléhá zvláštním pracovním ujednáním o výměně osobních údajů a může se činit pouze po předchozím schválení evropským inspektorem ochrany údajů.

Agentura může rovněž se souhlasem dotýčných členských států zvat pozorovatele ze Unie nebo z mezinárodních organizací k účasti na svých činnostech uvedených v článcích 3, 4 a 5, pokud je jejich přítomnost v souladu s cíli těchto činností, může přispět ke zlepšení spolupráce a k výměně osvědčených postupů a nenaruší celkovou bezpečnost těchto činností. Účast těchto pozorovatelů se může v případě činností uvedených v článcích 4 a 5 uskutečnit pouze se souhlasem dotýčných členských států a v případě činností uvedených v článku 3 pouze se souhlasem hostitelského členského státu. Podrobná pravidla pro účast pozorovatelů se zahrnou do operačního plánu uvedeného v čl. 3a odst. 1. Těmto pozorovatelům poskytne agentura před jejich účastí odpovídající odbornou přípravu.

Článek 14

Usnadnění operativní spolupráce se třetími zeměmi a spolupráce s příslušnými orgány třetích zemí

1. Agentura usnadňuje v oblastech své činnosti a v míře nezbytné pro plnění svých úkolů operativní spolupráci mezi členskými státy a třetími zeměmi v rámci politiky vnějších vztahů Unie, mimo jiné v oblasti lidských práv.

Agentura a členské státy dodržují normy rovnocenné alespoň normám stanoveným v právních předpisech Unie také v případě, že spolupráce se třetími zeměmi probíhá na území těchto zemí.

Navázání spolupráce se třetími zeměmi slouží k propagaci norem evropské správy hranic, které mimo jiné zahrnují dodržování základních práv a lidské důstojnosti.

2. Agentura může spolupracovat s orgány třetích zemí příslušnými pro záležitosti upravené tímto nařízením v rámci pracovních ujednání uzavřených s těmito orgány v souladu s odpovídajícími ustanoveními Smlouvy o fungování EU. Tato pracovní ujednání se vztahují pouze na řízení operativní spolupráce.

3. Agentura může do třetích zemí vyslat své styčné úředníky, kteří by měli při plnění svých povinností požívat nejvyšší možné ochrany. Styční úředníci jsou zapojeni do místních nebo regionálních sítí pro spolupráci styčných úředníků členských států odpovědných za oblast přistěhovalectví vytvořených podle nařízení Rady (ES) č. 377/2004 ze dne 19. února 2004 o vytvoření sítě styčných úředníků pro přistěhovalectví (*). Styční úředníci jsou vysláni pouze do těch třetích zemí, ve kterých postupy při správě hranic respektují minimální normy v oblasti lidských práv. Jejich vyslání schvaluje správní rada. Při vyslání styčných úředníků by měly být v rámci vnější politiky Unie upřednostněny ty třetí země, které podle analýzy rizik představují zemi původu nebo zemi tranzitu pro nepovolené přistěhovalectví. Na základě vzájemnosti může rovněž agentura na omezenou dobu přijmout styčné úředníky vyslané třetími zeměmi. Správní rada přijme v souladu s článkem 24 na návrh výkonného ředitele seznam priorit pro daný rok.

4. V souladu s právem Unie a základními právy zahrnují úkoly styčných úředníků agentury navazování a udržování kontaktů s příslušnými orgány třetí země, do které jsou vysláni, a to s cílem přispět k předcházení nedovolenému přistěhovalectví a k boji proti němu a k navrácení nelegálních migrantů.

5. Agentura může využívat finanční prostředky Unie v souladu s ustanoveními příslušných nástrojů na podporu politiky vnějších vztahů Unie. Může ve třetích zemích zahájit a financovat projekty technické pomoci týkající se záležitostí upravených tímto nařízením.

6. Agentura může rovněž se souhlasem dotyčných členských států zvat pozorovatele ze třetích zemí k účasti na svých činnostech uvedených v člácích 3, 4 a 5, pokud je jejich přítomnost v souladu s cíli těchto činností, může přispět ke zlepšení spolupráce a k výměně osvědčených postupů a nenaruší celkovou bezpečnost těchto činností. Účast těchto pozorovatelů se může v případě činností uvedených v člácích 4 a 5 uskutečnit pouze se souhlasem dotyčných členských států a v případě činností uvedených

v článku 3 pouze se souhlasem hostitelského členského státu. Podrobná pravidla pro účast pozorovatelů se zahrnou do operačního plánu uvedeného v čl. 3a odst. 1. Těmto pozorovatelům poskytne agentura před jejich účastí odpovídající odbornou přípravu.

7. Členské státy mohou do dvoustranných smluv uzavíraných se třetími zeměmi ve smyslu čl. 2 odst. 2 začlenit případná ustanovení týkající se úlohy a pravomocí agentury, zejména pokud jde o uplatňování výkonných pravomocí členů jednotek vyslaných agenturou během společných operací nebo pilotních projektů uvedených v článku 3.

8. K činnostem uvedeným v odstavcích 2 a 3 tohoto článku zaujímá Komise stanovisko a Evropský parlament je o těchto činnostech co nejdříve plně informován.

(*) Úř. věst. L 64, 2.3.2004, s. 1.“

20) V článku 15 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Agentura je institucí Unie. Má právní subjektivitu.“

21) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 15a

Dohoda o sídle

Agentura a členský stát, ve kterém agentura sídlí, uzavřou po obdržení souhlasu správní rady dohodu o sídle, v níž se stanoví nezbytná opatření související s umístěním agentury poskytnutém v tomto členském státě a s prostory, které dá tento členský stát k dispozici, jakož i zvláštní pravidla, která se v tomto členském státě vztahují na výkonného ředitele, náměstka výkonného ředitele, členy správní rady, zaměstnance agentury a jejich rodinné příslušníky. Členský stát, ve kterém agentura sídlí, by měl poskytnout co nelepší podmínky pro zajištění řádného fungování agentury, včetně vícejazyčného a evropsky orientovaného vzdělávání a vhodného dopravního spojení.“

22) Článek 17 se mění takto:

a) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Pro účely provedení čl. 3b odst. 5 mohou být koordinátorem podle čl. 8g jmenování pouze zaměstnanci agentury, na které se vztahuje služební řád úředníků Evropské unie nebo hlava II pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropské unie. Pro účely provedení čl. 3b odst. 3 mohou být do evropských jednotek pohraniční stráže vysláni pouze národní odborníci dočasně přidělení agentuře členskými státy. Agentura jmenuje národní odborníky, kteří se připojí k evropským jednotkám pohraniční stráže, v souladu s uvedeným článkem.“;

b) doplňují se nové odstavce, které znějí:

„4. Správní rada přijme nezbytná prováděcí opatření po dohodě s Komisí podle článku 110 služebního řádu úředníků Evropské unie.

5. Správní rada může přijmout ustanovení umožňující dočasné přidělení národních odborníků členských států agentuře. Tato ustanovení zohlední požadavky stanovené v čl. 3b odst. 3, a to zejména skutečnost, že jsou považováni za vyslané příslušníky a že mají úkoly a pravomoci podle článku 10. Mezi tato ustanovení patří ustanovení o podmínkách vyslání.“

23) Článek 20 se mění takto:

a) odstavec 2 se mění takto:

i) písmeno h) se nahrazuje tímto:

„h) stanoví organizační strukturu agentury a přijímá zaměstnaneckou politiku agentury, zejména víceletý plán zaměstnanecké politiky. V souladu s příslušnými ustanoveními nařízení Komise (ES, Euratom) č. 2343/2002 ze dne 19. listopadu 2002 o rámcovém finančním nařízení pro subjekty uvedené v článku 185 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství (*), předloží Komisi víceletý plán zaměstnanecké politiky, který po získání jejího příznivého stanoviska předloží dále rozpočtovému orgánu;

(*) Úř. věst. L 357, 31.12.2002, s. 72.“

ii) doplňuje se nové písmeno, které zní:

„i) přijímá víceletý plán agentury popisující budoucí dlouhodobou strategii v oblasti činností agentury.“;

b) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Správní rada může výkonnému řediteli radit v jakékoli otázce, která se týká výlučně rozvoje operačního řízení na vnějších hranicích, včetně činností týkajících se výzkumu uvedených v článku 6.“

24) Článek 21 se mění takto:

a) v odstavci 1 se poslední věta nahrazuje tímto:

„Mohou být jmenováni opětovně.“;

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Činnosti agentury se účastní země přidružené k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*. Ve správní radě mají jednoho zástupce a jednoho náhradníka. Podle odpovídajících ustanovení jejich dohod o přidružení byla vypracována ujednání, která určují povahu a rozsah účasti těchto zemí na činnosti agentury a podrobná pravidla pro tuto účast, včetně ustanovení o finančních příspěvcích a zaměstnancích.“

25) Článek 25 se mění takto:

a) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Evropský parlament nebo Rada mohou výkonného ředitele vyzvat, aby předložil zprávu o plnění svých úkolů, zejména o provádění a sledování strategie pro oblast základních práv, obecnou výroční zprávu o činnosti agentury za předchozí rok, pracovní program pro nadcházející rok a víceletý plán agentury uvedený v čl. 20 odst. 2 písm. i)“;

b) v odstavci 3 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„g) zajišťovat provádění operačních plánů uvedených v článcích 3a a 8e.“

26) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 26a

Strategie pro oblast základních práv

1. Agentura vypracuje, dále rozvine a provede svou strategii pro oblast základních práv. Agentura zavede účinný mechanismus pro sledování dodržování základních práv při všech svých činnostech.

2. Agentura zřídí poradní fórum, které je výkonnému řediteli a správní radě nápomocno v otázkách základních práv. Agentura vyzve Evropský podpůrný úřad pro otázky azylu, agenturu pro základní práva, vysokého komisaře Organizace spojených národů pro uprchlíky a další příslušné organizace k účasti na poradním fóru. Správní rada přijme na návrh výkonného ředitele rozhodnutí o složení a pracovních metodách poradního fóra, jakož i o způsobu předávání informací tomuto fóru.

S poradním fórem se vedou konzultace o dalším rozvoji a provádění strategie pro oblast základních práv, kodexu chování a společných hlavních osnov.

Poradní fórum vypracuje každoročně zprávu o své činnosti. Tato zpráva se zpřístupní veřejnosti.

3. Správní rada určí úředníka pro otázky základních práv. Tato osoba musí mít nezbytnou kvalifikaci a zkušenosti v oblasti základních práv. Úředník pro otázky základních práv je při výkonu svých povinností nezávislý a podává zprávy přímo správní radě a poradnímu fóru.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvami.

Ve Štrasburku dne 25. října 2011.

Za Evropský parlament
předseda
J. BUZEK

Tento úředník podává zprávy pravidelně, a přispívá tak k mechanismu sledování základních práv.

4. Úředník pro otázky základních práv a poradní fórum mají přístup ke všem informacím týkajícím se dodržování základních práv v souvislosti se všemi činnostmi agentury.“

27) V článku 33 se vkládají nové odstavce, které znějí:

„2a. První hodnocení po vstupu nařízení Evropského parlamentu a Rady 25. října 2011 (EU) č. 1168/2011, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 2007/2004 o zřízení Evropské agentury pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie (*), v platnost analyzuje rovněž potřebu dalšího zlepšení koordinace správy vnějších hranic členských států, včetně možnosti vytvoření evropského systému pohraniční stráže.

2b. Hodnocení zahrnuje zvláštní analýzu způsobu, jak byla při uplatňování tohoto nařízení dodržována Listina základních práv.

(*) Úř. věst. L 304, 22.11.2011, s. 1“.

Článek 2

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Za Radu
předseda
M. DOWGIELEWICZ

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 1169/2011

ze dne 25. října 2011

o poskytování informací o potravinách spotřebitelům, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 a o zrušení směrnice Komise 87/250/EHS, směrnice Rady 90/496/EHS, směrnice Komise 1999/10/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES, směrnic Komise 2002/67/ES a 2008/5/ES a nařízení Komise (ES) č. 608/2004

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 uvedené smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Podle článku 169 Smlouvy o fungování Evropské unie má Unie přispívat k dosažení vysoké úrovně ochrany spotřebitele prostřednictvím opatření přijatých podle článku 114 uvedené smlouvy.

(2) Volný pohyb bezpečných a plnohodnotných potravin je nezbytnou charakteristikou vnitřního trhu a významně přispívá ke zdraví a blahu občanů a k jejich sociálním a ekonomickým zájmům.

(3) Pro dosažení vysoké míry ochrany zdraví spotřebitelů a zaručení jejich práva na informace by mělo být zajištěno, aby byli spotřebitelé patřičně informováni o potravinách, které konzumují. Rozhodování spotřebitelů mohou ovlivňovat mimo jiné zdravotní, hospodářské, environmentální, sociální a etické úvahy.

(4) Podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin ⁽³⁾, je obecným cílem potravinového práva poskytovat spotřebitelům povědomí, které jim umožní informovaně vybírat potraviny, které konzumují, a zabránit jakýmkoli praktikám, které je mohou uvést v omyl.

(5) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu ⁽⁴⁾ se vztahuje na některé aspekty poskytování informací spotřebitelům, konkrétně s cílem předcházet klamavému jednání a klamavému opomenutí informací. Obecné zásady týkající se nekalých obchodních praktik by měly být doplněny zvláštními pravidly pro poskytování informací o potravinách spotřebitelům.

(6) Pravidla Unie týkající se označování potravin platná pro všechny potraviny jsou stanovena ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES ze dne 20. března 2000 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se označování potravin, jejich obchodní úpravy a související reklamy ⁽⁵⁾. Většina ustanovení uvedené směrnice pochází z roku 1978, a měla by být proto aktualizována.

(7) Směrnice Rady 90/496/EHS ze dne 24. září 1990 o nutričním označování potravin ⁽⁶⁾ stanoví pravidla pro obsah a uvádění údajů o výživové hodnotě na balených potravinách. Podle těchto pravidel je uvedení údajů o výživové hodnotě dobrovolné, pokud není uvedeno výživové tvrzení týkající se dané potraviny. Většina ustanovení uvedené směrnice pochází z roku 1990, a měla by být proto aktualizována.

(8) Obecné požadavky na označování potravin jsou doplněny řadou ustanovení vztahujících se na všechny potraviny za určitých okolností anebo na určité skupiny potravin. Kromě toho existuje řada zvláštních pravidel vztahujících se na konkrétní potraviny.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 77, 31.3.2009, s. 81.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 16. června 2010 (Úř. věst. C 236 E, 12.8.2011, s. 187) a postoj Rady v prvním čtení ze dne 21. února 2011 (Úř. věst. C 102 E, 2.4.2011, s. 1). Postoj Evropského parlamentu ze dne 6. července 2011 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 29. září 2011.

⁽³⁾ Úř. věst. L 31, 1.2.2002, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 149, 11.6.2005, s. 22.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 109, 6.5.2000, s. 29.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 276, 6.10.1990, s. 40.

- (9) Původní cíle a základní součásti současných právních předpisů v oblasti označování potravin stále platí, je však třeba tyto předpisy zjednodušit, aby se zajistilo jejich snadnější dodržování a lepší srozumitelnost pro zúčastněné subjekty, a zmodernizovat je tak, aby zohledňovaly nový vývoj v oblasti informací o potravinách. Toto nařízení slouží jak zájmům vnitřního trhu, neboť zjednodušuje právní předpisy, zajišťuje právní jistotu a omezuje byrokratickou zátěž, tak zájmům občanů, neboť žádá, aby byly potraviny označovány jasným, srozumitelným a čitelným způsobem.
- (10) Široká veřejnost se zajímá o vzájemný vztah mezi stravováním a zdravím, stejně jako o vhodný způsob stravování odpovídající individuálním potřebám. Bílá kniha Komise ze dne 30. května 2007 o strategii pro Evropu týkající se zdravotních problémů souvisejících s výživou, nadváhou a obezitou (dále jen „bílá kniha Komise“) uvádí, že výživové označování potravin je jedním z důležitých způsobů, jimiž lze spotřebitele informovat o složení potravin a pomoci jim informovaně se rozhodovat při jejich výběru. Sdělení Komise ze dne 13. března 2007 nazvané „Strategie spotřebitelské politiky EU na období 2007–2013 – Posílit postavení spotřebitelů, zvýšit jejich blahobyt a účinně je chránit“ zdůraznilo, že pro účinnou hospodářskou soutěž i pro prospěch spotřebitelů je možnost informovaného výběru potravin zásadní. K takovému výběru by významně přispělo, kdyby spotřebitelé znali základní zásady výživy a příslušné údaje o výživové hodnotě potravin. Významným nástrojem pro zlepšování srozumitelnosti informací o potravinách pro spotřebitele jsou vzdělávací a informační kampaně.
- (11) Pro zvýšení právní jistoty a zajištění racionálního a důsledného prosazování práva je vhodné zrušit směrnice 90/496/EHS a 2000/13/ES a nahradit je jediným nařízením zajišťujícím jistotu pro spotřebitele a další zúčastněné subjekty a snižujícím právní zátěž.
- (12) V zájmu lepší přehlednosti je vhodné zrušit a začlenit do tohoto nařízení jiné horizontální právní předpisy, totiž směrnici Komise 87/250/EHS ze dne 15. dubna 1987 o uvádění obsahu alkoholu v procentech objemových na etiketách alkoholických nápojů určených k prodeji konečnému spotřebiteli⁽¹⁾, směrnici Komise 1999/10/ES ze dne 8. března 1999, kterou se stanoví odchylky od ustanovení článku 7 směrnice Rady 79/112/EHS, pokud jde o označování potravin⁽²⁾, směrnici Komise 2002/67/ES ze dne 18. července 2002 o označování potravin obsahujících chinin a potravin obsahujících kofein⁽³⁾, nařízení Komise (ES) č. 608/2004 ze dne 31. března 2004 o označování potravin a složek potravin s přidanými fytosteroly, estery fytosterolů, fytostanolů nebo estery fytostanolů⁽⁴⁾ a směrnici Komise 2008/5/ES ze dne 30. ledna 2008 o povinném uvádění jiných údajů, než jsou údaje stanovené ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES, při označování určitých potravin⁽⁵⁾.
- (13) Je nezbytné stanovit společné definice, zásady, požadavky a postupy, aby byl vytvořen jasný rámec a společný základ pro opatření na úrovni Unie a jednotlivých členských států upravující poskytování informací o potravinách.
- (14) Pro zajištění uceleného a vývoj v této oblasti sledujícího přístupu k informacím poskytovaným spotřebitelům o potravinách, které konzumují, by měla být zavedena široká definice právních předpisů o poskytování informací o potravinách zahrnující pravidla obecné i zvláštní povahy, jakož i široká definice informací o potravinách zahrnující údaje poskytované i jinými prostředky než etiketami.
- (15) Pravidla Unie by se měla vztahovat pouze na podniky, z jejichž povahy vyplývá jistá kontinuita činnosti a určitý stupeň organizace. Činnosti jako příležitostná manipulace s potravinami a jejich dodávka, podávání pokrmů a prodej potravin soukromými osobami například při dobročinných akcích nebo na místních trzích či setkáních by do oblasti působnosti tohoto nařízení spadat neměly.
- (16) Právní předpisy o poskytování informací o potravinách by měly zajistit dostatečnou pružnost, aby bylo možno držet krok s novými požadavky spotřebitelů na informace a zajistit rovnováhu mezi ochranou vnitřního trhu a rozdíly ve vnímání spotřebitelů v členských státech.
- (17) Prvotním zřetelem při požadování povinných informací o potravinách by mělo být zajištění možnosti spotřebitelů identifikovat určitou potravinu a vhodně ji použít a vybírat potraviny vyhovující jejich individuálním stravovacím potřebám. S tímto cílem by provozovatelé potravinářských podniků měli tyto informace učinit přístupnější zrakově postiženým osobám.
- (18) Aby bylo možné právní předpisy o poskytování informací o potravinách přizpůsobovat měnícím se potřebám spotřebitelů v oblasti informací, měly by veškeré úvahy o potřebě povinných informací o potravinách také přihlížet k široce projevovanému zájmu většiny spotřebitelů o zveřejňování určitých informací.
- (19) Nové požadavky na poskytování povinných informací o potravinách by však měly být stanoveny pouze v případě potřeby a v souladu se zásadami subsidiarity, proporcionality a udržitelnosti.

(1) Úř. věst. L 113, 30.4.1987, s. 57.

(2) Úř. věst. L 69, 16.3.1999, s. 22.

(3) Úř. věst. L 191, 19.7.2002, s. 20.

(4) Úř. věst. L 97, 1.4.2004, s. 44.

(5) Úř. věst. L 27, 31.1.2008, s. 12.

- (20) Právní předpisy o poskytování informací o potravinách by měly zakázat používání informací, které by uváděly spotřebitele v omyl, zejména pokud jde o charakteristiky potravin, jejich účinky nebo vlastnosti, nebo které potravinám připisují léčebné vlastnosti. Má-li tento zákaz být účinný, měl by se vztahovat také na obchodní úpravu potravin a na související reklamu.
- (21) Aby nedošlo k roztržnění pravidel odpovědnosti provozovatelů potravinářských podniků za poskytování informací o potravinách, je vhodné upřesnit jejich povinnosti v této oblasti. Toto upřesnění by mělo být v souladu s povinnostmi ve vztahu ke spotřebiteli, které jsou uvedeny v článku 17 nařízení (ES) č. 178/2002.
- (22) Měl by být vypracován seznam všech povinných informací, které by měly být v zásadě uvedeny na všech potravinách určených pro konečného spotřebitele a pro zařízení společného stravování. Uvedený seznam by měl zachovat informace, které jsou již požadovány v rámci stávajících právních předpisů Unie, vzhledem k tomu, že jsou obecně považovány za cenné *acquis* ve vztahu k informování spotřebitelů.
- (23) Aby mohly být zohledněny změny a vývoj v oblasti poskytování informací o potravinách, měla by být Komise zmocněna umožnit, aby určité údaje byly zpřístupněny alternativními prostředky. Konzultace se zúčastněnými subjekty by měla usnadnit včasné a náležitě zaměřené změny požadavků na poskytování informací o potravinách.
- (24) Některé složky nebo jiné látky či produkty (jako například pomocné látky), pokud jsou použity při výrobě potravin a zůstávají v nich přítomny, mohou u některých osob vyvolat alergii nebo nesnášenlivost, která může v některých případech ohrožovat zdraví dotčených osob. Je důležité, aby byly poskytovány informace o přítomnosti potravinářských přídatných látek, pomocných látek a jiných látek nebo produktů, u nichž bylo vědecky prokázáno, že mohou vyvolat alergii nebo nesnášenlivost, aby měli zejména spotřebitelé trpící potravinovou alergií nebo nesnášenlivostí možnost informovaného výběru potravin, které jsou pro ně bezpečné.
- (25) Aby mohli být spotřebitelé informováni o přítomnosti umělých nanomateriálů v potravinách, je vhodné zařadit definici tohoto pojmu. S ohledem na skutečnost, že potraviny, které obsahují umělé nanomateriály nebo které z umělých nanomateriálů sestávají, mohou být novými potravinami, by měl být vhodný legislativní rámec uvedené definice zvažován v souvislosti s nadcházejícím přezkumem nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 258/97 ze dne 27. ledna 1997 o nových potravinách a nových složkách potravin⁽¹⁾.
- (26) Etikety na potravinách by měly být jasné a srozumitelné, aby pomáhaly spotřebitelům, kteří mají zájem si informovaněji vybírat potraviny a stravu. Studie ukazují, že důležitým prvkem pro maximalizaci pravděpodobnosti toho, že informace na etiketě budou mít vliv na spotřebitele, je snadná čitelnost textu a že nečitelná informace o produktu je jednou z hlavních příčin nespokojenosti spotřebitelů s etiketami na potravinách. Ke zohlednění všech hledisek týkajících se čitelnosti, včetně písma, barvy a kontrastu, by proto měl být vypracován komplexní přístup.
- (27) Pro zajištění poskytování informací o potravinách je třeba zvážit všechny způsoby dodávání potravin spotřebiteli, včetně prodeje potravin komunikačními prostředky na dálku. Ačkoliv je zřejmé, že by všechny potraviny dodávané prostřednictvím prodeje na dálku měly splňovat stejné informační požadavky jako potraviny prodávané v obchodech, je třeba objasnit, že by v těchto případech příslušné povinné informace o potravinách měly být k dispozici před dokončením nákupu.
- (28) V posledních desetiletích došlo k prudkému rozvoji technologie pro zmrazování potravin, která je široce využívána za účelem zlepšení oběhu zboží na vnitřním trhu Unie a snížení rizik v oblasti bezpečnosti potravin. Avšak zmrazování a pozdější rozmrazování určitých potravin, zejména masných a rybích výrobků, omezuje jejich možné další použití a může mít také vliv na jejich bezpečnost, chuť a fyzikální vlastnosti. Oproti tomu u jiných výrobků, zejména u másla, zmrazování takové účinky nemá. Proto by měl být v případě, že byl výrobek rozmrazován, konečný spotřebitel náležitě informován o jeho stavu.
- (29) Země původu nebo místo provenience potraviny by se měla uvádět vždy, pokud by opomenutí této informace mohlo spotřebitele uvést v omyl, co se týče skutečné země původu nebo místa provenience daného výrobku. Ve všech případech by uvedení země původu nebo místa provenience mělo být provedeno tak, aby spotřebitele nemátlo, a na základě jasně stanovených kritérií, která zajišťují stejné podmínky pro zástupce výrobního odvětví a spotřebitelům poskytují srozumitelnější informace o zemi původu nebo místě provenience potraviny. Tato kritéria by se neměla vztahovat na uvedení jména nebo adresy provozovatele potravinářského podniku.
- (30) V některých případech mohou provozovatelé potravinářských podniků chtít dobrovolně uvést původ dané potraviny, aby spotřebitele upozornili na kvality svého výrobku. Tato označení by též měla splňovat harmonizovaná kritéria.

(1) Úř. věst. L 43, 14.2.1997, s. 1.

- (31) Označení původu je v Unii v současné době povinné pro hovězí maso a výrobky z hovězího masa ⁽¹⁾ v důsledku krizové situace, která vznikla v souvislosti s bovinní spongiformní encefalopatií a vedla k vytvoření spotřebitelských očekávání. Z posouzení dopadu provedeného Komisí je zřejmé, že původ masa má pro spotřebitele prvořadý význam. V Unii je značně rozšířena konzumace i jiného masa, jako je maso vepřové, skopové, kozí nebo drůbeží. Je proto vhodné stanovit pro tyto produkty povinné označení původu. Zvláštní požadavky na označení původu by mohly být pro různé druhy masa odlišné podle charakteristik daných druhů zvířat. Je vhodné umožnit stanovení povinných požadavků, které by se mohly odlišovat pro různé druhy masa, prostřednictvím prováděcích pravidel při zohlednění zásady proporcionality a správní zátěže pro provozovatele potravinářských podniků a donucovací orgány.
- (32) Ustanovení týkající se povinného označení původu byla vytvořena na základě vertikálních přístupů, jako v případě medu ⁽²⁾, ovoce a zeleniny ⁽³⁾, ryb ⁽⁴⁾, hovězího masa a výrobků z hovězího masa ⁽⁵⁾ a olivového oleje ⁽⁶⁾. Je třeba prověřit možnost rozšíření povinnosti uvádět označení původu i na obalech jiných potravin. Z tohoto důvodu je vhodné požádat Komisi, aby připravila zprávy týkající se těchto potravin: jiné druhy masa než maso hovězí, vepřové, skopové, kozí a drůbeží; mléko; mléko použité jako složka v mléčných výrobcích; maso užitá jako složka; nezpracované potraviny; produkty s jedinou složkou; složky, které se na potravině podílejí více než 50 %. Jelikož mléko je jedním z produktů, u nichž je označení původu považováno za obzvláště významné, měla by být zpráva Komise o tomto produktu k dispozici co nejdříve. Na základě závěrů těchto zpráv může Komise předložit návrhy na úpravu příslušných předpisů Unie nebo případně předložit nové iniciativy na odvětvovém základě.
- (33) Nepreferenční pravidla Unie týkající se původu jsou stanovena v nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství ⁽⁷⁾, a v prováděcích pravidlech k němu obsažených v nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92,
- kterým se vydává celní kodex Společenství ⁽⁸⁾. Určení země původu potravin se bude řídit uvedenými pravidly, s nimiž jsou provozovatelé potravinářských podniků i správní orgány dobře obeznámeni, což by mělo usnadňovat jejich provádění.
- (34) Výživové údaje o potravinách se týkají informací o energetické hodnotě a určitých živinách v nich obsažených. Povinné uvádění údajů o výživové hodnotě na obalu by mělo pomoci při provádění opatření v zájmu zlepšení výživy v rámci politiky v oblasti veřejného zdraví, jež by mohla zahrnovat poskytování vědeckých doporučení pro veřejnou osvětu v oblasti výživy a podporovat informovaný výběr potravin.
- (35) V zájmu porovnatelnosti výrobků v různé velikých baleních je vhodné zachovat požadavek, aby byly povinné údaje o výživové hodnotě i nadále vyjádřeny na 100 g či 100 ml, přičemž lze případně povolit uvádění doplňujících údajů na porci. Jsou-li potraviny baleny po jednotlivých porcích nebo jednotkách spotřeby, mělo by být tedy povoleno uvádět vedle vyjádření na 100 g či 100 ml také výživové hodnoty jedné porce nebo jednotky spotřeby. Komise by měla být v zájmu porovnatelnosti údajů o porcích či jednotkách spotřeby rovněž zmocněna přijmout pravidla pro uvádění výživových hodnot jedné porce nebo jednotky spotřeby u zvláštních skupin potravin.
- (36) V bílé knize Komise jsou zdůrazněny některé živiny důležité z hlediska veřejného zdraví, jako jsou nasycené tuky, cukry nebo sodík. Je proto vhodné, aby požadavky na povinné uvádění údajů o výživové hodnotě vzaly tyto prvky v úvahu.
- (37) Jelikož jedním z cílů tohoto nařízení je poskytnout konečnému spotřebiteli základ, aby mohl učinit informovaný výběr, je v tomto ohledu důležité zajistit, aby konečný spotřebitel snadno porozuměl informacím uvedeným na označení. Proto je vhodné použít při označování pojem „sůl“ namísto odpovídajícího názvu živiny „sodík“.
- (38) V zájmu důslednosti a jednotnosti práva Unie by dobrovolné uvádění výživových nebo zdravotních tvrzení na etiketách potravin mělo být v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 ze dne 20. prosince 2006 o výživových a zdravotních tvrzeních při označování potravin ⁽⁹⁾.
- ⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1760/2000 ze dne 17. července 2000 o systému identifikace a evidence skotu a o označování hovězího masa a výrobků z hovězího masa (Úř. věst. L 204, 11.8.2000, s. 1).
- ⁽²⁾ Směrnice Rady 2001/110/ES ze dne 20. prosince 2001 o medu (Úř. věst. L 10, 12.1.2002, s. 47).
- ⁽³⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1580/2007 ze dne 21. prosince 2007, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízením Rady (ES) č. 2200/96, (ES) č. 2201/96 a (ES) č. 1182/2007 v odvětví ovoce a zeleniny (Úř. věst. L 350, 31.12.2007, s. 1).
- ⁽⁴⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1048/2000 ze dne 17. prosince 1999 o společné organizaci trhu s produkty rybolovu a akvakultury (Úř. věst. L 17, 21.1.2000, s. 22).
- ⁽⁵⁾ Nařízení (ES) č. 1760/2000.
- ⁽⁶⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1019/2002 ze dne 13. června 2002 o obchodních normách pro olivový olej (Úř. věst. L 155, 14.6.2002, s. 27).
- ⁽⁷⁾ Úř. věst. L 302, 19.10.1992, s. 1.
- ⁽⁸⁾ Úř. věst. L 253, 11.10.1993, s. 1.
- ⁽⁹⁾ Úř. věst. L 404, 30.12.2006, s. 9.

- (39) Aby provozovatelé potravinářských podniků nebyli zbytečně zatěžováni, je vhodné určitě skupiny potravin, které nejsou zpracovány, u nichž nejsou údaje o výživové hodnotě určujícím faktorem rozhodování spotřebitelů o koupi nebo jejichž balení je příliš malé na splnění požadavků týkajících se povinného označení, osvobodit od povinného uvádění výživových údajů, pokud není povinnost poskytovat tyto údaje stanovena jinými pravidly Unie.
- (40) S ohledem na zvláštní povahu alkoholických nápojů je vhodné vyzvat Komisi, aby provedla hlubší analýzu požadavků na poskytování informací o těchto výrobcích. Proto by Komise měla vzhledem k nutnosti zajistit jednotnost s dalšími příslušnými politikami Unie vypracovat do tří let od vstupu tohoto nařízení v platnost zprávu o uplatňování požadavků týkajících se uvádění informací o složení a výživové hodnotě alkoholických nápojů. S ohledem na usnesení Evropského parlamentu ze dne 5. září 2007 o strategii Evropské unie na podporu členských států při snižování následků spojených s alkoholem⁽¹⁾, stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru⁽²⁾, činnost Komise a obavy široké veřejnosti ohledně škodlivých účinků alkoholu zejména v případě mladých a ohrožených spotřebitelů by Komise dále měla po konzultaci se zúčastněnými subjekty a s členskými státy zvážit, zda by nebylo vhodné vytvořit definici nápojů typu „alkoholické limonády“, které jsou určeny především mladým lidem. Komise by v souvislosti s tímto nařízením měla rovněž navrhnout zvláštní požadavky týkající se alkoholických nápojů, bude-li to vhodné.
- (41) Aby při současné úrovni poznatků v oblasti výživy poskytované informace o výživové hodnotě náležitě působily na průměrného spotřebitele a sloužily účelu zajištění informovanosti, pro který byly zavedeny, měly by být jednoduché a srozumitelné. Uvádění informací o výživové hodnotě potravin zčásti v hlavním zorném poli, obecně označovaném jako přední strana balení, a zčásti na jiné straně balení, například na zadní, by mohlo spotřebitele mást. Výživové údaje by se proto měly nacházet ve stejném zorném poli. Nejdůležitější prvky informací o výživové hodnotě je navíc možné dobrovolně zopakovat v hlavním zorném poli, aby byly pro spotřebitele při nákupu potravin základní informace o výživové hodnotě snadno viditelné. Ponechání volnosti ve volbě informací, které mohou být opakovány, by mohlo vyústit v matení spotřebitelů. Proto je zapotřebí upřesnit, které informace se mohou opakovat.
- (42) Provozovatelé potravinářských podniků by měli být povzbuzeni k tomu, aby dobrovolně uváděli informace,
- jež jsou součástí výživových údajů, u potravin jako alkoholické nápoje a nebalené potraviny, které mohou být osvobozeny od povinnosti nést výživové údaje, a proto by mělo být možné uvádět pouze omezené prvky výživových údajů. Je však záhodno jasně stanovit, které informace mohou být dobrovolně uváděny, aby neomezená volba provozovatele potravinářského podniku neuváděla spotřebitele v omyl.
- (43) V poslední době došlo k vývoji v oblasti vyjadřování výživových údajů nebo v jejich obchodní úpravě, kdy se v některých členských státech a organizacích potravinářského odvětví používá jiný způsob než na 100 g, 100 ml nebo na 1 porci, a to grafické vyjádření nebo symboly. Tyto další způsoby vyjádření a obchodní úpravy mohou spotřebitelům pomoci lépe porozumět výživovým údajům. Dostatečné doklady o tom, jak průměrný spotřebitel chápe a používá alternativní vyjádření a obchodní úpravu informací, však nejsou k dispozici pro celou Unii. Proto je vhodné umožnit vývoj různých způsobů vyjádření a obchodní úpravy na základě kritérií uvedených v tomto nařízení a vyzvat Komisi, aby vypracovala zprávu o používání těchto způsobů vyjádření a obchodní úpravy, jejich vlivu na vnitřní trh a vhodnosti další harmonizace.
- (44) S cílem napomoci Komisi při vypracování této zprávy by jí členské státy měly poskytnout příslušné informace o používání dalších způsobů vyjadřování a uvádění výživových údajů na trhu na svém území. Za tímto účelem by členské státy měly mít pravomoc vyžadovat, aby provozovatelé potravinářských podniků, kteří uvádějí na jejich území na trh potraviny označené těmito dalšími způsoby vyjádření nebo uvedení, vnitrostátním orgánům oznámili používání těchto dalších způsobů a příslušná odůvodnění, pokud jde o plnění požadavků stanovených v tomto nařízení.
- (45) Je žádoucí, aby byla zajištěna určitá úroveň soudržnosti při vývoji dalších způsobů vyjadřování a uvádění výživových údajů. Proto je vhodné podporovat neustálou výměnu a sdílení osvědčených postupů mezi členskými státy a s Komisí a podporovat zapojení zúčastněných subjektů do těchto výměn.
- (46) Údaje o množství jednotlivých živin a srovnávací ukazatele uvedené ve stejném zorném poli ve snadno rozpoznatelné podobě umožňující posouzení výživových vlastností potraviny by měly být posuzovány komplexně jako součást výživových údajů, a nikoli jako skupina samostatných tvrzení.

(1) Úř. věst. C 187 E, 24.7.2008, s. 160.

(2) Úř. věst. C 77, 31.3.2009, s. 81.

- (47) Zkušenosti ukazují, že v mnoha případech jsou dobrovolné informace o potravinách uváděny na úkor přehlednosti informací povinných. Proto je třeba na pomoc provozovatelům potravinářských podniků a dozorovým orgánům stanovit kritéria pro zajištění rovnováhy mezi poskytováním povinných a dobrovolných informací o potravinách.
- (48) Členské státy by si měly ponechat právo stanovit v závislosti na místních podmínkách a okolnostech pravidla poskytování informací týkajících se nebalených potravin. Ačkoliv v těchto případech je poptávka spotřebitelů po dalších informacích omezená, za velmi důležité jsou považovány informace o případných alergenech. Existují důkazy, že příčinou většiny projevů potravinové alergie jsou nebalené potraviny. Proto by informace o případných alergenech měly být spotřebiteli poskytnuty vždy.
- (49) Pokud jde o otázky výslovně harmonizované tímto nařízením, neměly by mít členské státy možnost přijímat vnitrostátní předpisy, pokud to právo Unie nepovoluje. Tímto nařízením by nemělo být dotčeno právo členských států přijímat na vnitrostátní úrovni opatření týkající se otázek, které toto nařízení výslovně neupravuje. Těmito opatřeními by však členské státy neměly zakazovat, ztěžovat ani omezovat volný pohyb zboží, které je v souladu s tímto nařízením.
- (50) Spotřebitelé v Unii projevují stále větší zájem o uplatňování pravidel Unie, pokud jde o šetrnou porážku zvířat, včetně toho, zda bylo zvíře před porážkou omráčeno. V této souvislosti je třeba zvážit, zda by nebylo vhodné zpracovat v rámci budoucí strategie Unie pro ochranu a zajištění dobrých životních podmínek zvířat studii o možnosti poskytnout spotřebitelům relevantní informace o omračování zvířat.
- (51) Pravidla o poskytování informací o potravinách by měla být schopna přizpůsobovat se rychle se měnícímu společenskému, hospodářskému a technologickému prostředí.
- (52) Členské státy by měly provádět úřední kontroly pro zajištění dodržování tohoto nařízení v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ze dne 29. dubna 2004 o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel o zdraví zvířat a dobrých životních podmínkách zvířat⁽¹⁾.
- (53) Měla by být provedena aktualizace odkazů na směrnici 90/496/EHS v nařízení (ES) č. 1924/2006 a v nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1925/2006 ze dne 20. prosince 2006 o přidávání vitaminů a minerálních látek a některých dalších látek do potravin⁽²⁾ s cílem zohlednit toto nařízení. Nařízení (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.
- (54) Nepravidelná a častá aktualizace požadavků na poskytování informací o potravinách může pro potravinářské podniky, zejména malé a střední, představovat značnou správní zátěž. Je proto vhodné zajistit, aby se opatření, která Komise může přijmout v rámci výkonu pravomocí svěřených jí tímto nařízením, použila vždy téhož dne kalendářního roku po uplynutí přiměřeného přechodného období. V naléhavých případech by měly být od této zásady povoleny odchylky, je-li účelem dotyčných opatření ochrana lidského zdraví.
- (55) Aby mohli provozovatelé potravinářských podniků přizpůsobit označování svých výrobků novým požadavkům stanoveným v tomto nařízení, je důležité stanovit pro použití tohoto nařízení přiměřená přechodná období.
- (56) Vzhledem k podstatným změnám požadavků na výživové označování zavedeným tímto nařízením, zejména vzhledem ke změnám v souvislosti s obsahem výživových údajů, je vhodné umožnit provozovatelům potravinářských podniků, aby se připravili na použití tohoto nařízení s předstihem.
- (57) Jelikož cílů tohoto nařízení nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jich může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (58) Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie by měla být přenesena na Komisi, mimo jiné pokud jde o zprostředkování určitých povinných údajů jiným způsobem, než jejich uvedením na obalu nebo etiketě, o seznam potravin, u nichž se nevyžaduje uvedení seznamu složek, o opětovný přezkum seznamu látek nebo produktů vyvolávajících alergie nebo nesnášenlivost nebo o seznam živin, který lze uvádět dobrovolně. Je zvláště důležité, aby Komise v průběhu příprav vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly Evropskému parlamentu a Radě souběžně, včas a odpovídajícím způsobem předávány příslušné dokumenty.

(¹) Úř. věst. L 165, 30.4.2004, s. 1.

(²) Úř. věst. C 404, 30.12.2006, s. 26.

(59) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, které jí umožní přijímat prováděcí akty týkající se mimo jiné způsobů vyjádření jednoho nebo více údajů piktogramy nebo symboly namísto slov nebo čísel, způsobu uvádění data minimální trvanlivosti, způsobu uvádění země původu nebo místa provenience v případě masa, přesnosti uvedených hodnot, pokud jde o výživové údaje, nebo vyjadřování výživových údajů na jednu porci nebo jednotku spotřeby. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí⁽¹⁾,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

OBEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Toto nařízení stanoví základ pro zajištění vysoké úrovně ochrany spotřebitelů v souvislosti s informacemi o potravinách s přihlédnutím k rozdílům ve vnímání spotřebitelů a jejich informačních potřebách při současném zajištění plynulého fungování vnitřního trhu.

2. Toto nařízení stanoví obecné zásady, požadavky a povinnosti v oblasti informací o potravinách, a zejména označování potravin. Stanoví prostředky pro zajištění práva spotřebitelů na informace a postupy pro poskytování informací o potravinách s přihlédnutím k potřebě zajistit dostatečnou pružnost pro reagování na budoucí vývoj a nové požadavky na poskytování informací.

3. Toto nařízení se vztahuje na provozovatele potravinářských podniků ve všech fázích potravinového řetězce, kde se jejich činností týká poskytování informací o potravinách spotřebitelům. Použije se na všechny potraviny určené pro konečného spotřebitele, včetně potravin dodávaných zařízeními společného stravování a potravin určených k dodání do těchto zařízení.

Toto nařízení se vztahuje na stravovací služby poskytované dopravními podniky, pokud se místo odjezdu či odletu nachází na území členských států, na něž se vztahují Smlouvy.

4. Toto nařízení se použije, aniž jsou dotčeny požadavky na označování stanovené ve zvláštních předpisech Unie týkajících se určitých potravin.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13.

Článek 2

Definice

1. Pro účely tohoto nařízení se použijí tyto definice:

- a) definice „potraviny“, „potravinového práva“, „potravinářského podniku“, „provozovatele potravinářského podniku“, „malobchodu“, „uvádění na trh“ a „konečného spotřebitele“ v článku 2 a v čl. 3 bodech 1, 2, 3, 7, 8 a 18 nařízení (ES) č. 178/2002;
- b) definice „zpracování“, „nezpracovaných produktů“ a „zpracovaných produktů“ v čl. 2 odst. 1 písm. m), n) a o) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004 ze dne 29. dubna 2004 o hygieně potravin⁽²⁾;
- c) definice „potravinářského enzymu“ v čl. 3 odst. 2 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1332/2008 ze dne 16. prosince 2008 o potravinářských enzimech⁽³⁾;
- d) definice „potravinářské přídatné látky“, „pomocné látky“ a „nosiče“ v čl. 3 odst. 2 písm. a) a b) a v bodě 5 přílohy I nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1333/2008 ze dne 16. prosince 2008 o potravinářských přídatných látkách⁽⁴⁾;
- e) definice „aromat“ v čl. 3 odst. 2 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1334/2008 ze dne 16. prosince 2008 o aromatech a některých složkách potravin s aromatickými vlastnostmi pro použití v potravinách nebo na jejich povrchu⁽⁵⁾;
- f) definice „masa“, „strojně odděleného masa“, „masných polotovarů“, „produktů rybolovu“ a „masných výrobků“ v bodech 1.1, 1.14, 1.15, 3.1 a 7.1 přílohy I k nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se stanoví zvláštní hygienická pravidla pro potraviny živočišného původu⁽⁶⁾;
- g) definice „reklamy“ v čl. 2 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/114/ES ze dne 12. prosince 2006 o klamavé a srovnávací reklamě⁽⁷⁾.

⁽²⁾ Úř. věst. L 139, 30.4.2004, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 354, 31.12.2008, s. 7.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 354, 31.12.2008, s. 16.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 354, 31.12.2008, s. 34.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 139, 30.4.2004, s. 55.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 376, 27.12.2006, s. 21.

2. Dále se rozumí:

- a) „informacemi o potravinách“ informace týkající se potravin zpřístupněné konečnému spotřebiteli prostřednictvím etikety, jiného průvodního materiálu nebo jinými prostředky, včetně nástrojů moderních technologií nebo slovního sdělení;
- b) „právními předpisy o poskytování informací o potravinách“ předpisy Unie upravující poskytování informací o potravinách, zejména jejich označování, včetně pravidel obecné povahy vztahujících se na všechny potraviny za zvláštních okolností nebo na určité skupiny potravin a pravidel vztahujících se pouze na konkrétní potraviny;
- c) „povinnými informacemi o potravinách“ údaje, které musí být konečnému spotřebiteli poskytnuty na základě předpisů Unie;
- d) „zařízením společného stravování“ jakékoli zařízení (včetně vozidel, stánků s pevným stanovištěm a přenosných stánků), jako jsou například restaurace, závodní jídelny, školy, nemocnice a cateringové firmy, v němž se v rámci běžné činnosti připravují potraviny určené k přímé spotřebě konečným spotřebitelem;
- e) „balenou potravinou“ samostatná prodejní jednotka v obchodní úpravě v nezměněném stavu určená konečnému spotřebiteli a zařízením společného stravování, která se skládá z potraviny a obalu, do něhož byla potravina vložena před uvedením do prodeje, a to bez ohledu na to, zda je potravina v obalu uzavřena zcela nebo pouze zčásti, avšak v každém případě takovým způsobem, že bez otevření nebo výměny obalu nelze změnit jeho obsah; za balenou potravinu se nepovažuje potravina zabalená v místě prodeje na žádost spotřebitele ani potravina zabalená pro účely přímého prodeje;
- f) „složkou“ jakákoli látka nebo produkt, včetně aromat, potravinářských přídatných látek a potravinářských enzymů, a jakákoli součást směsné složky, která je použita při výrobě nebo přípravě potraviny a je v konečném výrobku stále přítomna, i když případně ve změněné formě; za složky se nepovažují rezidua;
- g) „místem provenience“ místo, o němž je uvedeno, že z něj potravina pochází, a které není „zemí původu“ ve smyslu článků 23 až 26 nařízení (EHS) č. 2913/92; název, obchodní firma nebo adresa provozovatele potravinářského podniku na etiketě nepředstavuje údaj o zemi původu nebo místě provenience potraviny ve smyslu tohoto nařízení;
- h) „směsnou složkou“ složka, která je sama vyrobena z více než jedné složky;
- i) „etiketou“ jakýkoli štítek, značka, známka, obrazový nebo jiný popis, který je napsán, vytištěn, natištěn pomocí šablony, vyznačen, proveden jako reliéf nebo vytlačen na obalu nebo nádobě potraviny nebo k nim připojen;
- j) „označením“ jakákoli slova, údaje, ochranné známky, obchodní značky, vyobrazení nebo symboly, které se vztahují k určité potravine a jsou umístěny na obalu, dokladu, nápisu nebo etiketě, a to i krčkové nebo rukávové, které potravinu provázejí nebo na ni odkazují;
- k) „zorným polem“ všechny povrchy na balení, které lze přečíst z jednoho zorného úhlu;
- l) „hlavním zorným polem“ zorné pole, jehož si spotřebitel při nákupu s největší pravděpodobností všimne na první pohled a které mu umožní okamžitě výrobek rozpoznat, pokud jde o jeho charakteristické rysy nebo povahu a popřípadě jeho obchodní značku. Pokud má obal několik shodných hlavních zorných polí, považuje se za hlavní zorné pole to, které zvolil provozovatel potravinářského podniku;
- m) „čitelností“ fyzický vzhled informace, jehož prostřednictvím je informace vizuálně přístupná pro běžnou populaci a který je určen různými prvky, mimo jiné velikostí písma, odstupy mezi písmeny, odstupy mezi řádky, tloušťkou tahu písma, barvou písma, druhem písma, poměrem mezi výškou a šířkou písmen, povrchem materiálu a výrazným kontrastem mezi písmem a pozadím;
- n) „zákonným názvem“ název potraviny stanovený v předpisech Unie, které se na ni vztahují, nebo při neexistenci těchto předpisů Unie název uvedený v právních a správních předpisech platných v členském státě, kde se daná potravina prodává konečnému spotřebiteli nebo zařízením společného stravování;
- o) „vžitým názvem“ název, který je v členském státě, kde se daná potravina prodává, přijat spotřebiteli jako název potraviny, aniž by potřeboval další vysvětlení;
- p) „popisným názvem“ název obsahující popis potraviny, popřípadě rovněž popis jejího použití, který je dostatečně přesný, aby spotřebitelům umožnil poznat skutečnou podstatu potraviny a odlišit ji od jiných produktů, se kterými by mohla být zaměněna;
- q) „primární složkou“ jedna nebo více složek potraviny, které tvoří více než 50 % této potraviny nebo které jsou pro spotřebitele obvykle spojeny s názvem potraviny a u nichž je ve většině případů vyžadován údaj o množství;

- r) „datem minimální trvanlivosti potravin“ datum, do kterého si potravinu uchovává své specifické vlastnosti při správném způsobu uchovávání;
- s) „živinami“ bílkoviny, sacharidy, tuky, vláknina, sodík, vitamíny a minerální látky uvedené v části A bodě 1 přílohy XIII tohoto nařízení a látky, které náležejí do těchto kategorií nebo jsou složkami některé z nich;
- t) „umělým nanomateriálem“ jakýkoli záměrně vyrobený materiál, který má jeden nebo více rozměrů v řádu nejvýše 100 nm nebo se skládá ze samostatných funkčních částí uvnitř nebo na povrchu, z nichž mnohé mají jeden nebo více rozměrů v řádu nejvýše 100 nm, včetně struktur, aglomerátů nebo agregátů, jejichž velikost může přesahovat řád 100 nm, ale zachovávají si vlastnosti charakteristické pro nanoměřítka.

K vlastnostem charakteristickým pro nanoměřítka patří:

- i) vlastnosti související s velkým specifickým povrchem daných materiálů, nebo
- ii) specifické fyzikálně-chemické vlastnosti odlišné od vlastností téhož materiálu v jiné formě než v řádu nanometrů;
- u) „komunikačními prostředky na dálku“ jakékoli prostředky, které mohou být použity k uzavření smlouvy mezi dodavatelem a spotřebitelem bez jejich současné fyzické přítomnosti.

3. Pro účely tohoto nařízení označuje země původu potravin původ potravin stanovený v souladu s články 23 až 26 nařízení (EHS) č. 2913/92.

4. Použijí se rovněž zvláštní definice uvedené v příloze I.

KAPITOLA II

OBECNÉ ZÁSADY POSKYTOVÁNÍ INFORMACÍ O POTRAVINÁCH

Článek 3

Obecné cíle

1. Poskytování informací o potravinách usiluje o vysokou úroveň ochrany zdraví a zájmů spotřebitelů poskytnutím základu, který konečnému spotřebiteli umožní informovaný výběr potravin a jejich bezpečné použití, se zvláštním ohledem na zdravotní, hospodářská, environmentální, sociální a etická hlediska.

2. Cílem právních předpisů o poskytování informací o potravinách je dosáhnout volného pohybu legálně vyráběných a na trh uváděných potravin v Unii, s přihlédnutím, kde je to vhodné, k potřebě ochrany legitimních zájmů výrobců a podporu výroby kvalitních produktů.

3. Tam, kde právní předpisy o poskytování informací o potravinách zavádějí nové požadavky, se stanoví přechodné období po vstupu nových požadavků v platnost s výjimkou řádně odůvodněných případů. Během přechodného období lze potraviny s etiketami nesplňujícími nové požadavky uvádět na trh a po jeho uplynutí lze potraviny s takovými etiketami, které byly uvedeny na trh před koncem přechodného období, prodávat až do vyčerpání zásob.

4. Během přípravy, hodnocení a revize právních předpisů o uvádění informací o potravinách jsou vedeny přímo nebo prostřednictvím zastupujících orgánů veřejné, transparentní konzultace s veřejností, včetně zúčastněných subjektů, vyjma případy, kdy to naléhavost záležitosti neumožňuje.

Článek 4

Zásady pro povinné informace o potravinách

1. Stanoví-li právní předpisy o poskytování informací o potravinách požadavek uvádění povinných informací o potravině, týká se zejména informací, které spadají do jedné z těchto kategorií:

- a) informace o označení a složení, vlastnostech nebo jiných charakteristikách dané potravin;
- b) informace o ochraně zdraví spotřebitelů a bezpečném použití dané potravin. Zejména se jedná o informace o:

i) složení, které může být škodlivé pro zdraví určité skupiny spotřebitelů,

ii) trvanlivosti, uchovávání a bezpečném použití,

iii) dopadu na zdraví, včetně rizik a důsledků vyplývajících ze škodlivé a nebezpečné konzumace určité potravin;

c) informace o výživových vlastnostech umožňující spotřebitelům, včetně spotřebitelů se zvláštními požadavky na výživu, provádět informovaný výběr potravin.

2. Při posuzování potřeby povinných informací o potravinách a s cílem umožnit spotřebitelům informovaný výběr se přihlíží ke všeobecně rozšířené potřebě určitých informací ze strany většiny spotřebitelů, jimž přikládají značný význam, nebo k jakémukoli obecně uznávanému přínosu pro ně.

Článek 5

Konzultace s Evropským úřadem pro bezpečnost potravin

Veškerá opatření Unie v oblasti právních předpisů o poskytování informací o potravinách, která mohou mít vliv na lidské zdraví, se přijímají po konzultaci s Evropským úřadem pro bezpečnost potravin (dále jen „úřad“).

KAPITOLA III

OBECNÉ POŽADAVKY NA INFORMACE O POTRAVINÁCH A POVINNOSTI PROVOZOVATELŮ POTRAVINÁŘSKÝCH PODNIKŮ

Článek 6

Základní požadavek

Všechny potraviny určené k dodání konečnému spotřebiteli nebo do zařízení společného stravování musí být opatřeny informacemi o potravinách v souladu s tímto nařízením.

Článek 7

Uvádění nezavádějících informací

1. Informace o potravinách nesmějí být zavádějící, zejména:

- a) pokud jde o charakteristiky potraviny a zvláště o její povahu, totožnost, vlastnosti, složení, množství, trvanlivost, zemi původu nebo místo provenience, způsob výroby nebo získání;
- b) připisováním účinků nebo vlastností, které dotčená potravina nemá;
- c) vyvoláváním dojmu, že dotčená potravina má zvláštní charakteristiky, pokud všechny podobné potraviny mají ve skutečnosti stejné charakteristiky, zejména výslovným zdůrazňováním přítomnosti nebo nepřítomnosti určitých složek nebo živin;
- d) vyvoláváním dojmu na základě vzhledu, popisu nebo vyobrazení, že je přítomna určitá potravina nebo složka, ačkoli ve skutečnosti byla určitá přirozeně se vyskytující součást nebo běžně používaná složka v této potravine nahrazena odlišnou součástí nebo složkou.

2. Informace o potravine musí být přesné, jasné a spotřebitelům snadno srozumitelné.

3. S výhradou odchylek stanovených v právních předpisech Unie, které se vztahují na přírodní minerální vody a na potraviny určené pro zvláštní výživu, nesmějí informace o potravine připisovat jakékoli potravine vlastnosti umožňující zabránit určité lidské nemoci, zmírnit ji nebo ji vyléčit, ani na tyto vlastnosti odkazovat.

4. Odstavce 1, 2 a 3 se rovněž použijí na:

- a) související reklamu;
- b) obchodní úpravu potravin, jejich tvar, vzhled nebo balení, použité obalové materiály, způsob jejich úpravy a místo vystavení.

Článek 8

Povinnosti

1. Za informace o potravine odpovídá provozovatel potravinářského podniku, pod jehož jménem nebo obchodním názvem je potravina uváděna na trh, a není-li usazen v Unii, dovozce potraviny na trh Unie.

2. Provozovatel potravinářského podniku odpovídající za informace o potravine zajistí jejich uvedení a přesnost v souladu s platnými právními předpisy o poskytování informací o potravinách a požadavky příslušných vnitrostátních předpisů.

3. Provozovatelé potravinářských podniků, kteří nemají vliv na informace o potravinách, nesmějí dodávat potraviny, o nichž na základě informací, které mají k dispozici jako odborníci, vědí nebo předpokládají, že nejsou v souladu s platnými právními předpisy o poskytování informací o potravinách a nesplňují požadavky příslušných vnitrostátních předpisů.

4. Provozovatelé potravinářských podniků nesmějí v podnicích, které řídí, upravovat informace připojené k potravine, pokud by tyto úpravy mohly uvádět konečného spotřebitele v omyl či jinak snížit úroveň ochrany spotřebitelů a možnost konečného spotřebitele rozhodovat se při informovaném výběru potravin. Provozovatelé potravinářských podniků odpovídají za veškeré změny informací o potravine, které jsou k ní připojeny, jež učiní.

5. Aniž jsou dotčeny odstavce 2, 3 a 4, zajistí provozovatelé potravinářských podniků, aby v podnicích, které řídí, splňovaly potraviny požadavky právních předpisů o poskytování informací o potravinách a příslušných vnitrostátních předpisů týkajících se jejich činnosti, a kontrolují plnění těchto požadavků.

6. Provozovatelé potravinářských podniků zajistí v podnicích, které řídí, aby informace týkající se nebalených potravin určených pro konečného spotřebitele nebo k dodání do zařízení společného stravování byly předány provozovateli potravinářského podniku, který potraviny přebírá, aby bylo možno poskytnout povinné informace o potravinách konečnému spotřebiteli, pokud to bude nutné.

7. Provozovatelé potravinářských podniků zajistí v podnicích, které řídí, aby povinné údaje požadované podle článků 9 a 10 byly uvedeny na balení nebo na etiketě, která je k němu připojena, nebo na obchodních dokladech týkajících se daných potravin, lze-li zaručit, že tyto doklady jsou buď přiloženy k příslušné potravine, nebo byly zaslány před dodávkou nebo současně s dodávkou, a to v těchto případech:

- a) pokud jsou balené potraviny určeny konečnému spotřebiteli, avšak jsou uváděny na trh ve fázi, která předchází prodeji konečnému spotřebiteli a při které nejsou prodávány zařízením společného stravování;
- b) pokud jsou balené potraviny určeny k dodání do zařízení společného stravování za účelem přípravy, zpracování, dělení nebo porcování.

Bez ohledu na první pododstavec zajistí provozovatelé potravinářských podniků, aby byly údaje podle čl. 9 odst. 1 písm. a), f), g) a h) uvedeny také na vnějším obalu, v němž je balená potravina uváděna na trh.

8. Provozovatelé potravinářských podniků dodávající jiným provozovatelům potravinářských podniků potraviny, které nejsou určeny konečnému spotřebiteli nebo zařízením společného stravování, zajistí, aby těmto jiným provozovatelům potravinářských podniků byly poskytnuty dostatečné informace k tomu, aby mohli případně splnit své povinnosti uložené odstavcem 2.

KAPITOLA IV

POVINNÉ INFORMACE O POTRAVINÁCH

ODDÍL 1

Obsah a způsob uvádění údajů

Článek 9

Seznam povinných údajů

1. V souladu s články 10 až 35 a s výhradou odchylek obsažených v této kapitole se povinně uvádějí tyto údaje:

- a) název potraviny;
- b) seznam složek;
- c) každou látku nebo pomocnou látku uvedenou na seznamu v příloze II nebo odvozenou z látky či produktu uvedených na seznamu v příloze II způsobující alergie nebo nesnášenlivost, která byla použita při výrobě nebo přípravě potraviny a je v konečném výrobku stále přítomna, byť v pozměněné podobě;
- d) množství určitých složek nebo skupin složek;

- e) čisté množství potraviny;
- f) datum minimální trvanlivosti nebo datum použitelnosti;
- g) zvláštní podmínky uchování nebo podmínky použití;
- h) jméno nebo obchodní název a adresu provozovatele potravinářského podniku uvedeného v čl. 8 odst. 1;
- i) zemi původu nebo místo provenience v případech, které určuje článek 26;
- j) návod k použití v případě potraviny, kterou by bez tohoto návodu bylo obtížné odpovídajícím způsobem použít;
- k) u nápojů s obsahem alkoholu vyšším než 1,2 % objemových skutečný obsah alkoholu v procentech objemových;
- l) výživové údaje.

2. Údaje stanovené v odstavci 1 se uvádějí slovy a čísly. Aniž je dotčen článek 35, mohou být rovněž vyjádřeny piktogramy nebo symboly.

3. Přijímá-li Komise akty v přenesené pravomoci a prováděcí akty podle tohoto článku, mohou být údaje stanovené v odstavci 1 rovněž vyjádřeny piktogramy nebo symboly namísto slov nebo čísel.

Aby byly jiné způsoby vyjádření povinných informací o potravinách, než jsou slova a čísla, přínosné pro spotřebitele, a za předpokladu, že je zajištěna stejná informační hodnota jako v případě slov a čísel, může Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci stanovit v souladu s článkem 51 kritéria, na jejichž základě může být jeden nebo více údajů uvedených v odstavci 1 vyjádřen piktogramy nebo symboly namísto slov nebo čísel, přičemž vezme v úvahu, zda je doloženo jednotné chápání spotřebiteli.

4. V zájmu zajištění jednotného provedení odstavce 3 tohoto článku může Komise přijmout prováděcí akty upravující podmínky uplatňování kritérií stanovených v souladu s odstavcem 3 pro vyjádření jednoho nebo více údajů prostřednictvím piktogramů nebo symbolů namísto slov či čísel. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 48 odst. 2.

Článek 10

Další povinné údaje u určitých druhů nebo skupin potravin

1. Kromě údajů uvedených v čl. 9 odst. 1 jsou v příloze III stanoveny další povinné údaje pro určité druhy nebo skupiny potravin.

2. K zajištění informovanosti spotřebitelů o určitých druzích nebo skupinách potravin a s cílem zohlednit technický pokrok, vědecký vývoj, ochranu zdraví spotřebitelů nebo bezpečné použití určité potraviny může Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 51 měnit přílohu III.

Ve zvláště závažných naléhavých případech, pokud je ohroženo zdraví spotřebitelů, se na akty v přenesené pravomoci přijímané podle tohoto článku použije postup stanovený v článku 52.

Článek 11

Váhy a míry

Článkem 9 nejsou dotčeny zvláštní předpisy Unie o vahách a mírách.

Článek 12

Dostupnost a umístění povinných informací o potravinách

1. V souladu s tímto nařízením musí být u všech potravin povinné informace o potravinách k dispozici a snadno dostupné.

2. V případě balených potravin musí být povinné informace o dané potravine uvedeny přímo na obalu nebo na etiketě k němu připojené.

3. K zajištění toho, aby spotřebitelé mohli mít užitek z povinných informací o potravine poskytnutých jiným způsobem, lépe uzpůsobeným určitým povinným prvkům, může Komise za předpokladu, že je zajištěna stejná informační hodnota jako v případě obalu či etikety, prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 51 stanovit kritéria, na jejichž základě lze vyjadřovat určité povinné údaje jiným způsobem než uvedením na obalu nebo etiketě, přičemž vezme v úvahu, zda je doloženo jednotné chápání a široké využívání ze strany spotřebitelů.

4. V zájmu zajištění jednotného provedení odstavce 3 tohoto článku může Komise přijmout prováděcí akty upravující podmínky uplatňování kritérií stanovených v souladu s odstavcem 3 pro vyjádření určitých povinných údajů jiným způsobem než uvedením na obalu nebo etiketě. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 48 odst. 2.

5. V případě nebalených potravin se použije článek 44.

Článek 13

Způsob uvádění povinných údajů

1. Aniž jsou dotčena opatření přijatá na vnitrostátní úrovni podle čl. 44 odst. 2, vyznačují se povinné informace

o potravine na viditelném místě tak, aby byly dobře viditelné, snadno čitelné, a je-li to vhodné, nesmazatelné. Nesmějí být žádným způsobem skryty, zastřeny ani přerušeny jiným textem nebo vyobrazením či jiným zasahujícím materiálem ani od nich nesmí být odváděna pozornost.

2. Aniž jsou dotčeny zvláštní předpisy Unie týkající se určitých potravin, jsou-li povinné údaje stanovené v čl. 9 odst. 1 uvedeny na obalu nebo na etiketě k němu připojené v dobře čitelné podobě, vytisknou se na nich písmem, jehož výška malého písmene „x“, jak je definována v příloze IV, činí nejméně 1,2 mm.

3. V případě obalů nebo nádob, jejichž největší plocha je menší než 80 cm², činí výška malého písmene „x“ písma uvedeného v odstavci 2 nejméně 0,9 mm.

4. K dosažení cílů tohoto nařízení stanoví Komise pravidla týkající se čitelnosti prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 51.

Za účelem uvedeným v prvním pododstavci může Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 51 rozšířit požadavky uvedené v odstavci 5 tohoto článku na další povinné údaje pro určité druhy nebo skupiny potravin.

5. Údaje uvedené v čl. 9 odst. 1 písm. a), e) a k) se uvádějí ve stejném zorném poli.

6. Odstavec 5 tohoto článku se nevztahuje na případy uvedené v čl. 16 odst. 1 a 2.

Článek 14

Prodej na dálku

1. Aniž jsou dotčeny požadavky na informace stanovené v článku 9, v případě balených potravin nabízených k prodeji komunikačními prostředky na dálku:

a) povinné informace o potravinách, s výjimkou údajů uvedených v čl. 9 odst. 1 písm. f), musí být k dispozici před dokončením nákupu a uvedeny na materiálu podporujícím prodej na dálku nebo musí být poskytnuty jinými vhodnými prostředky jasně určenými provozovatelem potravinářského podniku. V případě využití jiných vhodných prostředků musí být povinné informace o potravinách poskytnuty, aniž by provozovatel potravinářského podniku přenášel na spotřebitele dodatečné náklady;

b) veškeré povinné údaje musí být k dispozici v okamžiku doručení.

2. V případě nebalených potravin nabízených k prodeji komunikačními prostředky na dálku musí být údaje vyžadované podle článku 44 dány k dispozici podle odstavce 1 tohoto článku.

3. Ustanovení odst. 1 písm. a) se nevztahuje na potraviny nabízené k prodeji prostřednictvím prodejních automatů nebo automatizovaných obchodních prostor.

Článek 15

Jazykové požadavky

1. Aniž je dotčen čl. 9 odst. 3, uvádějí se povinné informace o potravině v jazyce snadno srozumitelném spotřebitelům v členských státech, kde je potravina uváděna na trh.

2. Členské státy, v nichž je potravina uváděna na trh, mohou na svém území stanovit, že údaje musí být uvedeny v jednom nebo více z úředních jazyků Unie.

3. Odstavce 1 a 2 nebrání tomu, aby údaje byly uvedeny v několika jazycích.

Článek 16

Vypuštění určitých povinných údajů

1. V případě skleněných lahví určených k opakovanému použití, které jsou nesmazatelně označeny, a proto nejsou opatřeny etiketou, a to ani krčkovou či rukávovou, je povinné uvádět pouze údaje stanovené v čl. 9 odst. 1 písm. a), c), e), f) a l).

2. V případě obalů nebo nádob, jejichž největší plocha je menší než 10 cm², je povinné uvádět na obalu nebo etiketě pouze údaje stanovené v čl. 9 odst. 1 písm. a), c), e) a f). Údaje uvedené v čl. 9 odst. 1 písm. b) se uvedou jinými prostředky nebo se poskytnou na žádost spotřebitele.

3. Aniž jsou dotčeny jiné předpisy Unie vyžadující povinné uvedení výživových údajů, nejsou údaje podle čl. 9 odst. 1 písm. l) povinné u potravin uvedených na seznamu v příloze V.

4. Aniž jsou dotčeny jiné předpisy Unie vyžadující uvedení seznamu složek nebo povinných výživových údajů, nejsou údaje podle čl. 9 odst. 1 písm. b) a l) povinné v případě nápojů, jejichž obsah alkoholu je vyšší než 1,2 % objemových.

Komise do 13. prosince 2014 vypracuje zprávu o uplatňování článku 18 a čl. 30 odst. 1 na produkty uvedené v tomto odstavci a zaměří se na to, zda by se měl v budoucnu na alkoholické nápoje vztahovat zejména požadavek na uvádění informací o energetické hodnotě, a na důvody pro možné

výjimky, s ohledem na potřebu zajistit soulad s jinými příslušnými politikami Unie. V této souvislosti Komise zváží, zda by nebylo vhodné navrhnout definici pojmu „alkoholické limonády“.

Komise tuto zprávu případně doplní legislativním návrhem určujícím pravidla pro seznam složek nebo povinné výživové údaje pro tyto produkty.

ODDÍL 2

Podrobná ustanovení o povinných údajích

Článek 17

Název potraviny

1. Názvem potraviny je její zákonný název. Pokud takový název neexistuje, je názvem potraviny její vžitý název a v případě, že neexistuje nebo se nepoužívá, uvede se popisný název dané potraviny.

2. V členském státě prodeje je povoleno použití názvu potraviny, pod kterým je výrobek vyráběn v souladu s právními předpisy a uváděn na trh v členském státě výroby. Neumožňuje-li však použití jiných ustanovení tohoto nařízení, zejména článku 9, aby spotřebitelé v členském státě prodeje zjistili skutečnou povahu potraviny a odlišili ji od potravin, s nimiž by mohla být zaměněna, připojí se k názvu potraviny další popisné informace, které se uvedou v blízkosti názvu potraviny.

3. Ve výjimečných případech se název potraviny používaný v členském státě výroby nepoužije v členském státě prodeje, pokud se potravina, kterou v členském státě výroby označuje, liší svým složením nebo výrobou od potraviny známé pod daným názvem v členském státě prodeje natolik, že by odstavec 2 nezajistil v členském státě prodeje správné informování spotřebitelů.

4. Název potraviny nesmí být nahrazen názvem chráněným jako duševní vlastnictví, obchodní značkou nebo smyšleným názvem.

5. Zvláštní ustanovení o názvu potraviny a údajích, které k němu musí být připojeny, jsou obsažena v příloze VI.

Článek 18

Seznam složek

1. Seznam složek se nadepíše nebo uvede patřičným nadpisem obsahujícím slovo „složení“. Seznam složek obsahuje všechny složky potraviny seřazené sestupně podle hmotnosti, stanovené v okamžiku jejich použití při výrobě potraviny.

2. Složky se označují svým specifickým názvem, popřípadě podle pravidel stanovených v článku 17 a v příloze VI.

3. Všechny složky vyskytující se v podobě umělých nanomateriálů musí být jasně uvedeny v seznamu složek. Za názvy těchto složek se v závorce uvede slovo „nano“.

4. Technická pravidla použití odstavců 1 a 2 tohoto článku jsou stanovena v příloze VII.

5. V zájmu dosažení cílů tohoto nařízení Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 51 upraví a uzpůsobí definici umělých nanomateriálů uvedenou v čl. 2 odst. 2 písm. t) tak, aby odpovídala vědeckotechnickému pokroku či definicím dohodnutým na mezinárodní úrovni.

Článek 19

Vypuštění seznamu složek

1. U níže uvedených potravin se nevyžaduje uvedení seznamu složek:

a) čerstvého ovoce a zeleniny včetně brambor, kromě loupání, krájení nebo podobně upraveného čerstvého ovoce a zeleniny;

b) sycených vod, v jejichž označení je uvedeno, že jsou sycené;

c) kvasných octů, pokud pocházejí výhradně z jediné základní suroviny a pokud do nich nebyly přidány žádné jiné složky;

d) sýrů, másla, kysaného mléka a smetany, do nichž nebyly přidány žádné jiné složky kromě mléčných produktů, potravinářských enzymů a mikrobiálních kultur nezbytných k výrobě nebo v případě sýrů jiných než čerstvých a tavených sůl nezbytná k jejich výrobě;

e) potraviny sestávající z jediné složky, pokud

i) je název potraviny totožný s názvem složky, nebo

ii) název potraviny umožňuje určit povahu složky bez rizika záměny.

2. S cílem zohlednit význam seznamu složek u určitých druhů nebo skupin potravin pro spotřebitele může Komise ve výjimečných případech prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 51 doplnit odstavec 1 tohoto článku za předpokladu, že vypuštění seznamu složek nebude na úkor náležité informovanosti konečného spotřebitele nebo zařízení společného stravování.

Článek 20

Vypuštění součástí potravin ze seznamu složek

Aniž je dotčen článek 21, není nutné do seznamu složek zařazovat tyto součásti potravin:

a) součásti složky, které jsou během výroby přechodně odděleny a poté jsou do potraviny opět přidány v množství nepřekračujícím původní podíl;

b) potravinářské přídatné látky a potravinářské enzymy:

i) které jsou v dané potravine obsaženy pouze proto, že byly obsaženy v jedné nebo více složkách této potraviny, v souladu se zásadou přenosu uvedenou v čl. 18 odst. 1 písm. a) a b) nařízení (ES) č. 1333/2008, pokud v konečném výrobku již neplní technologickou funkci, nebo

ii) které se používají jako pomocné látky;

c) nosiče a látky, které nejsou potravinářskými přídatnými látkami, avšak jsou používány stejným způsobem a ke stejnému účelu jako nosiče, a které jsou použity v nezbytném nutném množství;

d) látky, které nejsou potravinářskými přídatnými látkami, avšak jsou používány stejným způsobem a ke stejnému účelu jako pomocné látky a jsou nadále přítomny v konečném výrobku, třebaže ve změněné formě;

e) voda:

i) pokud se během výrobního procesu používá výhradně k tomu, aby složka použitá v koncentrovaném nebo sušeném stavu byla rekonstituována do svého původního stavu, nebo

ii) v případě nálevu, který se běžně nekonzumuje.

Článek 21

Označování určitých látek nebo produktů vyvolávajících alergie nebo nesnášenlivost

1. Aniž jsou dotčena pravidla přijatá podle čl. 44 odst. 2, musí údaje podle čl. 9 odst. 1 písm. c) splňovat tyto požadavky:

a) uvádějí se v seznamu složek v souladu s pravidly stanovenými v čl. 18 odst. 1 s jasným odkazem na název látky nebo produktu ze seznamu v příloze II a

b) název látky nebo produktu ze seznamu v příloze II je zvýrazněn tak, aby byl jasně odlišen od ostatních složek uvedených v seznamu, například typem či stylem písma nebo barvou pozadí.

Není-li seznam složek uveden, musí být součástí údajů podle čl. 9 odst. 1 písm. c) slovo „obsahuje“ a následně název látky nebo produktu ze seznamu v příloze II.

Pochází-li více složek nebo pomocných látek obsažených v potravině z jediné látky nebo jediného produktu ze seznamu v příloze II, musí to být v označení jasně uvedeno pro každou danou složku nebo pomocnou látku.

Uvedení údajů podle čl. 9 odst. 1 písm. c) se nevyžaduje v případech, kdy název potravině jasně odkazuje na danou látku nebo produkt.

2. K zajištění lepší informovanosti spotřebitelů a s cílem zohlednit nejnovější vědecký pokrok a technické poznatky provádí Komise systematický přezkum a případně aktualizaci seznamu v příloze II prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 51.

Ve zvláště závažných naléhavých případech, pokud je ohroženo zdraví spotřebitelů, se na akty v přenesené pravomoci přijímané podle tohoto článku použije postup stanovený v článku 52.

Článek 22

Uvádění údajů o množství složek

1. Množství složky nebo skupiny složek použité při výrobě nebo přípravě potravin se uvede, pokud je dotčená složka nebo skupina složek:

a) uvedena v názvu potravině nebo ji spotřebitelé s tímto názvem obvykle spojují;

b) na etiketě zdůrazněna slovy, vyobrazením nebo grafickým znázorněním, nebo

c) důležitá pro charakterizaci potravině a pro její odlišení od výrobků, s nimiž by mohla být zaměněna kvůli svému názvu nebo vzhledu.

2. Technická pravidla pro použití odstavce 1, včetně zvláštních případů, kdy se u určitých složek údaj o množství nevyžaduje, jsou stanovena v příloze VIII.

Článek 23

Čisté množství

1. Čisté množství potravin se vyjadřuje v litrech, centilitrech, mililitrech, kilogramech nebo gramech, jak je to vhodné:

a) u tekutých produktů v objemových jednotkách;

b) u ostatních produktů v hmotnostních jednotkách.

2. K zajištění lepšího pochopení informací o potravinách uvedených v označení spotřebiteli může Komise pro některé konkrétní potraviny prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 51 stanovit jiný způsob vyjádření čistého množství, než jaký je stanoven v odstavci 1 tohoto článku.

3. Technická pravidla pro použití odstavce 1, včetně zvláštních případů, kdy se údaj o čistém množství nevyžaduje, jsou stanovena v příloze IX.

Článek 24

Datum minimální trvanlivosti, datum použitelnosti a datum zmrazení

1. V případě potravin, které z mikrobiologického hlediska snadno podléhají zkáze, a mohou tedy po krátké době představovat bezprostřední nebezpečí pro lidské zdraví, se datum minimální trvanlivosti nahradí datem použitelnosti („spotřebuj te do“). Po uplynutí data použitelnosti se potravina nepovažuje za bezpečnou v souladu s čl. 14 odst. 2 až 5 nařízení (ES) č. 178/2002.

2. Příslušné datum se vyjadřuje v souladu s přílohou X.

3. S cílem zajistit jednotné uplatňování způsobu uvedení data minimální trvanlivosti podle bodu 1 písm. c) přílohy X může Komise přijmout prováděcí akty, v nichž stanoví odpovídající pravidla. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 48 odst. 2.

Článek 25

Podmínky uchování nebo podmínky použití

1. Pokud potravina vyžaduje zvláštní podmínky uchování nebo použití, jsou tyto podmínky uvedeny.

2. Aby bylo zajištěno správné uchování nebo použití potravin po otevření obalu, uvádějí se v případě potřeby podmínky uchování nebo lhůta spotřeby.

Článek 26

Země původu nebo místo provenience

1. Tento článek se použije, aniž jsou dotčeny požadavky na označování stanovené ve zvláštních předpisech Unie, zejména požadavky stanovené nařízením Rady (ES) č. 509/2006 ze dne 20. března 2006 o zemědělských produktech a potravinách, jež představují zaručené tradiční speciality ⁽¹⁾, a nařízením Rady (ES) č. 510/2006 ze dne 20. března 2006 o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin ⁽²⁾.

2. Uvedení země původu nebo místa provenience je povinné:

a) pokud by opomenutí tohoto údaje mohlo uvádět spotřebitele v omyl ohledně skutečné země původu nebo místa provenience potraviny, zejména pokud by informace připojená k potravině nebo etiketa jako celek jinak naznačovala, že potravina je z jiné země původu nebo místa provenience;

b) v případě masa kódů kombinované nomenklatury (KN) uvedených na seznamu v příloze XI. Použití tohoto písmene závisí na přijetí prováděcích aktů uvedených v odstavci 8.

3. Je-li uváděna země původu nebo místo provenience potraviny a nejedná se o stejnou zemi nebo místo, z nichž pochází její primární složka:

a) uvede se rovněž země původu nebo místo provenience dané primární složky, nebo

b) uvede se, že se země původu nebo místo provenience primární složky liší od země původu nebo místa provenience potraviny.

Použití tohoto odstavce závisí na přijetí prováděcích aktů uvedených v odstavci 8.

4. Komise do pěti let ode dne použitelnosti odst. 2 písm. b) předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu, ve které zhodnotí povinné uvádění země původu nebo místa provenience u produktů uvedených v uvedeném písmenu.

5. Komise do 13. prosince 2014 předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o povinném uvádění země původu nebo místa provenience pro tyto potraviny:

a) jiné druhy masa než hovězí a než ty, které jsou uvedeny v odst. 2 písm. b);

b) mléko;

c) mléko použité jako složka v mléčných výrobcích;

d) nezpracované potraviny;

e) jednosložkové produkty;

f) složky, které tvoří více než 50 % potraviny.

6. Do 13. prosince 2013 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o povinném uvádění země původu nebo místa provenience pro maso použité jako složka.

7. Zprávy uvedené v odstavcích 5 a 6 zohlední potřebu spotřebitelů být informováni, proveditelnost povinného uvádění země původu nebo místa provenience a analýzu nákladů a přínosů zavedení takových opatření, včetně právního dopadu na vnitřní trh a dopadu na mezinárodní obchod.

Komise může tyto zprávy doplnit návrhy na úpravu příslušných předpisů Unie.

8. Do 13. prosince 2013, po provedení hodnocení dopadů, přijme Komise prováděcí akty k použití odst. 2 písm. b) a odstavce 3 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 48 odst. 2.

9. U potravin uvedených v odst. 2 písm. b), v odst. 5 písm. a) a v odstavci 6 se ve zprávách a hodnoceních dopadů podle tohoto článku zváží mimo jiné možné podmínky označování země původu nebo místa provenience těchto potravin, zejména s ohledem na každý z následujících určujících bodů v životě zvířete:

a) místo narození;

b) místo chovu;

c) místo porážky.

Článek 27

Návod k použití

1. Návod k použití potraviny musí být uveden takovým způsobem, aby umožnil její náležitě použití.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 93, 31.3.2006, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 93, 31.3.2006, s. 12.

2. Komise může pro určité potraviny přijmout prováděcí akty, v nichž stanoví podrobná pravidla pro provádění odstavce 1. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 48 odst. 2.

Článek 28

Obsah alkoholu

1. Pravidla pro uvádění obsahu alkoholu v procentech objemových v případě výrobků zařazených pod kódem KN 2204 stanoví zvláštní předpisy Unie, které se na tyto výrobky vztahují.

2. Skutečný obsah alkoholu v procentech objemových u nápojů o obsahu alkoholu vyšším než 1,2 % objemových kromě nápojů uvedených v odstavci 1 se uvádí v souladu s přílohou XII.

ODDÍL 3

Výživové údaje

Článek 29

Vztah k ostatním právním předpisům

1. Tento oddíl se nevztahuje na potraviny v oblasti působnosti těchto právních předpisů:

- a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/46/ES ze dne 10. června 2002 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se doplňků stravy ⁽¹⁾;
- b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/54/ES ze dne 18. června 2009 o využívání a prodeji přírodních minerálních vod ⁽²⁾.

2. Tento oddíl se použije, aniž jsou dotčeny směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/39/ES ze dne 6. května 2009 o potravinách určených pro zvláštní výživu ⁽³⁾ a zvláštní směrnice uvedené v čl. 4 odst. 1 zmíněné směrnice.

Článek 30

Obsah

1. Povinné výživové údaje obsahují informace:

- a) o energetické hodnotě a
- b) o množství tuků, nasycených mastných kyselin, sacharidů, cukrů, bílkovin a soli.

Ve vhodných případech se v těsné blízkosti výživových údajů může nacházet formulace uvádějící, že sůl je v potravině obsažena výlučně v důsledku přirozeně se vyskytujícího sodíku.

2. Obsah povinných výživových údajů podle odstavce 1 je možné doplnit o uvedení množství jedné nebo více z těchto živin:

- a) mononenasyčené mastné kyseliny (monoenoové mastné kyseliny);
- b) polynenasycené mastné kyseliny (polyenoové mastné kyseliny);
- c) polyalkoholy;
- d) škrob;
- e) vláknina,
- f) veškeré vitaminy nebo minerální látky uvedené na seznamu v bodě 1 části A přílohy XIII, které jsou přítomné ve významných množstvích vymezených v bodě 2 části A přílohy XIII.

3. Pokud označení balené potraviny uvádí povinné výživové údaje podle odstavce 1, mohou se v něm opakovat tyto informace:

- a) energetická hodnota nebo
- b) energetická hodnota spolu s množstvím tuků, nasycených mastných kyselin, cukrů a soli.

4. Odchylně od čl. 36 odst. 1, uvádějí-li se výživové údaje na označení produktů podle čl. 16 odst. 4, lze tyto údaje omezit na uvedení energetické hodnoty.

5. Aniž je dotčen článek 44 a odchylně od čl. 36 odst. 1, uvádějí-li se výživové údaje na označení produktů podle čl. 44 odst. 1, lze tyto údaje omezit na uvedení:

- a) energetické hodnoty nebo
- b) energetické hodnoty spolu s množstvím tuků, nasycených mastných kyselin, cukrů a soli.

6. S cílem zohlednit význam údajů uvedených v odstavcích 2 až 5 tohoto článku pro informovanost spotřebitele může Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 51 změnit seznamy uvedené v odstavcích 2 až 5 tohoto článku doplněním nebo vypuštěním jednotlivých údajů.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 183, 12.7.2002, s. 51.

⁽²⁾ Úř. věst. L 164, 26.6.2009, s. 45.

⁽³⁾ Úř. věst. L 124, 20.5.2009, s. 21.

7. Do 13. prosince 2014 předloží Komise zprávu o přítomnosti tuků obsahujících transmastné kyseliny v potravinách a celkově ve stravě obyvatel Unie, přičemž zohlední vědecké důkazy a zkušenosti získané v členských státech. Účelem zprávy je vyhodnotit dopad vhodných prostředků, které by mohly umožnit spotřebitelům, aby se rozhodovali pro zdravější potraviny a celkově zdravější stravu, nebo které by mohly podpořit poskytování zdravější nabídky potravin spotřebitelům, včetně mimo jiné poskytování informací o tucích obsahujících transmastné kyseliny spotřebitelům nebo o omezeních spojených s jejich používáním. V případě potřeby předloží Komise společně s touto zprávou legislativní návrh.

Článek 31

Výpočet

1. Energetická hodnota se vypočítá pomocí převodních faktorů uvedených v příloze XIV.

2. Komise může prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 51 přijmout převodní faktory pro vitaminy a minerální látky uvedené v části A bodě 1 přílohy XIII pro účely přesnějšího výpočtu obsahu těchto vitaminů a minerálních látek v potravinách. Tyto převodní faktory se doplní do přílohy XIV.

3. Údaje o energetické hodnotě a obsahu živin uvedené v čl. 30 odst. 1 až 5 se vztahují na potravinu ve stavu, v němž je prodávána.

Kde je to vhodné, mohou se tyto informace vztahovat na potravinu po úpravě, pokud jsou připojeny podrobné pokyny pro tuto úpravu a informace se týkají potraviny připravené ke spotřebě.

4. Uvedené hodnoty jsou průměrné hodnoty vycházející z jednotlivých případech z výsledků:

- a) analýzy výrobce dané potraviny;
- b) výpočtu s použitím známých nebo skutečných průměrných hodnot použitých složek, nebo
- c) výpočtu s použitím obecně zjištěných a přijímaných údajů.

Komise může přijmout prováděcí akty, v nichž stanoví podrobná pravidla pro jednotné provedení tohoto odstavce, pokud jde o přesnost uvedených hodnot, jako například rozdíly mezi uváděnými hodnotami a hodnotami zjištěnými při úřední kontrole. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 48 odst. 2.

Článek 32

Vyjádření v jednotkách na 100 g nebo 100 ml

1. Údaje o energetické hodnotě a obsahu živin podle čl. 30 odst. 1 až 5 se vyjadřují v měrných jednotkách uvedených v příloze XV.

2. Údaje o energetické hodnotě a obsahu živin podle čl. 30 odst. 1 až 5 se vyjadřují na 100 g nebo 100 ml.

3. Pokud se uvádějí údaje o vitamínech a minerálních látkách, vyjadřují se způsobem podle odstavce 2 a rovněž jako procentní podíl referenčních hodnot příjmu stanovených v části A bodě 1 přílohy XIII na 100 g nebo 100 ml.

4. Kromě způsobu vyjádření uvedeného v odstavci 2 tohoto článku lze energetickou hodnotu a obsah živin podle čl. 30 odst. 1, 3, 4 a 5 podle okolností vyjádřit jako procentní podíl referenčních hodnot příjmu stanovených v části B přílohy XIII na 100 g nebo 100 ml.

5. Pokud jsou uvedeny údaje podle odstavce 4, musí se v jejich těsné blízkosti rovněž nacházet toto prohlášení: „Referenční hodnota příjmu u průměrné dospělé osoby (8 400 kJ/2 000 kcal)“.

Článek 33

Vyjádření údajů v přepočtu na jednu porci nebo na jednotku spotřeby

1. Energetickou hodnotu a obsah živin podle čl. 30 odst. 1 až 5 lze vyjádřit na jednu porci nebo jednotku spotřeby, pokud je to snadno srozumitelné pro spotřebitele a pokud je na etiketě vyznačena velikost porce nebo jednotky spotřeby a je na ní uveden počet porcí nebo jednotek obsažených v balení, v těchto případech:

- a) navíc k vyjádření na 100 g nebo 100 ml, jak je uvedeno v čl. 32 odst. 2,
- b) navíc k vyjádření na 100 g nebo 100 ml, jak je uvedeno v čl. 32 odst. 3, pokud jde o obsah vitaminů a minerálů,
- c) navíc k vyjádření na 100 g nebo 100 ml, jak je uvedeno v čl. 32 odst. 4, nebo místo něho.

2. Odchylně od čl. 32 odst. 2 je v případech uvedených v čl. 30 odst. 3 písm. b) možné energetickou hodnotu a obsah živin nebo procentní podíl referenčních hodnot příjmu uvedených v části B přílohy XIII vyjádřit jen na jednu porci nebo jednotku spotřeby.

Pokud je v souladu s prvním pododstavcem obsah živin vyjádřen jen na jednu porci nebo jednotku spotřeby, vyjádří se energetická hodnota na 100 g či 100 ml a na jednu porci či jednotku spotřeby.

3. Odchylně od čl. 32 odst. 2 je v případech uvedených v čl. 30 odst. 5 možné energetickou hodnotu a obsah živin nebo procentní podíl referenčních hodnot příjmu uvedené v části B přílohy XIII vyjádřit jen na jednu porci nebo jednotku spotřeby.

4. Porce nebo jednotka spotřeby se uvádějí v těsné blízkosti výživových údajů.

5. S cílem zajistit jednotné provedení, pokud jde o vyjadřování výživových údajů na jednu porci nebo jednotku spotřeby, a s cílem stanovit pro spotřebitele jednotný základ srovnání přijme Komise prostřednictvím prováděcích aktů při zohlednění skutečného spotřebního chování spotřebitelů a výživových doporučení pravidla pro vyjadřování na jednu porci nebo jednotku spotřeby pro určité skupiny potravin. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 48 odst. 2.

Článek 34

Způsob uvádění informací

1. Jednotlivé údaje uvedené v čl. 30 odst. 1 a 2 se musí nacházet ve stejném zorném poli. Uvádějí se společně ve srozumitelném formátu a tam, kde je to vhodné, v pořadí stanoveném v příloze XV.

2. Údaje uvedené v čl. 30 odst. 1 a 2 se uvádějí v tabulce s přiřazenými číselnými hodnotami, je-li dostatek místa. Při nedostatku místa se údaje uvedou v řadě za sebou.

3. Údaje uvedené v čl. 30 odst. 3 se uvádějí:

a) v hlavním zorném poli a

b) velikostí písma v souladu s čl. 13 odst. 2.

Údaje podle čl. 30 odst. 3 mohou být uvedeny v jiném formátu, než jaký určuje odstavec 2 tohoto článku.

4. Údaje podle čl. 30 odst. 4 a 5 mohou být uvedeny v jiném formátu, než jaký určuje odstavec 2 tohoto článku.

5. Jsou-li energetická hodnota nebo obsah živin ve výrobku zanedbatelné, lze informace o nich nahradit například prohlášením „Obsahuje zanedbatelné množství ...“ umístěným v těsné blízkosti výživových údajů, pokud jsou uvedeny.

S cílem zajistit jednotné provedení tohoto odstavce může Komise přijmout prováděcí akty týkající se energetické hodnoty

a obsahu živin podle čl. 30 odst. 1 až 5, které lze považovat za zanedbatelné. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 48 odst. 2.

6. S cílem zajistit jednotné provedení, pokud jde o způsob uvádění výživových údajů ve formátu uvedeném v odstavcích 1 až 4 tohoto článku, může Komise přijmout odpovídající prováděcí akty. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 48 odst. 2.

Článek 35

Další způsoby vyjadřování a uvádění údajů

1. Vedle způsobu vyjadřování údajů uvedených v čl. 32 odst. 2 a 4 a článku 33 a obchodní úpravy podle čl. 34 odst. 2 lze energetickou hodnotu a obsah živin podle čl. 30 odst. 1 až 5 vyjádřit jinými způsoby za využití grafického znázornění nebo symbolů doplňujících slovní nebo číselné vyjádření, jsou-li splněny tyto požadavky:

a) jsou založeny na důkladných a vědecky ověřených spotřebitelských výzkumech a neuvádějí spotřebitele v omyl, jak stanoví článek 7;

b) jsou vytvořeny na základě konzultací s velkým počtem skupin zúčastněných subjektů;

c) jejich cílem je usnadnit spotřebitelům pochopení příspěvku nebo významnosti potravin pro obsah energie a živin v jejich stravě;

d) je vědecky prokázáno, že průměrný spotřebitel těmto způsobům vyjadřování nebo uvádění údajů rozumí;

e) pokud jde o jiné způsoby vyjadřování, vycházejí z harmonizovaných referenčních hodnot příjmu uvedených v příloze XIII, nebo nejsou-li k dispozici, z obecně přijatých vědeckých doporučení o příjmu týkajících se energetické hodnoty a živin;

f) jsou objektivní a nediskriminační a

g) jejich použití nevytváří překážky volnému pohybu zboží.

2. Členské státy mohou provozovatelům potravinářských podniků doporučit, aby používali jeden nebo více dalších způsobů vyjadřování nebo uvádění výživových údajů, o nichž se domnívají, že nejlépe splňují požadavky stanovené v odst. 1 písm. a) až g). Členské státy sdělí Komisi podrobnosti těchto dalších způsobů vyjadřování a uvádění údajů.

3. Členské státy zajistí vhodné sledování dalších způsobů vyjadřování nebo uvádění výživových údajů, které se používají na trhu na jejich území.

S cílem usnadnit sledování používání dalších způsobů vyjadřování nebo uvádění údajů mohou členské státy vyžadovat od provozovatelů potravinářských podniků, kteří na trh na jejich území uvádějí potraviny takto označené, aby příslušnému orgánu oznámili používání dalšího způsobu vyjadřování nebo uvádění údajů a poskytli mu příslušná odůvodnění týkající se splnění požadavků stanovených v odst. 1 písm. a) až g). V těchto případech lze rovněž vyžadovat informace o ukončení používání těchto dalších způsobů vyjadřování nebo uvádění údajů.

4. Komise usnadňuje a organizuje výměnu informací mezi členskými státy, Komisí a zúčastněnými subjekty o záležitostech týkajících se používání jakýchkoli dalších způsobů vyjadřování nebo uvádění výživových údajů.

5. S ohledem na získané zkušenosti předloží Komise do 13. prosince 2017 Evropskému parlamentu a Radě zprávu o využívání dalších způsobů vyjadřování a uvádění údajů, o jejich vlivu na vnitřní trh a vhodnosti další harmonizace těchto způsobů vyjadřování a uvádění údajů. Členské státy za tímto účelem Komisi poskytnou důležité informace o používání těchto dalších způsobů vyjadřování a uvádění údajů na trhu na jejich území. Komise může k této zprávě připojit návrhy na úpravu příslušných předpisů Unie.

6. S cílem zajistit jednotné uplatňování tohoto článku přijme Komise prováděcí akty, v nichž stanoví podrobná pravidla pro provádění odstavců 1, 3 a 4 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 48 odst. 2.

KAPITOLA V

DOBROVOLNĚ POSKYTOVANÉ INFORMACE O POTRAVINÁCH

Článek 36

Platné požadavky

1. Jsou-li informace o potravinách uvedené v člancích 9 a 10 poskytovány dobrovolně, musí splňovat požadavky stanovené v kapitole IV oddílech 2 a 3.

2. Pro informace o potravinách poskytované dobrovolně platí tyto požadavky:

- a) nesmějí uvádět spotřebitele v omyl, jak stanoví článek 7;
- b) nesmějí být nejednoznačné ani matoucí pro spotřebitele;
- c) musí být tam, kde je to vhodné, podloženy příslušnými vědeckými údaji.

3. Komise přijme prováděcí akty upravující použití požadavků uvedených v odstavci 2 tohoto článku na tyto dobrovolné informace o potravinách:

- a) informace o možném a nezáměrném výskytu látek nebo produktů vyvolávajících alergie nebo nesnášenlivost v potravinách;
- b) informace o vhodnosti potraviny pro vegetariány nebo vegany;
- c) aby bylo možné uvádět referenční hodnoty příjmu pro konkrétní skupiny obyvatelstva pro doplnění referenčních hodnot příjmu stanovených v příloze XIII.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 48 odst. 2.

4. S cílem zajistit náležitou informovanost spotřebitelů v případech, kdy provozovatelé potravinářských podniků poskytují dobrovolné informace o potravinách různými způsoby, jež by mohly spotřebitele uvádět v omyl nebo vést k nejasnostem, může Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 51 stanovit další případy poskytování dobrovolných informací o potravinách doplňující případy uvedené v odstavci 3 tohoto článku.

Článek 37

Způsob uvádění dobrovolně poskytovaných informací

Dobrovolně poskytované informace o potravinách nesmějí být uvedeny na úkor prostoru pro povinné informace o potravinách.

KAPITOLA VI

VNITROSTÁTNÍ OPATŘENÍ

Článek 38

Vnitrostátní opatření

1. V otázkách výslovně harmonizovaných tímto nařízením nesmějí členské státy přijímat ani zachovávat vnitrostátní opatření, pokud to právo Unie nepovoluje. Tato vnitrostátní opatření nesmějí působit překážky volného pohybu zboží včetně diskriminace vůči potravinám pocházejícím z jiných členských států.

2. Aniž je dotčen článek 39, mohou členské státy přijímat vnitrostátní opatření v otázkách, které nejsou výslovně harmonizovány tímto nařízením, za předpokladu, že jimi nezakáží, neztíží ani neomezí volný pohyb zboží, které je v souladu s tímto nařízením.

Článek 39

Vnitrostátní opatření pro další povinné údaje

1. Vedle povinných údajů stanovených v čl. 9 odst. 1 a v článku 10 mohou členské státy postupem podle článku 45 přijmout opatření ukládající pro určité druhy nebo skupiny potravin povinnost uvádět další povinné údaje, je-li to opodstatněné alespoň jedním z těchto důvodů:

- a) ochrana veřejného zdraví;
- b) ochrana spotřebitele;
- c) předcházení podvodům;
- d) ochrana práv průmyslového a obchodního vlastnictví, uvádění provenience, chráněného označení původu a předcházení nekalé soutěži.

2. Členské státy mohou použít odstavec 1 k zavedení opatření týkajících se povinného uvádění země původu nebo místa provenience potravin, pouze je-li prokázána spojitost mezi určitými vlastnostmi dané potraviny a jejím původem nebo proveniencí. Členské státy spolu s oznámením těchto opatření Komisi rovněž doloží, že většina spotřebitelů přikládá poskytnutí této informace značný význam.

Článek 40

Mléko a mléčné výrobky

Členské státy mohou přijmout opatření odchylovající se od čl. 9 odst. 1 a čl. 10 odst. 1 v případě mléka a mléčných výrobků v obchodní úpravě v podobě skleněných lahví určených k opakovanému použití.

Znění těchto opatření sdělí bez odkladu Komisi.

Článek 41

Alkoholické nápoje

Až do přijetí předpisů Unie uvedených v čl. 16 odst. 4 mohou členské státy zachovat vnitrostátní opatření pro uvádění složek v případě nápojů obsahujících více než 1,2 % objemových alkoholu.

Článek 42

Vyjádření čistého množství

Neexistují-li předpisy Unie podle čl. 23 odst. 2 pro vyjadřování čistého množství určitých potravin jinak než způsobem uvedeným v čl. 23 odst. 1, mohou členské státy zachovat vnitrostátní opatření přijatá před 12. prosince 2011.

Členské státy uvědomí Komisi o těchto opatřeních do 13. prosince 2014. Komise na ně upozorní ostatní členské státy.

Článek 43

Dobrovolné uvádění referenčních hodnot příjmu pro konkrétní skupiny obyvatelstva

Dokud nebudou přijaty předpisy Unie uvedené v čl. 36 odst. 3 písm. c), mohou členské státy přijmout vnitrostátní opatření o dobrovolném uvádění referenčních hodnot příjmu pro konkrétní skupiny obyvatelstva.

Znění těchto opatření sdělí členské státy neprodleně Komisi.

Článek 44

Vnitrostátní opatření pro nebalené potraviny

1. Jsou-li potraviny nabízeny k prodeji konečnému spotřebiteli nebo zařízením společného stravování nebalené nebo jsou-li baleny v místě prodeje na žádost spotřebitele nebo baleny do hotového balení pro přímý prodej,

- a) je poskytnutí údajů stanovených v čl. 9 odst. 1 písm. c) povinné;
- b) není poskytnutí dalších údajů uvedených v článcích 9 a 10 povinné, pokud členské státy nepřijmou vnitrostátní opatření vyžadující uvedení některých nebo všech těchto údajů nebo jejich částí.

2. Členské státy mohou přijmout vnitrostátní opatření pro způsob poskytování údajů nebo jejich částí podle odstavce 1 a případně pro způsob jejich vyjadřování a uvádění.

3. Členské státy bez odkladu sdělí Komisi znění opatření uvedených v odst. 1 písm. b) a odstavci 2.

Článek 45

Postup oznamování

1. Odkazuje-li se na tento článek, oznámí členský stát, který považuje za nezbytné přijmout nové právní předpisy o poskytování informací o potravinách, předem Komisi a ostatním členskými státem zamýšlená opatření a odůvodní je.

2. Komise konzultuje Stálý výbor pro potravinový řetězec a zdraví zvířat zřízený čl. 58 odst. 1 nařízení (ES) č. 178/2002, pokud považuje tyto konzultace za užitečné nebo pokud o to požádá některý členský stát. V takovém případě Komise zajistí, aby byl tento postup transparentní pro všechny zúčastněné subjekty.

3. Členský stát, který považuje za nezbytné přijmout nové právní předpisy o poskytování informací o potravinách, může zamýšlená opatření přijmout až po uplynutí tří měsíců od oznámení uvedeného v odstavci 1 za předpokladu, že neobdržel záporné stanovisko Komise.

4. Je-li stanovisko Komise záporné, zahájí Komise před uplynutím lhůty uvedené v odstavci 3 tohoto článku přezkumný postup podle čl. 48 odst. 2 s cílem stanovit, zda zamýšlená opatření mohou být provedena, pokud je to třeba, po provedení vhodných změn.

5. Na opatření, která podléhají postupu oznamování podle tohoto článku, se nevztahuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti ⁽¹⁾.

KAPITOLA VII

PROVÁDĚCÍ, POZMĚŇOVACÍ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 46

Změny příloh

K zohlednění technického pokroku, vědeckého vývoje, zdraví spotřebitelů nebo potřeby spotřebitelů být informováni a s výhradou ustanovení čl. 10 odst. 2 a čl. 21 odst. 2 o změnách příloh II a III může Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 51 měnit přílohy tohoto nařízení.

Článek 47

Přechodné období a den použitelnosti prováděcích opatření nebo aktů v přenesené pravomoci

1. Aniž je dotčen odstavec 2 tohoto článku, Komise při výkonu pravomocí svěřených jí na základě tohoto nařízení k přijímání opatření prostřednictvím prováděcích aktů přezkumným postupem podle čl. 48 odst. 2 nebo prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 51:

a) stanoví přiměřené přechodné období pro použití nových opatření, během něhož je možné uvádět na trh potraviny s etiketami, které nová opatření nedodržují, a po němž se

zásoby těchto potravin, které byly uvedeny na trh před skončením přechodného období, mohou nadále prodávat až do vyčerpání zásob a

b) zajistí, aby se tato opatření použila vždy od 1. dubna kalendářního roku.

2. Odstavec 1 se nepoužije v naléhavých případech, v nichž je účelem opatření uvedených ve zmíněném odstavci ochrana lidského zdraví.

Článek 48

Výbor

1. Komisi je nápomocen Stálý výbor pro potravinový řetězec a zdraví zvířat zřízený čl. 58 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 178/2002. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Pokud výbor nevydá žádné stanovisko, Komise navrhovaný prováděcí akt nepřijme a použije se čl. 5 odst. 4 třetí pododstavec nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 49

Změny nařízení (ES) č. 1924/2006

V článku 7 nařízení (ES) č. 1924/2006 se první a druhý pododstavec nahrazují tímto:

„Výživové označování výrobků, u nichž je uvedeno výživové nebo zdravotní tvrzení, je povinné s výjimkou obecně zaměřené reklamy. Poskytované údaje musí obsahovat údaje vymezené v čl. 30 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169 ze dne 25. října 2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům (*). Týká-li se výživové nebo zdravotní tvrzení živiny uvedené v čl. 30 odst. 2 nařízení (EU) č. 1169, musí být její obsah uveden v souladu s články 31 až 34 zmíněného nařízení.

Ve stejném zorném poli jako výživové označení musí být uvedeno množství látky nebo látek, k nimž se vztahuje výživové nebo zdravotní tvrzení, jež se neobjevuje ve výživovém označení, vyjádřené v souladu s články 31, 32 a 33 nařízení (EU) č. 1169. Měrné jednotky použité k vyjádření množství látky musí být vhodné pro jednotlivé dotčené látky.

(¹) Úř. věst. L 204, 21.7.1998, s. 37.

(*) Úř. věst. L 304, 22.11.2011, s. 18“.

Článek 50

Změny nařízení (ES) č. 1925/2006

V článku 7 nařízení (ES) č. 1925/2006 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Výživové označování výrobků, do kterých byly přidány vitaminy a minerální látky a na něž se vztahuje toto nařízení, je povinné. Poskytované údaje musí obsahovat informace podle čl. 30 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169 ze dne 25. října 2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům (*) a celkové množství obsažených vitaminů a minerálních látek v okamžiku jejich přidání do potraviny.

(*) Úř. věst. L 304, 22.11.2011, s. 18“.

Článek 51

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 9 odst. 3, čl. 10 odst. 2, čl. 12 odst. 3, čl. 13 odst. 4, čl. 18 odst. 5, čl. 19 odst. 2, čl. 21 odst. 2, čl. 23 odst. 2, čl. 30 odst. 6, čl. 31 odst. 2, čl. 36 odst. 4 a v článku 46 je svěřena Komisi na dobu pěti let od 12. prosince 2011. Komise vyhotoví zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhé období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 9 odst. 3, čl. 10 odst. 2, čl. 12 odst. 3, čl. 13 odst. 4, čl. 18 odst. 5, čl. 19 odst. 2, čl. 21 odst. 2, čl. 23 odst. 2, čl. 30 odst. 6, čl. 31 odst. 2, čl. 36 odst. 4 a v článku 46 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise bez odkladu oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 9 odst. 3, čl. 10 odst. 2, čl. 12 odst. 3, čl. 13 odst. 4, čl. 18 odst. 5, čl. 19 odst. 2, čl. 21 odst. 2, čl. 23 odst. 2, čl. 30 odst. 6, čl. 31 odst.

2, čl. 36 odst. 4 a článku 46 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament a Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament a Rada před uplynutím této lhůty Komisi informují, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 52

Postup pro naléhavé případy

1. Akty v přenesené pravomoci přijaté podle tohoto článku vstupují v platnost bezodkladně a jsou použitelné, pokud proti nim není vyslovena námitka v souladu s odstavcem 2. V oznámení aktu v přenesené pravomoci Evropskému parlamentu a Radě se uvedou důvody použití postupu pro naléhavé případy.

2. Evropský parlament nebo Rada mohou proti aktu v přenesené pravomoci vyslovit námitky postupem uvedeným v čl. 51 odst. 5. V takovém případě zruší Komise tento akt neprodleně poté, co jí Evropský parlament nebo Rada oznámí rozhodnutí o vyslovení námitek.

Článek 53

Zrušení

1. Směrnice 87/250/EHS, 90/496/EHS, 1999/10/ES, 2000/13/ES, 2002/67/ES a 2008/5/ES a nařízení (ES) č. 608/2004 se zrušují s účinkem ode dne 13. prosince 2014.

2. Odkazy na zrušené právní předpisy se považují za odkazy na toto nařízení.

Článek 54

Přechodná opatření

1. Potraviny uvedené na trh nebo opatřené etiketou před 13. prosince 2014, které nejsou v souladu s požadavky tohoto nařízení, smějí být uváděny na trh do vyčerpání zásob.

Potraviny uvedené na trh nebo opatřené etiketou před 13. prosince 2016, které nejsou v souladu s požadavkem stanoveným v čl. 9 odst. 1 písm. l) tohoto nařízení, smějí být uváděny na trh do vyčerpání zásob.

Potraviny uvedené na trh nebo opatřené etiketou před 1. lednem 2014, které nejsou v souladu s požadavky stanovenými v části B přílohy VI, smějí být uváděny na trh do vyčerpání zásob.

2. V období mezi 13. prosince 2014 a 13. prosince 2016 musí být dobrovolně uváděné výživové údaje v souladu s články 30 až 35.

3. Aniž jsou dotčeny směrnice 90/496/EHS, článek 7 nařízení (ES) č. 1924/2006 a čl. 7 odst. 3 nařízení (ES) č. 1925/2006, mohou být potraviny opatřené etiketou podle článků 30 až 35 tohoto nařízení uváděny na trh do 13. prosince 2014.

Aniž je dotčeno nařízení Komise (ES) č. 1162/2009 ze dne 30. listopadu 2009, kterým se stanoví přechodná opatření pro provádění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES)

č. 853/2004, (ES) č. 854/2004 a (ES) č. 882/2004 ⁽¹⁾, mohou být potraviny opatřené etiketou v souladu s částí B přílohy VI tohoto nařízení uváděny na trh před 1. lednem 2014.

Článek 55

Vstup v platnost a použitelnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 13. prosince 2014, s výjimkou čl. 9 odst. 1 písm. l), jenž se použije ode dne 13. prosince 2016, a části B přílohy VI, jež se použije ode dne 1. ledna 2014.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 25. října 2011.

Za Evropský parlament
předseda
J. BUZEK

Za Radu
předseda
M. DOWGIELEWICZ

⁽¹⁾ Úř. věst. L 314, 1.12.2009, s. 10.

PŘÍLOHA I

ZVLÁŠTNÍ DEFINICE

uvedené v čl. 2 odst. 4

1. „Výživovými údaji“ nebo „výživovým označením“ se rozumějí informace:
 - a) o energetické hodnotě nebo
 - b) o energetické hodnotě a pouze o jedné nebo více následujících živinách:
 - tuky (nasycené mastné kyseliny, mononenasycené mastné kyseliny, polynenasycené mastné kyseliny),
 - sacharidy (cukry, polyalkoholy, škroby),
 - sůl,
 - vláknina,
 - bílkoviny,
 - veškeré vitaminy nebo minerální látky uvedené na seznamu v části A bodě 1 přílohy XIII, které jsou přítomné ve významných množstvích vymezených v části A bodě 2 přílohy XIII;
2. „tuky“ se rozumějí veškeré lipidy, včetně fosfolipidů;
3. „nasycenými mastnými kyselinami“ se rozumějí mastné kyseliny, které neobsahují dvojnou vazbu;
4. „transmastnými kyselinami“ se rozumějí mastné kyseliny s nejméně jednou nekonjugovanou dvojnou vazbou uhlík-uhlík v transkonfiguraci (tj. oddělenou nejméně jednou methylenovou skupinou);
5. „mononenasycenými mastnými kyselinami (monoenoovými mastnými kyselinami)“ se rozumějí mastné kyseliny s jednou dvojnou cis-vazbou;
6. „polynenasycenými mastnými kyselinami (polyenoovými mastnými kyselinami)“ se rozumějí mastné kyseliny se dvěma nebo více dvojnými vazbami oddělenými nejméně jednou cis, cis-methylenovou skupinou;
7. „sacharidy“ se rozumějí všechny sacharidy, které jsou metabolizovány v lidském organismu, včetně polyalkoholů;
8. „cukry“ se rozumějí všechny monosacharidy a disacharidy přítomné v potravíně, s výjimkou polyalkoholů;
9. „polyalkoholy“ se rozumějí alkoholy obsahující více než dvě hydroxylové skupiny;
10. „bílkovinami“ se rozumí obsah bílkovin vypočtený podle vzorce: bílkovina = množství celkového dusíku podle Kjeldahla $\times 6,25$;
11. „solí“ se rozumí obsah ekvivalentu soli vypočtený podle vzorce: sůl = sodík $\times 2,5$;
12. „vlákninou“ se rozumějí uhlovodíkové polymery s třemi nebo více monomerními jednotkami, které nejsou tráveny ani vstřebávány v tenkém střevě lidského organismu a náležejí do těchto kategorií:
 - jedlé uhlovodíkové polymery přirozeně se vyskytující v přijímané potravě,
 - jedlé uhlovodíkové polymery, které byly získány z potravinových surovin fyzikálními, enzymatickými nebo chemickými prostředky a které mají prospěšný fyziologický účinek prokázaný obecně uznávanými vědeckými poznatky,
 - jedlé syntetické uhlovodíkové polymery, které mají prospěšný fyziologický účinek prokázaný obecně uznávanými vědeckými poznatky;
13. „průměrnou hodnotou“ se rozumí hodnota, která nejlépe vyjadřuje množství určité živiny obsažené v dané potravíně s ohledem na výkyvy v průběhu roku, spotřebitelské zvyklosti a jiné faktory, které mohou způsobit kolísání skutečných hodnot.

PŘÍLOHA II

LÁTKY NEBO PRODUKTY VYVOLÁVAJÍCÍ ALERGIE NEBO NESNÁŠENLIVOST

1. Obiloviny obsahující lepek, konkrétně: pšenice, žito, ječmen, oves, špalda, kamut nebo jejich hybridní odrůdy a výrobky z nich, kromě:
 - a) glukózových sirupů na bázi pšenice, včetně dextrózy ⁽¹⁾;
 - b) maltodextrinů na bázi pšenice ⁽¹⁾;
 - c) glukózových sirupů na bázi ječmene;
 - d) obilovin použitých k výrobě alkoholických destilátů, včetně ethanolu zemědělského původu
2. Koryši a výrobky z nich
3. Vejce a výrobky z nich
4. Ryby a výrobky z nich, kromě:
 - a) rybí želatiny použité jako nosič vitaminových nebo karotenoidních přípravků;
 - b) rybí želatiny nebo vyziny použité jako čířící prostředek u piva a vína
5. Jádra podzemnice olejné (arašídy) a výrobky z nich
6. Sójové boby a výrobky z nich, kromě:
 - a) zcela rafinovaného sójového oleje a tuku ⁽¹⁾;
 - b) přírodní směsi tokoferolů (E306), přírodního d-alfa tokoferolu, přírodního d-alfa-tokoferol-acetátu, přírodního d-alfa-tokoferol-sukcinátu ze sóji;
 - c) fytosterolů a esterů fytosterolů získaných z rostlinných olejů ze sóji;
 - d) esteru rostlinného stanolu vyrobeného ze sterolů z rostlinného oleje ze sóji
7. Mléko a výrobky z něj (včetně laktózy), kromě:
 - a) syrovátky použité k výrobě alkoholických destilátů, včetně ethanolu zemědělského původu;
 - b) laktitolu
8. Skořápkové plody, konkrétně: mandle (*Amygdalus communis* L.), lískové ořechy (*Corylus avellana*), vlašské ořechy (*Juglans regia*), kešu ořechy (*Anacardium occidentale*), pekanové ořechy (*Carya illinoensis* (Wangenh.) K. Koch), para ořechy (*Bertholletia excelsa*), pistácie (*Pistacia vera*), makadamie (*Macadamia ternifolia*) a výrobky z nich, kromě ořechů použitých k výrobě alkoholických destilátů, včetně ethanolu zemědělského původu
9. Celer a výrobky z něj
10. Hořčice a výrobky z ní
11. Sezamová semena a výrobky z nich
12. Oxid siřičitý a siřičitany v koncentracích vyšších než 10 mg/kg nebo 10 mg/l, vyjádřeno jako celkový SO₂, které se propočítají pro výrobky určené k přímé spotřebě nebo ke spotřebě po rekonstituování podle pokynů výrobce
13. Vlčí bob (lupina) a výrobky z něj
14. Měkkýši a výrobky z nich

⁽¹⁾ A výrobky z nich, pokud zpracování, kterým prošly, nezvyšuje úroveň alergenicity, kterou úřad stanovil pro příslušný základní produkt.

PŘÍLOHA III

POTRAVINY, JEJICHŽ OZNAČENÍ MUSÍ OBSAHOVAT JEDEN NEBO VÍCE DALŠÍCH ÚDAJŮ

DRUH NEBO SKUPINA POTRAVIN	ÚDAJE
1. Potraviny balené v některých plynech	
1.1 Potraviny, jejichž trvanlivost byla prodloužena pomocí balicích plynů povolených podle nařízení (ES) č. 1333/2008	„baleno v ochranné atmosféře“
2. Potraviny obsahující sladidla	
2.1 Potraviny obsahující sladidlo nebo sladidla povolená podle nařízení (ES) č. 1333/2008	„se sladidlem (sladidly)“; tento údaj se připojí k názvu potraviny
2.2 Potraviny obsahující přidaný cukr nebo cukry i sladidlo nebo sladidla povolená podle nařízení (ES) č. 1333/2008	„s cukrem (cukry) a sladidlem (sladidly)“; tento údaj se připojí k názvu potraviny
2.3 Potraviny obsahující aspartam nebo sůl aspartamu-acesulfanu, povolené podle nařízení (ES) č. 1333/2008	„obsahuje aspartam (zdroj fenylalaninu)“ se uvede na etiketě v případě, že aspartam nebo sůl aspartamu-acesulfanu jsou na seznamu složek uvedeny pouze pod svým číslem E „obsahuje zdroj fenylalaninu“ se uvede na etiketě v případě, že aspartam nebo sůl aspartamu-acesulfanu jsou na seznamu složek uvedeny pod svým specifickým názvem.
2.4 Potraviny obsahující více než 10 % přidaných polyalkoholů povolených podle nařízení (ES) č. 1333/2008	„nadměrná konzumace může vyvolat projímavé účinky“
3. Potraviny obsahující glycyrrhizovou kyselinu nebo její amonnou sůl	
3.1 Cukrovinky nebo nápoje obsahující glycyrrhizovou kyselinu nebo její amonnou sůl v koncentraci 100 mg/kg nebo 10 mg/l nebo vyšší v důsledku přidání této látky jako takové (těchto látek jako takových) nebo přidání lékořice lysé (<i>Glycyrrhiza glabra</i>)	Údaj „obsahuje lékořici“ se připojí bezprostředně za seznam složek, pokud není výraz „lékořice“ již uveden v seznamu složek nebo v názvu dané potraviny. Nemá-li být uveden seznam složek, připojí se tento údaj k názvu dané potraviny.
3.2 Cukrovinky obsahující glycyrrhizovou kyselinu nebo její amonnou sůl v koncentraci 4 g/kg nebo vyšší v důsledku přidání této látky jako takové (těchto látek jako takových) nebo přidání lékořice lysé (<i>Glycyrrhiza glabra</i>)	Údaj „obsahuje lékořici – osoby s vysokým krevním tlakem by se měly vyvarovat nadměrné spotřeby“ se připojí bezprostředně za seznam složek. Nemá-li být uveden seznam složek, připojí se tento údaj k názvu dané potraviny.
3.3 Nápoje obsahující glycyrrhizovou kyselinu nebo její amonnou sůl v koncentraci 50 mg/l nebo vyšší nebo v koncentraci 300 mg/l nebo vyšší v případě nápojů obsahujících více než 1,2 % obj. alkoholu ⁽¹⁾ v důsledku přidání této látky jako takové (těchto látek jako takových) nebo přidání lékořice lysé (<i>Glycyrrhiza glabra</i>)	Údaj „obsahuje lékořici – osoby s vysokým krevním tlakem by se měly vyvarovat nadměrné spotřeby“ se připojí bezprostředně za seznam složek. Nemá-li být uveden seznam složek, připojí se tento údaj k názvu dané potraviny.

DRUH NEBO SKUPINA POTRAVIN	ÚDAJE
4. Nápoje s vysokým obsahem kofeinu nebo potraviny obsahující přidaný kofein	
<p>4.1 Nápoje, s výjimkou nápojů na bázi kávy, čaje nebo kávového či čajového extraktu a s názvem obsahujícím slova „káva/kávový“ nebo „čaj/čajový“, které:</p> <ul style="list-style-type: none"> — jsou určeny ke spotřebě bez úpravy a obsahují kofein z jakéhokoli zdroje v množství vyšším než 150 mg/l, nebo — jsou v koncentrované nebo sušené formě a po obnovení obsahují kofein z jakéhokoli zdroje v množství vyšším než 150 mg/l 	<p>Údaj „vysoký obsah kofeinu – není vhodné pro děti a těhotné nebo kojící ženy“ se uvede ve stejném zorném poli jako název nápoje, za nímž v závorkách následuje odkaz na obsah kofeinu vyjádřený v mg na 100 ml v souladu s čl. 13 odst. 1 tohoto nařízení.</p>
<p>4.2 Jiné potraviny než nápoje, do kterých je kofein přidáván k fyziologickému účelu</p>	<p>Údaj „obsahuje kofein – není vhodné pro děti a těhotné ženy“ se uvede ve stejném zorném poli jako název produktu, za nímž v závorkách následuje odkaz na obsah kofeinu vyjádřený v mg na 100 g/ml v souladu s čl. 13 odst. 1 tohoto nařízení. V případě doplňků stravy se obsah kofeinu vyjadřuje na jednu porci doporučenou na označení pro denní spotřebu.</p>
5. Potraviny s přidanými fytoosteroly, estery fytoosterolů, fytostanolů nebo estery fytostanolů	
<p>5.1 Potraviny nebo složky potravin s přidanými fytoosteroly, estery fytoosterolů, fytostanolů nebo estery fytostanolů</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1) „s přidanými rostlinnými steroly“ nebo „s přidanými rostlinnými stanoly“ ve stejném zorném poli jako název dané potraviny; 2) množství přidaných fytoosterolů, esterů fytoosterolů, fytostanolů nebo esterů fytostanolů (vyjádřeno v procentech nebo v gramech volných rostlinných sterolů/rostlinných stanolů na 100 g nebo 100 ml potraviny); tento údaj se uvede v seznamu složek; 3) údaj, že potravina je určena výhradně pro osoby, které si přejí snížit hladinu cholesterolu v krvi; 4) údaj, že pacienti užívající léky na snížení hladiny cholesterolu by měli výrobek konzumovat pod lékařským dohledem; 5) snadno viditelný údaj, že potravina nemusí být vhodná pro výživu těhotných a kojících žen a dětí ve věku do pěti let; 6) doporučení, aby byla potravina používána jako součást vyvážené a pestré stravy, k níž patří pravidelná konzumace ovoce a zeleniny přispívající k zachování hladiny karotenoidů; 7) informace nacházející se ve stejném zorném poli jako údaj vyžadovaný výše uvedeným bodem 3, že by spotřeba přidaných rostlinných sterolů či rostlinných stanolů neměla překročit 3 g/den; 8) definice jedné porce dané potraviny nebo složky potravin (přednostně v g nebo ml) s údajem o množství rostlinných sterolů či rostlinných stanolů obsažených v každé porci
6. Zmrazené maso, zmrazené masné polotovary a zmrazené nezpracované produkty rybolovu	
<p>6.1 Zmrazené maso, zmrazené masné polotovary a zmrazené nezpracované produkty rybolovu.</p>	<p>datum zmrazení nebo, u produktů zmrazených více než jednou, datum prvního zmrazení v souladu s bodem 3 přílohy X</p>
<p>(¹) Tato hladina se vztahuje na výrobky určené k přímé spotřebě nebo výrobky rekonstituované podle pokynů výrobců.</p>	

PŘÍLOHA IV

DEFINICE VÝŠKY MALÉHO PÍSMENE „x“

VÝŠKA MALÉHO PÍSMENE „x“

Vysvětlivky

1	Akcentová dotažnice
2	Verzálková dotažnice
3	Střední dotažnice
4	Základní dotažnice
5	Dolní dotažnice
6	Výška malého písmene „x“
7	Velikost písma

PŘÍLOHA V

POTRAVINY, KTERÉ JSOU OSVOBOZENY OD POŽADAVKU NA POVINNÉ VÝŽIVOVÉ ÚDAJE

1. Nezpracované produkty obsahující jedinou složku nebo skupinu složek
2. Produkty zpracované pouze zráním, které obsahují jedinou složku nebo skupinu složek
3. Vody určené k lidské spotřebě včetně vod, do kterých nebyly přidány jiné složky než oxid uhličitý nebo aromata
4. Byliny, koření nebo jejich směsi
5. Sůl a náhražky soli
6. Stolní sladidla
7. Výrobky, na něž se vztahuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/4/ES ze dne 22. února 1999 o kávových a cikorkových extraktech ⁽¹⁾, celá nebo mletá kávová zrna a celá nebo mletá kávová zrna bez kofeinu
8. Bylinné a ovocné čaje, čaj, čaj bez kofeinu, instantní nebo rozpustný čaj nebo čajový extrakt, instantní nebo rozpustný čaj nebo čajový extrakt bez kofeinu, které neobsahují jiné přidané složky než aromata, která nemění výživovou hodnotu čaje
9. Kvasné octy a náhražky octa, včetně octů, jejichž jedinými přidanými složkami jsou aromata
10. Aromata
11. Potravinářské přídatné látky
12. Pomocné látky
13. Potravinářské enzymy
14. Želatina
15. Želírující složky
16. Kvasnice (droždí)
17. Žvýkačky
18. Potraviny v obalech nebo nádobách, jejichž největší plocha je menší než 25 cm²
19. Potraviny, včetně řemeslně vyrobených potravin, dodávané výrobcem v malých množstvích přímo konečnému spotřebiteli nebo do místních maloobchodů přímo zásobujících konečného spotřebitele

⁽¹⁾ Úř. věst. L 66, 13.3.1999, s. 26.

PŘÍLOHA VI

NÁZEV POTRAVINY A ZVLÁŠTNÍ PRŮVODNÍ ÚDAJE

ČÁST A — POVINNÉ ÚDAJE PŘIPOJENÉ K NÁZVU POTRAVINY

1. Název potraviny musí obsahovat údaje o jejím fyzikálním stavu nebo o určitém způsobu úpravy potraviny (např. v prášku, opakovaně zmrazená, zbavená vody vymrazením, rychle zmrazená, koncentrovaná, uzená) nebo k němu musí být tyto údaje připojeny ve všech případech, kdy by opomenutí těchto informací mohlo uvést kupujícího v omyl.
2. Název potraviny, která byla před prodejem zmrazena a je prodávána v rozmrazeném stavu, je třeba doplnit označením „rozmrazeno“.

Tento požadavek se nevztahuje na:

- a) složky přítomné v konečném výrobku;
- b) potraviny, jejichž zmrazení je z technologického hlediska nezbytnou součástí výrobního procesu;
- c) potraviny, jejichž rozmrazení nemá žádný negativní dopad na jejich bezpečnost nebo kvalitu.

Tímto bodem není dotčen bod 1.

3. Na potravinách ošetřených ionizujícím zářením se uvede jeden z těchto údajů:

„ozářeno“ nebo „ošetřeno ionizujícím zářením“ a jiné údaje stanovené ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 1999/2/ES ze dne 22. února 1999 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se potravin a složek potravin ošetřovaných ionizujícím zářením ⁽¹⁾.

4. Označení potraviny, v níž byla některá součást nebo složka, jejíž běžné použití nebo přirozený výskyt spotřebitel předpokládá, nahrazena jinou součástí či složkou, musí obsahovat vedle seznamu složek jednoznačný údaj o součásti či složce, jež byla pro částečné nebo úplné nahrazení použita, a to:

- a) v těsné blízkosti názvu produktu a
- b) vtištěný písmem, jehož výška malého písmene „x“ představuje alespoň 75 % výšky malého písmene „x“ názvu produktu a jehož velikost není menší než minimální velikost písma stanovená v čl. 13 odst. 2 tohoto nařízení.

5. V případě masných výrobků, masných polotovarů a produktů rybolovu obsahujících přidané bílkoviny odlišného živočišného původu jako takové, včetně hydrolyzovaných bílkovin, musí název potraviny obsahovat údaj o přítomnosti těchto bílkovin a o jejich původu.

6. V případě masného výrobku a masného polotovaru, který má podobu krájeného masa, kusu masa, plátku masa, porce masa nebo jatečně upraveného těla zvířat, musí název potraviny obsahovat údaj o přítomnosti vody do ní přidané, pokud množství přidané vody představuje více než 5 % hmotnosti konečného výrobku. Stejná pravidla se použijí v případě produktů rybolovu a upravených produktů rybolovu, které mají podobu krájeného masa, kusu masa, plátku masa, porce masa, filé nebo celého produktu rybolovu.

7. Masné výrobky, masné polotovary a produkty rybolovu, jež mohou vyvolávat dojem, že jsou vyrobeny z jednoho celistvého kusu masa či ryby, avšak ve skutečnosti jsou tvořeny různými kusy spojenými jinými složkami, včetně přídatných látek a potravinářských enzymů, či dalšími prostředky, musí být označeny následujícím údajem:

v bulharštině: „формовано месо“ a „формована риба“;

ve španělštině: „combinado de piezas de carne“ a „combinado de piezas de pescado“;

v češtině: „ze spojovaných kousků masa“ a „ze spojovaných kousků rybího masa“;

v dánštině: „Sammensat af stykker af kød“ a „Sammensat af stykker af fisk“;

v němčině: „aus Fleischstücken zusammengefügt“ a „aus Fischstücken zusammengefügt“;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 66, 13.3.1999, s. 16.

- v estonštině: „liidetud liha“ a „liidetud kala“;
- v řečtině: „μορφοποιημένο κρέας“ a „μορφοποιημένο ψάρι“;
- v angličtině: „formed meat“ a „formed fish“;
- ve francouzštině: „viande reconstituée“ a „poisson reconstitué“;
- v irštině: „píosaí feola ceangailte“ a „píosaí éisc ceangailte“;
- v italštině: „carne ricomposta“ a „pesce ricomposto“;
- v lotyštině: „formēta gaļa“ a „formēta zivs“;
- v litevštině: „sudarytas (-a) iš mėsos gabalų“ a „sudarytas (-a) iš žuvies gabalų“;
- v maďarštině: „darabokból újraformázott hús“ a „darabokból újraformázott hal“;
- v maltštině: „laħam rikostitwit“ a „ħut rikostitwit“;
- v nizozemštině: „samengesteld uit stukjes vlees“ a „samengesteld uit stukjes vis“;
- v polštině: „z połączonych kawałków mięsa“ a „z połączonych kawałków ryby“;
- v portugalsštině: „carne reconstituída“ a „peixe reconstituído“;
- v rumunštině: „carne formată“ a „carne de pește formată“;
- ve slovenštině: „spájané alebo formované mäso“ a „spájané alebo formované ryby“;
- ve slovinštině: „sestavljeno, iz koščkov oblikovano meso“ a „sestavljene, iz koščkovoblikovane ribe“;
- ve fištině: „paloista yhdistetty liha“ a „paloista yhdistetty kala“;
- ve švédštině: „sammanfogade bitar av kött“ a „sammanfogade bitar av fisk“.

ČÁST B — ZVLÁŠTNÍ POŽADAVKY NA OZNAČENÍ „MLETÉ MASO“

1. Kritéria složení kontrolovaná na základě denního průměru:

	Obsah tuku	Poměr obsahu kolagenu a bílkovin v mase ⁽¹⁾
— mleté maso libové	≤ 7 %	≤ 12 %
— mleté maso čistě hovězí	≤ 20 %	≤ 15 %
— mleté maso obsahující vepřové maso	≤ 30 %	≤ 18 %
— mleté maso ostatních druhů	≤ 25 %	≤ 15 %

⁽¹⁾ Poměr obsahu kolagenu a bílkovin v mase se vyjadřuje jako procentní podíl kolagenu v bílkovinách obsažených v mase. Obsahem kolagenu se rozumí obsah hydroxyprolinu vynásobený koeficientem 8.

2. Vedle požadavků stanovených v kapitole IV oddíle V přílohy III nařízení (ES) č. 853/2004 se v označení uvedou tyto výroky:

- „obsah tuku v procentech nižší než ...“,
- „poměr obsahu kolagenu a bílkovin v mase nižší než ...“.

3. Členské státy mohou povolit uvedení mletého masa, které neodpovídá kritériím stanoveným v bodě 1 této části, na vnitrostátní trh pod vnitrostátním označením, které nelze zaměnit s označeními stanovenými v čl. 5 odst. 1 nařízení (ES) č. 853/2004.

ČÁST C — ZVLÁŠTNÍ POŽADAVKY NA OZNAČOVÁNÍ STŘÍVEK PRO VÝROBU MASNÝCH VÝROBKŮ

Není-li střívko jedlé, musí být tato skutečnost uvedena.

PŘÍLOHA VII

UVÁDĚNÍ A POJMENOVÁNÍ SLOŽEK

ČÁST A — ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ O UVÁDĚNÍ SLOŽEK SEŘAZENÝCH SESTUPNĚ PODLE HMOTNOSTI

Skupina složek	Ustanovení týkající se uvádění hmotnosti
1. Přidaná voda a těkavé látky	Uvádějí se v seznamu v pořadí podle jejich hmotnosti v konečném výrobku. Množství vody přidané do potraviny jako složka se vypočítá odečtením celkového množství ostatních použitých složek od celkového množství konečného výrobku. Toto množství vody se nemusí brát v úvahu, pokud v konečném výrobku nepřesahuje 5 % hmotnostních. Tato výjimka se nevztahuje na maso, masné polotovary, nezpracované produkty rybolovu a nezpracované mlže.
2. Složky používané v koncentrované nebo sušené podobě a rekonstituované během výroby	Tyto složky smějí být uvedeny v seznamu v pořadí podle jejich hmotnosti stanovené před koncentrací nebo sušením.
3. Složky koncentrovaných nebo sušených potravin, které mají být rekonstituovány přidáním vody	Tyto složky mohou být uvedeny v pořadí podle jejich poměru v rekonstituovaném výrobku, pokud je spolu se seznamem složek uveden např. výraz „složky rekonstituovaného výrobku“ nebo „složky hotového výrobku“.
4. Směsi ovoce, zeleniny nebo hub použitých jako složky potraviny, ve kterých výrazně nepřevládá hmotnostní podíl žádného ze složek směsi a podíly složek se mohou měnit	Tyto složky smějí být uvedeny v seznamu složek společně pod označením „ovoce“, „zelenina“ nebo „houby“, s dovětkem „v různém poměru“, po němž bezprostředně následuje seznam přítomného ovoce, zeleniny nebo hub. V takovém případě se směs uvede v seznamu složek v souladu s čl. 18 odst. 1 v pořadí podle celkové hmotnosti přítomného ovoce, zeleniny nebo hub.
5. Směsi koření nebo bylin, ve kterých hmotnostní podíl žádného z nich výrazně nepřevládá	Tyto složky smějí být uvedeny v různém pořadí, pokud je spolu se seznamem složek uveden např. výraz „v různém poměru“.
6. Složky tvořící méně než 2 % konečného výrobku	Tyto složky mohou být uvedeny v různém pořadí za ostatními složkami.
7. Složky, které jsou podobné nebo vzájemně zastupitelné a mohou být použity při výrobě nebo přípravě potraviny, aniž by se změnilo její složení, povaha nebo její vnímaná hodnota, a které tvoří méně než 2 % konečného výrobku	Tyto složky mohou být označeny v seznamu složek prohlášením „obsahuje ... a/nebo ...“, pokud alespoň jedna z nejvýše dvou složek je přítomna v konečném výrobku. Toto ustanovení se nepoužije pro potravinářské přídatné látky nebo složky uvedené v části C této přílohy ani pro látky nebo produkty způsobující alergie nebo nesnášenlivost uvedené v příloze II.
8. Rafinované oleje rostlinného původu	Tyto složky mohou být uvedeny v seznamu složek společně pod označením „rostlinné oleje“ a bezprostředně doplněny o údaje o jejich konkrétním rostlinném původu s dovětkem „v různém poměru“. V takovém případě se rostlinné oleje uvedou v seznamu složek v souladu s čl. 18 odst. 1 v pořadí podle celkové hmotnosti přítomných rostlinných olejů. K údajům o ztuženém oleji se musí připojit výraz „plně ztužený“ nebo „částečně ztužený“.

Skupina složek	Ustanovení týkající se uvádění hmotnosti
9. Rafinované tuky rostlinného původu	<p>Tyto složky mohou být uvedeny v seznamu složek společně pod označením „rostlinné tuky“ a bezprostředně doplněny o údaje o jejich konkrétním rostlinném původu s dovětkem „v různém poměru“. V takovém případě se rostlinné tuky uvedou v seznamu složek v souladu s čl. 18 odst. 1 v pořadí podle celkové hmotnosti přítomných rostlinných tuků.</p> <p>K údajům o ztuženém tuku se musí připojit výraz „plně ztužený“ nebo „částečně ztužený“.</p>

ČÁST B — OZNAČENÍ URČITÝCH SLOŽEK NÁZVEM SKUPINY NAMÍSTO JEJICH SPECIFICKÉHO NÁZVU

Aniž je dotčen článek 21, mohou být složky, které náležejí do jedné ze skupin potravin uvedených níže a jsou součástí jiné potraviny, označeny názvem této skupiny namísto svého specifického názvu.

Definice skupiny potravin	Pojmenování
1. Rafinované oleje živočišného původu	<p>„Olej“ spolu s přídatným jménem „živočišný“, nebo uvedením konkrétního živočišného původu.</p> <p>V případě ztuženého oleje se k označení musí připojit výraz „plně ztužený“ nebo „částečně ztužený“.</p>
2. Rafinované tuky živočišného původu	<p>„Tuk“ spolu s přídatným jménem „živočišný“, nebo uvedením konkrétního živočišného původu.</p> <p>V případě ztuženého tuku se k označení musí připojit výraz „plně ztužený“ nebo „částečně ztužený“.</p>
3. Směsi mouky ze dvou nebo více druhů obilí	„Mouka“ s následným výčtem druhů obilí, ze kterých byla vyrobena, uvedených v sestupném pořadí podle hmotnosti.
4. Škroby a škroby modifikované fyzikálním způsobem nebo enzymy	„Škrob“
5. Všechny druhy ryb, kde ryba tvoří složku jiné potraviny, a pokud název a obchodní úprava takové potraviny neodkazují na konkrétní druh ryby	„Ryby“
6. Všechny druhy sýrů, kde sýr nebo směs sýrů tvoří složku jiné potraviny, a pokud název a obchodní úprava takové potraviny neodkazují na konkrétní druh sýra	„Sýr“
7. Všechna koření představující nejvýše 2 % hmotnostní potraviny	„Koření“ nebo „směs koření“
8. Všechny byliny nebo části bylin představující nejvýše 2 % hmotnostní potraviny	„Byliny“ nebo „směs bylin“
9. Všechny druhy klovatinových přípravků používaných při výrobě žvýkačkové báze	„Žvýkačková báze“
10. Všechny druhy strouhanky z pečených obilných výrobků	„Strouhanka“

Definice skupiny potravin	Pojmenování												
11. Všechny druhy sacharózy	„Cukr“												
12. Bezvodá dextróza a monohydrát dextrózy	„Dextróza“												
13. Škrobový sirup a sušený škrobový sirup	„Škrobový sirup“												
14. Všechny druhy mléčných bílkovin (kaseiny, kaseináty a syrovátkové bílkoviny) a jejich směsi	„Mléčné bílkoviny“												
15. Lisované, expelerované nebo rafinované kakaové máslo	„Kakaové máslo“												
16. Všechny druhy vína, na něž se vztahuje příloha Xlb nařízení (ES) č. 1234/2007 ⁽¹⁾	„Vino“												
17. Kosterní svalovina ⁽²⁾ druhů savců a ptáků uznaných za vhodné k lidské spotřebě, s přirozeně obsaženou nebo přilehlou tkání, pokud celkový obsah tuku a pojivové tkáně nepřekračuje níže uvedené hodnoty a pokud maso tvoří složku jiné potraviny. Nejvyšší obsah tuku a pojivové tkáně pro složky označené termínem „... maso“	„... maso“ a název (názy) ⁽³⁾ živočišného druhu, z něhož pochází												
<table border="1"> <thead> <tr> <th>Druh</th> <th>Obsah tuku</th> <th>Poměr obsahu kolagenu a bílkovin v mase ⁽¹⁾</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>— Savci (kromě králíků a prasat) a směsi živočišných druhů s převahou savců</td> <td>25 %</td> <td>25 %</td> </tr> <tr> <td>— Prasata</td> <td>30 %</td> <td>25 %</td> </tr> <tr> <td>— Ptáci a králíci</td> <td>15 %</td> <td>10 %</td> </tr> </tbody> </table> <p>⁽¹⁾ Poměr obsahu kolagenu a bílkovin v mase se vyjadřuje jako procentní podíl kolagenu v bílkovinách obsažených v mase. Obsahem kolagenu se rozumí obsah hydroxyprolinu vynásobený koeficientem 8.</p> <p>Jsou-li tyto hodnoty nejvyššího obsahu překročeny, avšak všechna ostatní kritéria definice „masa“ jsou splněna, musí být obsah „... masa“ odpovídajícím způsobem snížen a v seznamu složek musí být kromě výrazu „... maso“ uvedena přítomnost tuku nebo pojivové tkáně.</p> <p>Výrobky, na něž se vztahuje definice pro „strojně oddělené maso“, jsou z působnosti této definice vyňaty.</p>	Druh	Obsah tuku	Poměr obsahu kolagenu a bílkovin v mase ⁽¹⁾	— Savci (kromě králíků a prasat) a směsi živočišných druhů s převahou savců	25 %	25 %	— Prasata	30 %	25 %	— Ptáci a králíci	15 %	10 %	
Druh	Obsah tuku	Poměr obsahu kolagenu a bílkovin v mase ⁽¹⁾											
— Savci (kromě králíků a prasat) a směsi živočišných druhů s převahou savců	25 %	25 %											
— Prasata	30 %	25 %											
— Ptáci a králíci	15 %	10 %											
18. Všechny typy výrobků, na něž se vztahuje definice „strojně oddělené maso“.	„Strojně oddělené maso“ a název (názy) ⁽³⁾ živočišného druhu, z něhož toto maso pochází												

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty (jednotné nařízení o společné organizaci trhů) (Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 1).

⁽²⁾ Bránice a žvýkácké svaly jsou součástí kosterní svaloviny, zatímco srdce, jazyk, svalovina hlavy (jiná než žvýkácké svaly), karpální svalovina, svalovina hlezenního kloubu a ocasu jsou vyňaty.

⁽³⁾ Pro označování v angličtině může být toto označení nahrazeno obecným názvem masa daného druhu zvířat.

ČÁST C — POJMENOVÁNÍ NĚKTERÝCH SLOŽEK NÁZVEM SKUPINY, DO KTERÉ SLOŽKY PATŘÍ, S NÁSLEDNÝM UVEDENÍM JEJICH SPECIFICKÉHO NÁZVU NEBO ČÍSLA E

Aniž je dotčen článek 21, musí být potravinářské přídatné látky a potravinářské enzymy neuvedené v čl. 20 písm. b) a náležející do jedné ze skupin uvedených v této části označeny názvem této skupiny, po kterém následuje jejich specifický název nebo případně jejich číslo E. Pokud určitá složka náleží do více skupin, uvede se skupina, která odpovídá její hlavní funkci v dané potravíně.

Kyselina	Pěnotvorná látka
Regulátor kyselosti	Želírující látka
Protispěková látka	Lešticí látka
Odpěňovač	Zvlhčující látka
Antioxidant	Modifikovaný škrob (?)
Plnidlo	Konzervant
Barvivo	Balící plyn
Emulgátor	Kypřicí látka
Tavicí soli (!)	Sekvestrant
Zpevňující látka	Stabilizátor
Látka zvýrazňující chuť a vůni	Sladidlo
Látka zlepšující mouku	Zahušťovadlo

(!) Pouze pro tavené sýry a výrobky z tavených sýrů.

(?) Nevyžaduje se uvedení specifického názvu nebo čísla E.

ČÁST D — POJMENOVÁNÍ AROMAT V SEZNAMU SLOŽEK

1. Aromata musí být pojmenována výrazy:

- „aroma (aromata)“ nebo přesnějším názvem nebo popisem daného aromatu, obsahuje-li aromatická složka aromata, jak jsou definována v čl. 3 odst. 2 písm. b), c), d), e), f), g) a h) nařízení (ES) č. 1334/2008,
- „kouřové aroma (kouřová aromata)“, nebo „kouřová aromata vyrobená z“ potraviny nebo potraviny nebo z kategorie potravin nebo výchozího materiálu nebo materiálů (např. kouřové aroma vyrobené z buku), obsahuje-li aromatická složka aromata, jak jsou definována v čl. 3 odst. 2 písm. f) nařízení (ES) č. 1334/2008, a dodává-li potravinám kouřové aroma.

2. Výraz „přírodní“ pro popis aromat se použije v souladu s článkem 16 nařízení (ES) č. 1334/2008.

3. Chinin nebo kofein, pokud jsou používány jako aromata při výrobě nebo přípravě potraviny, se uvedou pod svým zvláštním označením na seznamu složek bezprostředně za slovem „aromatizováno“.

ČÁST E — POJMENOVÁNÍ SMĚSNÝCH SLOŽEK

1. Směsná složka může být zařazena do seznamu složek pod vlastním pojmenováním, pokud tak stanoví právní předpisy nebo pokud je dlouhodobě užívané, podle celkové hmotnosti složek a za předpokladu, že bezprostředně následuje výčet jejich vlastních složek.

2. Aniž je dotčen článek 21, není seznam složek u směsných složek povinný,

- a) pokud je složení směsné složky stanoveno v platných předpisech Unie a pokud směsná složka tvoří méně než 2 % konečného výrobku; toto ustanovení se však nepoužije pro potravinářské přídatné látky, s výhradou čl. 20 písm. a) až d);
- b) u směsných složek sestávajících ze směsi koření nebo bylin, pokud směsná složka tvoří méně než 2 % konečného výrobku, s výjimkou potravinářských přídatných látek, s výhradou čl. 20 písm. a) až d), nebo
- c) pokud je směsná složka potravinou, u níž předpisy Unie nepožadují uvedení seznamu složek.

PŘÍLOHA VIII

UVEDENÍ MNOŽSTVÍ SLOŽEK

1. Uvedení množství se nevyžaduje:
 - a) u složky nebo skupiny složek:
 - i) jejichž čistá hmotnost po odkapání je uvedena v souladu s bodem 5 přílohy IX,
 - ii) jejichž množství již musí být na etiketě uváděno podle předpisů Unie,
 - iii) jež jsou použity v malém množství pro účely aromatizování, nebo
 - iv) které nejsou takové povahy, aby jejich uvedení v názvu potraviny mělo vliv na volbu spotřebitele v zemi prodeje, neboť rozdílné množství není podstatné pro charakterizaci potraviny nebo potraviny neodlišuje od podobných potravin;
 - b) pokud zvláštní předpisy Unie přesně stanoví množství složky nebo skupiny složek, aniž by stanovily jeho uvádění na etiketě, nebo
 - c) v případech uvedených v části A bodech 4 a 5 přílohy VII.
2. Ustanovení čl. 22 odst. 1 písm. a) a b) se nepoužije v případě:
 - a) složky nebo skupiny složek, na něž se vztahuje označení „se sladidlem (sladidly)“ nebo „s cukrem (cukry) a sladidlem (sladidly)“, pokud je toto označení připojeno k názvu potraviny podle přílohy III, nebo
 - b) veškerých přidaných vitaminů a minerálních látek, pokud se na tuto látku vztahuje uvedení výživových údajů.
3. Údaj o množství složky nebo skupiny složek:
 - a) se vyjádří jako procentní podíl, který odpovídá množství složky nebo složek v okamžiku jejich použití a
 - b) uvede se buď v názvu potraviny, nebo bezprostředně vedle tohoto názvu, nebo v seznamu složek společně s danou složkou nebo skupinou složek.
4. Odchylně od bodu 3
 - a) se v případě potravin, které ztratily po tepelné nebo jiné úpravě vlhkost, uvedené množství vyjádří jako procentní podíl odpovídající množství použité složky nebo použitých složek v hotovém výrobku, pokud toto množství nebo celkové množství všech složek uvedených na etiketě nepřekračuje 100 %. V tom případě se uvede množství na základě hmotnosti složky nebo složek použitých k přípravě 100 g konečného výrobku;
 - b) se množství těkavých složek uvádí v závislosti na jejich hmotnostních podílech v konečném výrobku;
 - c) může být množství složek použitých v koncentrované nebo dehydratované formě a rekonstituovaných během zpracování uvedeno na základě jejich hmotnostních podílů před koncentrací nebo dehydratací;
 - d) může být v případě koncentrovaných nebo dehydratovaných potravin, které mají být rekonstituovány přidáním vody, množství složek uvedeno na základě jejich hmotnostních podílů v obnoveném výrobku.

PŘÍLOHA IX

ÚDAJ O ČISTÉM MNOŽSTVÍ

1. Uvedení údaje o čistém množství není povinné u potravin:
 - a) se značnými úbytky objemu nebo hmotnosti, které jsou prodávány po kusech nebo váženy v přítomnosti kupujícího;
 - b) jejichž čisté množství je menší než 5 g nebo 5 ml; toto ustanovení se však nepoužije pro koření a byliny, nebo
 - c) běžně prodávaných po kusech, za předpokladu, že počet kusů je zvnějšku jasně viditelný a snadno spočítatelný, nebo není-li tomu tak, že je uveden jako součást označení.
2. Pokud předpisy Unie nebo v případě jejich neexistence vnitrostátní předpisy stanoví povinnost uvádět určitý druh množství (např. nominální množství, minimální množství, průměrné množství), pak se pro účely tohoto nařízení toto množství považuje za čisté množství.
3. Pokud se jednotka v hotovém balení skládá ze dvou nebo více jednotlivých jednotek v hotovém balení, které obsahují stejné množství téhož výrobku, pak se uvedení čistého množství skládá z údaje o čistém množství, které je obsaženo v každém jednotlivém balení, a z údaje o celkovém počtu těchto balení. Uvedení těchto údajů však není povinné, pokud je celkový počet jednotlivých balení zvnějšku jasně viditelný a snadno spočítatelný a pokud je zvnějšku jasně viditelné alespoň jedno označení čistého množství, které je obsaženo v každém jednotlivém balení.
4. Pokud se jednotka v hotovém balení skládá ze dvou nebo více jednotlivých balení, která nejsou považována za prodejní jednotky, pak se uvedení čistého množství se skládá z údaje o celkovém čistém množství a z údaje o celkovém počtu jednotlivých balení.
5. U pevných potravin v nálevu se při označování uvádí též čistá hmotnost této potraviny po odkapání. V případě potravin s polevou se uvádí čistá hmotnost potraviny bez polevy.

Pro účely tohoto bodu se „nálevem“ rozumí následující výrobky, popřípadě jejich směsi a rovněž tyto výrobky ve zmrazeném a hluboce zmrazeném stavu, pokud je kapalina při této úpravě pouze doplňkem základních složek, a není tedy rozhodujícím faktorem pro koupi: voda, vodné roztoky solí, lakt, vodné roztoky potravinářských kyselin, ocet, vodné roztoky cukrů, vodné roztoky jiných látek se sladivým účinkem, ovocné nebo zeleninové šťávy v případě ovoce či zeleniny.

PŘÍLOHA X

DATUM MINIMÁLNÍ TRVANLIVOSTI, DATUM POUŽITELNOSTI A DATUM ZMRAZENÍ

1. Datum minimální trvanlivosti se uvádí takto:

a) Toto datum se uvádí slovy:

- „minimální trvanlivost do ...“, obsahuje-li datum uvedení dne,
- „minimální trvanlivost do konce ...“ v ostatních případech.

b) Ke sloům uvedeným v písmeni a) se připojí:

- buď vlastní datum, nebo
- odkaz na místo, kde je datum uvedeno na etiketě nebo obalu.

V případě potřeby se tyto údaje doplní údajem o nezbytných podmínkách pro uchovávání, jejichž dodržení umožní zajistit uvedenou trvanlivost.

c) Datum se uvádí v nekódovaném tvaru v pořadí den, měsíc a popřípadě rok.

Avšak v případě potravin:

- s trvanlivostí nepřekračující tři měsíce postačí uvedení dne a měsíce,
- s trvanlivostí delší než tři měsíce, avšak nejvýše v délce 18 měsíců, postačí uvedení měsíce a roku,
- s trvanlivostí delší než osmnáct měsíců postačí uvedení roku.

d) S výhradou předpisů Unie, které ukládají jiné způsoby uvedení data, nemusí být datum minimální trvanlivosti uvedeno v případě:

- čerstvého ovoce a zeleniny včetně brambor, kromě loupaného, krájeného nebo podobně upraveného čerstvého ovoce a zeleniny; tato odchylka se nevztahuje na naklíčená semena a podobné produkty, jako jsou klíčky luštěnin,
- vín, likérových vín, šumivých vín, aromatizovaných vín a podobných výrobků získaných z jiného ovoce než z hroznů, jakož i v případě nápojů kódu KN 2206 00 získaných z hroznů nebo hroznového moštu,
- nápojů obsahujících nejméně 10 % obj. alkoholu,
- výrobků pekárenského odvětví, které jsou vzhledem ke své povaze obvykle spotřebovány do 24 hodin od výroby,
- octa,
- jedlé soli,
- cukru v pevné formě,
- cukrovinek sestávajících téměř výhradně z ochucených nebo přibarvených cukrů,
- žvýkaček a podobných výrobků ke žvýkání.

2. Datum použitelnosti se uvádí takto:

a) Před datem se uvede výraz „Spotřebujte do ...“.

b) Za tímto výrazem následuje:

— buď vlastní datum, nebo

— odkaz na místo, kde je datum uvedeno na etiketě nebo obalu.

Za těmito údaji následuje popis podmínek uchovávání, které musí být dodrženy.

c) Datum se uvede v nekódovaném tvaru v pořadí den, měsíc a popřípadě rok.

d) „Datum použitelnosti“ se uvede na každé jednotlivě balené porci.

3. Datum zmrazení nebo datum prvního zmrazení podle bodu 6 přílohy III se uvádí takto:

a) Před datem se uvede výraz „Zmrazeno dne ...“.

b) Za výrazem uvedeným v bodě a) následuje:

— vlastní datum nebo

— odkaz na místo, kde je datum uvedeno na etiketě nebo obalu.

c) Datum se uvádí v nekódovaném tvaru v pořadí den, měsíc a rok.

PŘÍLOHA XI

DRUHY MASA U NICHŽ JE POVINNÉ UVÁDĚT ZEMI PŮVODU NEBO MÍSTO PROVENIENCE

Kódy KN (kombinované nomenklatury 2010)	Popis
0203	Vepřové maso, čerstvé, chlazené nebo zmrazené
0204	Skopové nebo kozí maso, čerstvé, chlazené nebo zmrazené
Ex 0207	Maso z drůbeže čísla 0105, čerstvé, chlazené nebo zmrazené

PŘÍLOHA XII

OBSAH ALKOHOLU

Skutečný obsah alkoholu v procentech objemových u nápojů o obsahu alkoholu vyšším než 1,2 % objemových se vyjadřuje číslem s nejvýše jedním desetinným místem. Po něm následuje symbol „% obj.“ a může mu předcházet slovo „alkohol“ nebo zkratka „alk.“.

Obsah alkoholu se stanoví při teplotě 20 °C.

Při uvádění obsahu alkoholu v procentech objemových jsou přípustné kladné a záporné odchylky vyjádřené v absolutních hodnotách uvedené v následující tabulce. Tyto odchylky se použijí, aniž jsou dotčeny odchylky vyplývající z metod rozboru používaných ke stanovení obsahu alkoholu.

Popis nápoje	Kladná nebo záporná odchylka
1. Pivo kódu KN 2203 00 o obsahu alkoholu nepřesahujícím 5,5 % objemových; neperlivé nápoje kódu KN 2206 00 získané z hroznů;	0,5 % obj.
2. pivo o obsahu alkoholu vyšším než 5,5 % objemu; šumivé nápoje kódu KN 2206 00 vyrobené z hroznů, jablečná vína, hrušková vína, ovocná vína a ostatní podobné nápoje vyrobené z jiného ovoce než z hroznů, též perlivé nebo šumivé; medovina;	1 % obj.
3. nápoje obsahující macerované ovoce nebo části rostlin;	1,5 % obj.
4. všechny ostatní nápoje o obsahu alkoholu vyšším než 1,2 % objemových.	0,3 % obj.

PŘÍLOHA XIII

REFERENČNÍ HODNOTY PŘÍJMU

ČÁST A – DENNÍ REFERENČNÍ HODNOTY PŘÍJMU VITAMINŮ A MINERÁLNÍCH LÁTEK (U DOSPĚLÝCH OSOB)

1. Vitaminy a minerální látky, které mohou být uváděny, a jejich referenční výživové hodnoty

Vitamin A (µg)	800	Chlor (mg)	800
Vitamin D (µg)	5	Vápník (mg)	800
Vitamin E (mg)	12	Fosfor (mg)	700
Vitamin K (µg)	75	Hořčík (mg)	375
Vitamin C (mg)	80	Železo (mg)	14
Thiamin (mg)	1,1	Zinek (mg)	10
Riboflavin (mg)	1,4	Měď (mg)	1
Niacin (mg)	16	Mangan (mg)	2
Vitamin B6 (mg)	1,4	Fluor (mg)	3,5
Kyselina listová (µg)	200	Selen (µg)	55
Vitamin B12 (µg)	2,5	Chrom (µg)	40
Biotin (µg)	50	Molybden (µg)	50
Kyselina pantothenová (mg)	6	Jód (µg)	150
Draslík (mg)	2 000		

2. Významné množství vitaminů a minerálních látek

Při stanovování významného množství by zpravidla měly být zohledněny tyto hodnoty:

- 15 % referenční výživové hodnoty uvedené v bodě 1 na 100 g nebo 100 ml v případě produktů jiných, než jsou nápoje,
- 7,5 % referenční výživové hodnoty uvedené v bodě 1 na 100 ml v případě nápojů nebo
- 15 % referenční výživové hodnoty uvedené v bodě 1 na porci v případě, že balení obsahuje pouze jednu porci.

ČÁST B – REFERENČNÍ HODNOTY PŘÍJMU PRO ENERGETICKOU HODNOTU A VYBRANÉ ŽIVINY JINÉ NEŽ VITAMINY A MINERÁLNÍ LÁTKY (U DOSPĚLÝCH OSOB)

Energetická hodnota nebo název živiny	Referenční hodnota příjmu
Energetická hodnota	8 400 kJ/2 000 kcal
Tuky celkem	70 g
Nasycené mastné kyseliny	20 g
Sacharidy	260 g
Cukry	90 g
Bílkoviny	50 g
Sůl	6 g

PŘÍLOHA XIV

PŘEVODNÍ FAKTORY

PŘEVODNÍ FAKTORY PRO VÝPOČET ENERGETICKÉ HODNOTY

Udávaná energetická hodnota se vypočítá pomocí těchto převodních faktorů:

— sacharidy (s výjimkou polyalkoholů)	17 kJ/g — 4 kcal/g
— polyalkoholy	10 kJ/g — 2,4 kcal/g
— bílkoviny	17 kJ/g — 4 kcal/g
— tuky	37 kJ/g — 9 kcal/g
— salatrimy	25 kJ/g — 6 kcal/g
— alkohol (ethanol)	29 kJ/g — 7 kcal/g
— organické kyseliny	13 kJ/g — 3 kcal/g
— vláknina	8 kJ/g — 2 kcal/g
— erythritol	0 kJ/g — 0 kcal/g

PŘÍLOHA XV

VYJÁDŘENÍ A ZPŮSOB UVEDENÍ VÝŽIVOVÝCH ÚDAJŮ

Měrné jednotky, které se použijí pro nutriční údaje vyjadřující energetickou hodnotu (kilojouly) a kilokalorie (kcal) a množství (gramy (g), miligramy (mg) a mikrogramy (µg)) a pořadí uvádění příslušných informací je toto:

energetická hodnota	kJ/kcal
tuky	g
z toho	
— nasycené mastné kyseliny	g
— mononenasycené mastné kyseliny (monoenové mastné kyseliny)	g
— polynenasycené mastné kyseliny (polyenové mastné kyseliny)	g
sacharidy	g
z toho	
— cukry	g
— polyalkoholy	g
— škroby	g
vláknina	g
bílkoviny	g
sůl	g
vitaminy a minerální látky	jednotky uvedené v části A bodě 1 přílohy XIII

SMĚRNICE

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2011/83/EU

ze dne 25. října 2011

o právech spotřebitelů, kterou se mění směrnice Rady 93/13/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES a zrušuje směrnice Rady 85/577/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Směrnice Rady 85/577/EHS ze dne 20. prosince 1985 o ochraně spotřebitele v případě smluv uzavřených mimo obchodní prostory ⁽⁴⁾ a směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES ze dne 20. května 1997 o ochraně spotřebitele v případě smluv uzavřených na dálku ⁽⁵⁾ stanoví řadu smluvních práv pro spotřebitele.

(2) Uvedené směrnice byly s ohledem na získané zkušenosti přezkoumány za účelem zjednodušení a aktualizace platných pravidel a odstranění nesrovnalostí a nežádoucích mezer v pravidlech. Přezkum ukázal, že je vhodné

uvedené dvě směrnice nahradit jedinou směrnicí. Tato směrnice by proto měla stanovit standardní pravidla pro společné aspekty smluv uzavřených na dálku a smluv uzavřených mimo obchodní prostory a upustit od koncepce minimální harmonizace obsažené v původních směrnicích a zároveň umožnit členským státům ponechat v platnosti nebo přijmout v souvislosti s určitými aspekty vnitrostátní pravidla.

(3) Podle čl. 169 odst. 1 a čl. 169 odst. 2 písm. a) Smlouvy o fungování EU má Unie přispívat k dosažení vysoké úrovně ochrany spotřebitele prostřednictvím opatření přijatých podle článku 114 Smlouvy o fungování EU.

(4) V souladu s čl. 26 odst. 2 Smlouvy o fungování EU má vnitřní trh zahrnovat prostor bez vnitřních hranic, v němž je zajištěn volný pohyb zboží a služeb a svoboda usazování. Harmonizace určitých aspektů spotřebitelských smluv uzavřených na dálku nebo mimo obchodní prostory je nezbytná pro podporu skutečného spotřebitelského vnitřního trhu, na němž je nastolena správná rovnováha mezi vysokou úrovní ochrany spotřebitele a konkurenceschopností podniků při současném zajištění dodržování zásady subsidiarity.

(5) Přeshraniční potenciál prodeje na dálku, který by měl být jedním z hlavních hmatatelných výsledků vnitřního trhu, není využíván v plné míře. Ve srovnání s významným růstem domácího prodeje na dálku v posledních několika letech je růst přeshraničního prodeje na dálku omezený. Obzvláště výrazný je tento nepoměr u prodeje přes Internet, který má velký potenciál dalšího růstu. Přeshraniční potenciál smluv sjednaných mimo obchodní prostory (přímý prodej) je omezen řadou faktorů, jako jsou mimo jiné odlišná vnitrostátní pravidla na ochranu spotřebitele, která musí podniky dodržovat. Ve srovnání s růstem domácího přímého prodeje v posledních několika letech, zejména v odvětví služeb, například veřejných služeb, zůstal počet spotřebitelů využívajících této možnosti k přeshraničním nákupům nízký. Vzhledem ke vzrůstajícím obchodním příležitostem v mnohých členských státech by měly malé a střední podniky (včetně jednotlivých obchodníků) nebo zástupci společností

⁽¹⁾ Úř. věst. C 317, 23.12.2009, s. 54.

⁽²⁾ Úř. věst. C 200, 25.8.2009, s. 76.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 23. června 2011 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 10. října 2011.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 372, 31.12.1985, s. 31.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 144, 4.6.1997, s. 19.

- zabývajících se přímým prodejem ve větší míře vyhledávat obchodní příležitosti v jiných členských státech, zejména v příhraničních oblastech. Úplná harmonizace v oblasti informací pro spotřebitele a práva odstoupit od smluv uzavřených na dálku a smluv uzavřených mimo obchodní prostory proto přispěje k vysoké míře ochrany spotřebitelů a k lepšímu fungování spotřebitelského vnitřního trhu.
- (6) Některé rozdíly tvoří významné překážky vnitřnímu trhu, které poškozují obchodníky i spotřebitele. Tyto rozdíly způsobují zvýšení nákladů na zajištění souladu pro obchodníky, kteří se chtějí věnovat přeshraničnímu prodeji zboží nebo přeshraničnímu poskytování služeb. Neúměrná roztržitost rovněž oslabuje důvěru spotřebitele ve vnitřní trh.
- (7) Úplnou harmonizací některých klíčových regulačních aspektů by se významným způsobem měla zvýšit právní jistota jak pro spotřebitele, tak pro obchodníky. Spotřebitelé i obchodníci by měli mít možnost spolehout se na jednotný regulační rámec vycházející z jasně vymezených právních pojmů, které upravují určitá hlediska smluv uzavíraných mezi podniky a spotřebiteli v celé Unii. Výsledkem takové harmonizace by mělo být odstranění překážek vzniklých v důsledku roztržitosti pravidel a dotvoření vnitřního trhu v této oblasti. Tyto překážky lze odstranit pouze tím, že budou stanovena jednotná pravidla na úrovni Unie. Kromě toho by spotřebitelé měli požívat společné vysoké úrovně ochrany v celé Unii.
- (8) Regulační aspekty, jež je třeba harmonizovat, by se měly týkat pouze smluv uzavřených mezi obchodníky a spotřebiteli. Touto směrnicí by proto neměly být dotčeny vnitrostátní právní předpisy v oblasti pracovních smluv, smluv týkajících se dědického práva, rodinného práva a práva společností.
- (9) Tato směrnice stanoví pravidla týkající se informací, jež mají být poskytovány v případě smluv uzavřených na dálku, smluv uzavřených mimo obchodní prostory a smluv jiných, než jsou smlouvy uzavřené na dálku a smlouvy uzavřené mimo obchodní prostory. Tato směrnice také upravuje právo odstoupit od smluv uzavřených na dálku a smluv uzavřených mimo obchodní prostory a harmonizuje určitá ustanovení o plnění a o jiných aspektech smluv mezi podniky a spotřebiteli.
- (10) Touto směrnicí by nemělo být dotčeno nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 ze dne 17. června 2008 o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy (Řím I) ⁽¹⁾.
- (11) Touto směrnicí by neměly být dotčeny předpisy Unie týkající se konkrétních odvětví, jako jsou humánní léčivé přípravky, zdravotnické prostředky, soukromí a elektronické komunikace, práva pacientů v přeshraniční zdravotní péči, označování potravin a vnitřní trh s elektřinou a zemním plynem.
- (12) Požadavky na informace stanovené touto směrnicí by měly doplňovat požadavky na informace směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu ⁽²⁾ a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu (směrnice o elektronickém obchodu) ⁽³⁾. Členské státy by i nadále měly mít možnost ukládat poskytovatelům služeb usazeným na jejich území další požadavky na informace.
- (13) Členským státům by v souladu s právem Unie měla být i nadále ponechána pravomoc uplatňovat ustanovení této směrnice v oblastech, které do oblasti její působnosti nespádají. Členské státy tak mohou ponechat v platnosti nebo přijmout vnitrostátní právní předpisy, které odpovídají ustanovením této směrnice nebo některým z jejích ustanovení týkajícím se smluv, které nespádají do oblasti působnosti této směrnice. Členské státy mohou například rozhodnout, že uplatňování pravidel stanovených touto směrnicí rozšíří i na právnické nebo fyzické osoby, které nejsou „spotřebiteli“ ve smyslu této směrnice, jako jsou například nevládní organizace a začínající nebo malé a střední podniky. Členské státy mohou obdobně uplatnit ustanovení této směrnice na smlouvy, které nejsou „smlouvami uzavřenými na dálku“ ve smyslu této směrnice, například z toho důvodu, že nejsou uzavřeny v rámci organizovaného systému prodeje či poskytování služeb na dálku. Kromě toho mohou členské státy rovněž ponechat v platnosti nebo zavést vnitrostátní ustanovení týkající se otázek, jimiž se tato směrnice konkrétně nezabývá, jako jsou například dodatečná pravidla týkající se kupních smluv, včetně dodání zboží, či požadavky na poskytování informací po dobu trvání smlouvy.
- (14) Touto směrnicí by neměly být dotčeny vnitrostátní právní předpisy v oblasti smluvního práva ve věci těch aspektů smluvního práva, které nejsou touto směrnicí upraveny. Touto směrnicí by tudíž neměly být dotčeny vnitrostátní právní předpisy upravující například uzavírání či platnost smluv (jako je např. absence souhlasu). Stejně tak by touto směrnicí neměly být dotčeny vnitrostátní právní předpisy v oblasti obecných smluvních opravných prostředků, pravidla týkající se veřejného ekonomického řádu, například pravidla ohledně nepřiměřených či přemrštěných cen, a pravidla týkající se neetických právních úkonů.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 177, 4.7.2008, s. 6.

⁽²⁾ Úř. věst. L 376, 27.12.2006, s. 36.

⁽³⁾ Úř. věst. L 178, 17.7.2000, s. 1.

- (15) Tato směrnice by neměla harmonizovat jazykové požadavky na spotřebitelské smlouvy. Členské státy proto mohou v rámci svých vnitrostátních právních předpisů ponechat v platnosti nebo zavést jazykové požadavky týkající se smluvních informací a smluvních podmínek.
- (16) Touto směrnicí by neměly být dotčeny vnitrostátní právní předpisy ohledně právního zastupování, jako jsou například pravidla týkající se osoby jednající jménem obchodníka nebo v jeho zastoupení (např. zástupce nebo zplnomocněnce). Pravomoc v této oblasti by měla být i nadále ponechána členskými státy. Tato směrnice by se měla vztahovat na všechny obchodníky, ať veřejného či soukromého charakteru.
- (17) Definice spotřebitele by měla zahrnovat fyzické osoby, které jednají mimo rámec své obchodní činnosti, podnikání, řemesla nebo povolání. Pokud je však v případě smluv majících dvojí účel smlouva uzavřena za účelem částečně spadajícím do rámce a částečně mimo rámec obchodní činnosti dané osoby a obchodní účel této činnosti je natolik okrajový, že nepřevažuje v celkovém kontextu dotčené transakce, tato osoba by rovněž měla být považována za spotřebitele.
- (18) Touto směrnicí není dotčena svoboda členských států stanovit v souladu s právem Unie, co považují za služby obecného hospodářského zájmu, jakým způsobem by tyto služby měly být organizovány a financovány, v souladu s pravidly pro státní podpory, a jakým zvláštním povinnostem by měly podléhat.
- (19) Digitálním obsahem se rozumí data, která jsou vyprodukována a dodána v digitální podobě, jako jsou např. počítačové programy, aplikace, hry, hudba, videa či texty, bez ohledu na to, zda jsou získána stahováním, metodou streamingu, z hmotného nosiče či jiným způsobem. Smlouvy o poskytování digitálního obsahu by měly spadat do oblasti působnosti této směrnice. Pokud je digitální obsah poskytnut na hmotném nosiči, jako jsou disky CD či DVD, měl by být považován za zboží ve smyslu této směrnice. Obdobně jako smlouvy týkající se dodávek vody, plynu nebo elektřiny, které nejsou prodávány v omezeném objemu nebo v určitém množství, a tepla z dálkového vytápění, neměly by být ani smlouvy týkající se digitálního obsahu, který není poskytnut na hmotném nosiči, klasifikovány pro účely této směrnice jako kupní smlouvy ani jako smlouvy o poskytování služeb. V případě takových smluv by spotřebitel měl mít právo odstoupit od smlouvy, ledaže by souhlasil se zahájením jejího plnění během lhůty pro odstoupení od smlouvy a vzal na vědomí, že následkem toho ztratí právo odstoupit od dané smlouvy. Kromě požadovaných obecných informací by obchodníci měli spotřebitelům poskytovat informace o funkčnosti a příslušné interoperabilitě digitálního obsahu. Pojem funkčnosti by se měl vztahovat na způsoby, jak lze digitální obsah využívat, jako je například sledování chování spotřebitelů; měl by se rovněž vztahovat na chybějící či existující technická omezení, jako je například ochrana pomocí správy digitálních práv či regionální kódování. Pojem příslušná interoperabilita popisuje informace týkající se standardního hardwarového a softwarového prostředí, s nímž je digitální obsah kompatibilní, jako je například operační systém a jeho potřebná verze či určité prvky hardwaru. Komise by měla posoudit, zda je v tomto ohledu zapotřebí další harmonizace ustanovení týkajících se digitálního obsahu, a v případě potřeby předložit legislativní návrh, jak tuto otázku řešit.
- (20) Definice smlouvy uzavřené na dálku by měla zahrnovat všechny případy, kdy je smlouva uzavírána mezi obchodníkem a spotřebitelem v rámci organizovaného systému prodeje či poskytování služeb na dálku s výhradním využitím jednoho nebo několika dálkových komunikačních prostředků (např. objednávka poštou, přes Internet, telefon nebo fax), a to až do okamžiku uzavření smlouvy, včetně tohoto okamžiku. Tato definice by také měla zahrnovat situace, kdy spotřebitel navštíví obchodní prostory za účelem pouhého získání informací o zboží či službách a následně sjedná a uzavře smlouvu na dálku. Naopak smlouva, která je sjednána v obchodních prostorách obchodníka a která je nakonec uzavřena prostřednictvím komunikace na dálku, by neměla být považována za smlouvu uzavřenou na dálku. Za smlouvu uzavřenou na dálku by neměla být považována ani smlouva, jejíž uzavírání je zahájeno prostřednictvím komunikace na dálku, ale která je nakonec uzavřena v obchodních prostorách obchodníka. Stejně tak by pojem smlouva uzavřená na dálku neměl zahrnovat rezervace, které provede spotřebitel s využitím jednoho z prostředků komunikace na dálku s cílem objednat si u odborníka poskytnutí služby, jako například v případě, kdy se spotřebitel telefonicky objednává u kadeřníka. Pojem organizovaný systém prodeje či poskytování služeb na dálku by měl zahrnovat systémy nabízené třetí stranou, kterou není obchodník sám, nýbrž kterou obchodník využívá, jako je například online platforma. Nezahrnuje však případy, kdy internetové stránky pouze nabízejí informace o obchodníkovi, zboží nebo službách, které nabízí, a kontaktní údaje obchodníka.
- (21) Jako smlouva uzavřená mimo obchodní prostory by měla být definována smlouva uzavřená za současné fyzické přítomnosti obchodníka a spotřebitele na místě, které není obchodními prostorami obchodníka, například u spotřebitele doma nebo na jeho pracovišti. Mimo obchodní prostory může být spotřebitel potenciálně vystaven psychologickému nátlaku nebo vůči němu může být využito momentu překvapení, bez ohledu na to, zda si návštěvu obchodníka vyžádal či nikoli. Definice smlouvy uzavřené mimo obchodní prostory by měla zahrnovat rovněž situace, kdy je spotřebitel osobně a individuálně osloven mimo obchodní prostory, avšak smlouva je uzavřena bezprostředně poté v obchodních prostorách obchodníka nebo s využitím jednoho z prostředků komunikace na dálku. Definice smlouvy uzavřené mimo obchodní prostory by neměla zahrnovat

- situace, kdy obchodník nejprve přijde domů ke spotřebiteli zásadně za účelem provedení měření či vypracování odhadu bez jakéhokoli závazku ze strany spotřebitele a kdy je pak smlouva uzavřena až v pozdějším časovém termínu v obchodních prostorách obchodníka nebo použitím prostředku komunikace na dálku na základě odhadu, který obchodník poskytl. V takových případech by smlouva neměla být považována za uzavřenou ihned poté, co obchodník oslovil spotřebitele, pokud měl spotřebitel před uzavřením smlouvy čas na zvážení odhadu, který mu obchodník poskytl. Za smlouvy uzavřené mimo obchodní prostory by měly být považovány nákupy učiněné během výjezdové akce uspořádané obchodníkem, v jejímž průběhu obchodník propaguje a prodává zakoupené výrobky.
- (22) Obchodní prostory by měly zahrnovat prostory v jakékoli podobě (například prodejny, stánky nebo nákladní automobily), které obchodníkovi slouží jako trvalé či obvyklé místo jeho obchodování. Stánky na trhu a veletržní stánky by měly být za obchodní prostory považovány v případě, že tuto podmínku splňují. Maloobchodní prostory, kde obchodník svou činnost provozuje na sezónním základě, například během turistické sezóny v lyžařském či přímořském letovisku, by za obchodní prostory považovány být měly, neboť v nich obchodník svou činnost provozuje obvykle. Za obchodní prostory by neměla být považována veřejně přístupná místa, jako jsou ulice, nákupní střediska, pláže, sportovní zařízení a veřejná doprava, které obchodník pro své podnikání používá pouze výjimečně, ani soukromá obydlí nebo pracoviště. Obchodní prostory osoby, která jedná jménem obchodníka nebo v jeho zastoupení, jak stanoví tato směrnice, by měly být považovány za obchodní prostory ve smyslu této směrnice.
- (23) Trvalý nosič by měl umožnit spotřebiteli uchovávat informace tak dlouho, jak je to pro něj nutné z hlediska ochrany jeho zájmů plynoucích z jeho vztahu s obchodníkem. Mezi tyto nosiče by měl patřit zejména papír, zařízení USB, CD-ROMy, DVD, paměťové karty nebo pevné disky počítačů a elektronická pošta.
- (24) Veřejná dražba je taková dražba, které se obchodníci a spotřebitelé účastní osobně nebo je jim dána možnost se jí účastnit osobně. Obchodník nabízí zboží nebo služby spotřebitelům prostřednictvím aukčního prodeje, který je v některých členských státech zákonem povolen pro prodej zboží nebo služeb v rámci veřejného prodeje. Vydražitel je povinen toto zboží nebo služby zakoupit. Využití platformy on-line k dražebním účelům, které mají spotřebitelé a obchodníci k dispozici, by nemělo být považováno za veřejnou dražbu ve smyslu této směrnice.
- (25) Tato směrnice by se měla vztahovat na smlouvy týkající se dálkového vytápění podobně jako na smlouvy na dodávky vody, plynu nebo elektřiny. Dálkovým vytápěním se rozumí dodávání tepla mimo jiné ve formě páry nebo horké vody z ústředního zdroje výroby prostřednictvím přenosové a distribuční soustavy do více budov za účelem vytápění.
- (26) Smlouvy týkající se převodu nemovitého majetku nebo práv k němu nebo vzniku či nabytí nemovitého majetku nebo práv k němu, smlouvy týkající se výstavby nových budov, podstatné přestavby stávajících budov, jakož i smlouvy týkající se pronájmu bytových prostor pro obytné účely již ve vnitrostátních právních předpisech podléhají řadě zvláštních požadavků. Tyto smlouvy zahrnují například prodej dosud nepostavených nemovitostí a splátkový prodej. Ustanovení této směrnice nejsou pro tyto smlouvy vhodná, a proto by se na takové smlouvy vztahovat neměla. Podstatná přestavba je taková přestavba, která je srovnatelná s výstavbou nové budovy, jako například v případě, je-li zachováno pouze průčelí původní budovy. Do oblasti působnosti této směrnice by měly být zahrnuty smlouvy o poskytování služeb týkající se zejména výstavby přístavěb k budovám (například garáž nebo veranda) a oprav a renovace budov v případech, kdy se nejedná o podstatnou přestavbu, jakož i smlouvy týkající se služeb realitního makléře a smlouvy týkající se pronájmu bytových prostor k jiným než obytným účelům.
- (27) Dopravní služby zahrnují přepravu cestujících a přepravu zboží. Přeprava cestujících by měla být z oblasti působnosti této směrnice vyňata, neboť je již předmětem jiných právních předpisů Unie nebo předmětem regulace na vnitrostátní úrovni, jak je tomu v případě veřejné dopravy a taxislužeb. Ustanovení této směrnice na ochranu spotřebitelů před nepřiměřenými poplatky za použití prostředku pro placení nebo před skrytými náklady by se však měla vztahovat i na smlouvy týkající se přepravy cestujících. Pokud jde o přepravu zboží a pronájem osobních automobilů, patří-li mezi služby, spotřebitelé by měli požívat prospěchu z ochrany zajišťované touto směrnicí, s výjimkou práva odstoupit od smlouvy.
- (28) V zájmu zabránění administrativnímu zatěžování obchodníků se mohou členské státy rozhodnout, že tuto směrnici nebudou uplatňovat v případě, kdy je mimo obchodní prostory prodáváno zboží nebo služby nízké hodnoty. Peněžní prahová hodnota by měla být stanovena na úrovni, která bude dostatečně nízká k tomu, aby vyloučila pouze nákupy poměrně nevýznamné hodnoty. Členské státy by měly mít možnost tuto hodnotu definovat ve svých vnitrostátních právních předpisech za předpokladu, že nebude vyšší než 50 EUR. Pokud spotřebitel současně uzavírá dvě nebo více souvisejících smluv, měla by být pro uplatnění této prahové hodnoty zohledněna celková cena.

- (29) Sociální služby mají velice charakteristické rysy, které se odrážejí v příslušných odvětvových předpisech, z nichž část je stanovena na úrovni Unie a část na úrovni jednotlivých členských států. Sociální služby na jedné straně zahrnují služby pro zvláště znevýhodněné osoby či osoby s nízkým příjmem a dále služby pro osoby a rodiny, které potřebují pomoc při provádění běžných, každodenních úkolů, a na straně druhé zahrnují služby pro všechny osoby, které mají v určité životní fázi zvláštní potřebu pomoci, podpory, ochrany či povzbuzení. K sociálním službám patří mimo jiné služby pro děti a mládež, služby na pomoc rodinám, rodičům samoživitelům a starším osobám a služby pro migrující osoby. Sociální služby zahrnují služby krátkodobé i dlouhodobé péče, například služby poskytované pečovatelskými službami a služby poskytované v pečovatelských zařízeních, domech či jiných formách bydlení s asistenčními službami. Sociální služby nezahrnují pouze ty, které jsou na celostátní, regionální či místní úrovni poskytovány státem, státem pověřenými poskytovateli nebo státem uznávanými charitativními organizacemi, ale rovněž služby poskytované soukromými subjekty. Ustanovení této směrnice nejsou vhodná pro sociální služby, které by tudíž měly být z oblasti její působnosti vyňaty.
- (30) Vzhledem ke své technické složitosti, svému významu coby služby obecného zájmu a rozsáhlému veřejnému financování vyžaduje zdravotní péče zvláštní úpravu. Zdravotní péče je ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2011/24/EU ze dne 9. března 2011 o uplatňování práv pacientů v přeshraniční zdravotní péči⁽¹⁾ definována jako „zdravotní služby poskytované pacientům zdravotnickými pracovníky za účelem vyhodnocení nebo udržení jejich zdravotního stavu nebo jejich uzdravení, včetně předepisování, vydávání a poskytování léčivých přípravků a zdravotnických prostředků“. Zdravotnický pracovník je v uvedené směrnici definován jako lékař, zdravotní sestra či ošetřovatel odpovědný za všeobecnou péči, zubní lékař, porodní asistentka nebo farmaceut ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 7. září 2005 o uznávání odborných kvalifikací⁽²⁾ nebo jiný odborný pracovník provádějící takové činnosti ve zdravotnictví, které jsou vyhrazeny pro regulované povolání ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) směrnice 2005/36/ES, anebo osoba považovaná za zdravotnického pracovníka podle právních předpisů členského státu, v němž je zdravotní péče poskytována. Ustanovení této směrnice nejsou vhodná pro zdravotní péči, která by tudíž měla být z oblasti její působnosti vyňata.
- (31) Hazardní hry by měly být z oblasti působnosti této směrnice vyňaty. Hazardní hry jsou takové hry, které vyžadují peněžité vklady, včetně loterií, hazardních her v kasinech a sázkových her. Členským státům by proto mělo být umožněno přijímat jiná, a to i přísnější opatření na ochranu spotřebitelů, pokud jde o tyto činnosti.
- (32) Stávající právní předpisy Unie týkající se mimo jiné finančních služeb pro spotřebitele, souborných služeb pro cesty či dočasného užívání ubytovacího zařízení (timeshare) obsahují mnoho pravidel na ochranu spotřebitele. Z těchto důvodů by se tato směrnice na smlouvy týkající se těchto oblastí neměla vztahovat. Pokud jde o finanční služby, členské státy by měly být nabádány k tomu, aby se při vytváření právních předpisů v oblastech, které nejsou regulovány na úrovni Unie, nechávaly inspirovat stávajícími právními předpisy Unie v této oblasti, aby byly zajištěny stejné podmínky pro všechny spotřebitele a všechny smlouvy týkající se finančních služeb.
- (33) Obchodník by měl mít povinnost informovat spotřebitele předem o jakýchkoli podmínkách, na základě nichž spotřebitel platí obchodníkovi zálohu, včetně podmínky, kdy je zablokována určitá částka na kreditní či debetní kartě spotřebitele.
- (34) Obchodník by měl spotřebitele jasně a srozumitelně informovat předtím, než bude spotřebitel zavázán smlouvou uzavřenou na dálku nebo smlouvou uzavřenou mimo obchodní prostory, jakoukoliv smlouvou jinou, než je smlouva uzavřená na dálku či mimo obchodní prostory, nebo jinou příslušnou smluvní nabídkou. Při poskytování těchto informací by měl obchodník přihlídnout ke specifickým potřebám spotřebitelů, kteří jsou vzhledem ke svému duševnímu nebo tělesnému postižení, psychické labilitě, věku či důvěřivosti obzvláště ohroženi způsobem, který může obchodník v rozumné míře předvídat. Přihlížení k těmto specifickým potřebám by však nemělo vést k různé míře ochrany spotřebitele.
- (35) Informace, které mají být spotřebiteli obchodníkem poskytnuty, by měly být povinné a neměly by být pozměňovány. Smluvní strany by však měly mít možnost výslovně se dohodnout na změně obsahu smlouvy, kterou posléze uzavřou, například na zajištění dodávky zboží.
- (36) V případě smluv uzavřených na dálku by požadavky na informace měly být přizpůsobeny tak, aby bylo přihlídnuto k technickým omezením určitých médií, například k omezenému počtu znaků na displejích určitých mobilních telefonů nebo k časovému omezení u televizních reklamních šotů. V takových případech by obchodník měl splnit minimální soubor požadavků na informace a odkázat spotřebitele na další zdroj informací, například uvést číslo na bezplatnou telefonní linku nebo hypertextový odkaz na internetové stránky obchodníka, na kterých jsou příslušné informace přímo a snadno dostupné. Pokud jde o požadavek na informování spotřebitele o nákladech spojených s navrácením zboží, které ze své podstaty nemůže být navrženo obvyklou poštovní cestou, bude tento požadavek považován za splněný například tehdy, pokud obchodník určí jednoho

(1) Úř. věst. L 88, 4.4.2011, s. 45.

(2) Úř. věst., L 255, 30.9.2005, s. 22.

přepravce (například stejného přepravce, kterého určil pro dodání zboží) a jednu cenu spojenou s náklady na navrácení zboží. Pokud obchodník nemůže náklady na vrácení zboží přiměřeně vypočítat předem, například protože nenabídne, že sám vrácení zboží zařídí, měl by poskytnout prohlášení o tom, že tyto náklady budou splatné a že mohou být vysoké, přičemž poskytne rozumný odhad maximální výše nákladů, který by se mohl zakládat na výši nákladů na dodání zboží spotřebiteli.

- (37) Jelikož v případě prodeje na dálku nemá spotřebitel možnost zboží před uzavřením smlouvy vidět, měl by mít právo odstoupit od smlouvy. Spotřebiteli by ze stejného důvodu mělo být povoleno otestovat a prohlédnout si zboží, které koupil, v míře nutné k obeznámení se s povahou, vlastnostmi a funkčností zboží. Pokud jde o smlouvy uzavřené mimo obchodní prostory, spotřebitel by vzhledem k potenciálnímu prvku překvapení nebo psychologickému nátlaku měl mít právo od smlouvy odstoupit. Odstoupením od smlouvy by měly zaniknout povinnosti smluvních stran plnit danou smlouvu.
- (38) Internetové stránky elektronického obchodu by měly nejpozději na počátku objednávkového procesu jasně a čitelně uvést, zda platí nějaká omezení týkající se dodání zboží a jaké způsoby platby jsou přijímány.
- (39) Je důležité zajistit, aby měl spotřebitel v případě smluv uzavíraných na dálku prostřednictvím internetových stránek možnost přečíst si hlavní části smlouvy a plně jim porozumět předtím, než podá svou objednávku. Za tímto účelem by mělo být v této směrnici stanoveno, že tyto části smlouvy mají být zobrazeny v těsné blízkosti potvrzení, které je vyžadováno pro podání objednávky. Je rovněž důležité zajistit, aby byl spotřebitel v takových situacích schopen určit okamžik, od kterého přijímá závazek zaplatit obchodníkovi. Pozornost spotřebitele by proto měla být konkrétně zaměřena prostřednictvím jednoznačné formulace na skutečnost, že podání objednávky s sebou nese závazek zaplatit obchodníkovi.
- (40) V současnosti existují rozdíly v délce lhůt pro odstoupení od smlouvy jednak mezi jednotlivými členskými státy a jednak mezi smlouvami uzavřenými na dálku a smlouvami uzavřenými mimo obchodní prostory a tyto rozdíly způsobují právní nejistotu a náklady na dodržení souladu. Na smlouvy uzavřené na dálku a smlouvy uzavřené mimo obchodní prostory by se měla vztahovat tatáž lhůta pro odstoupení od smlouvy. V případě smluv o poskytnutí služeb by lhůta pro odstoupení od smlouvy měla skončit 14 dní ode dne uzavření smlouvy. V případě kupních smluv by lhůta pro odstoupení od smlouvy měla skončit 14 dní ode dne, kdy spotřebitel či třetí strana jiná než přepravce, která byla určena spotřebitelem, získá zboží do fyzického držení, přičemž před získáním zboží do fyzického držení by měl mít spotřebitel možnost uplatnit právo odstoupit

od smlouvy. V případě, kdy spotřebitel objedná v rámci jedné objednávky několik druhů zboží, které však jsou dodány samostatně, by lhůta pro odstoupení od smlouvy měla skončit 14 dní ode dne, kdy spotřebitel získá poslední zboží do fyzického držení. Pokud je zboží dodáváno po mnohočetných částech nebo kusech, lhůta pro odstoupení od smlouvy by měla skončit 14 dní ode dne, kdy spotřebitel získá do fyzického držení poslední část nebo kus.

- (41) Za účelem zajištění právní jistoty je vhodné, aby se nařízení Rady (EHS, Euratom) č. 1182/71 ze dne 3. června 1971, kterým se určují pravidla pro lhůty, data a termíny⁽¹⁾, použilo i pro výpočet lhůt obsažených v této směrnici. Proto by všechny lhůty obsažené v této směrnici měly být chápány jako lhůty vyjádřené v kalendářních dnech. Je-li pro stanovení lhůty vyjádřené ve dnech rozhodující okamžik, kdy nastala určitá událost nebo kdy byl proveden určitý úkon, pak by den, během něž tato událost nastala nebo tento úkon byl proveden, neměl spadat do dotyčné lhůty.
- (42) Ustanoveními týkajícími se práva odstoupit od smlouvy by neměly být dotčeny právní a správní předpisy členských států o ukončení nebo nevyhahatelnosti smlouvy ani možnost, aby spotřebitel své smluvní závazky splnil před uplynutím doby stanovené ve smlouvě.
- (43) Pokud obchodník spotřebitele před uzavřením smlouvy na dálku nebo mimo obchodní prostory náležitě neinformoval, lhůta pro odstoupení od smlouvy by měla být prodloužena. Za účelem zajištění právní jistoty, pokud jde o lhůtu pro odstoupení od smlouvy, by však mělo být zavedeno omezení v podobě dvanáctiměsíční lhůty.
- (44) Z důvodu rozdílů ve způsobu, jakým je uplatňováno právo odstoupit od smlouvy v jednotlivých členských státech, vznikly náklady obchodníkům prodávajícím přes hranice. Zavedení harmonizovaného vzorového formuláře pro odstoupení od smlouvy, který může spotřebitel použít, by mělo zjednodušit proces odstoupení od smlouvy a zaručit právní jistotu. Z těchto důvodů by členské státy neměly pro vzorový formulář platný pro celou Unii stanovovat žádné další požadavky na vzhled týkající se například velikosti písma. Spotřebitel by však měl mít i nadále možnost odstoupit od smlouvy na základě prohlášení formulovaného vlastními slovy za předpokladu, že je toto prohlášení určené obchodníkovi, v němž spotřebitel uvádí svoje rozhodnutí odstoupit od smlouvy, jednoznačně. Dopis, telefonní hovor nebo navrácení zboží spolu s podáním jednoznačného prohlášení by tomuto požadavku mohly vyhovovat, avšak důkazní břemeno ohledně skutečnosti, že odstoupil od smlouvy v časové lhůtě stanovené směrnicí, by měl nést spotřebitel. Je proto v zájmu spotřebitele, aby obchodníka o svém odstoupení od smlouvy informoval prostřednictvím trvalého nosiče.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 124, 8.6.1971, s. 1.

- (45) Jelikož zkušenost ukazuje, že mnozí spotřebitelé a obchodníci dávají přednost komunikaci prostřednictvím internetových stránek obchodníka, měli by mít obchodníci možnost nabídnout spotřebitelům variantu vyplnění formuláře pro odstoupení od smlouvy na internetu. V tomto případě by obchodník měl neprodleně, například e-mailem, potvrdit jeho přijetí.
- (46) V případě odstoupení spotřebitele od smlouvy by měl obchodník vrátit veškeré platby, které obdržel od spotřebitele, včetně plateb pokrývajících náklady obchodníka na dodání zboží spotřebiteli. Vracení platby by nemělo být prováděno prostřednictvím poukazu, ledaže by spotřebitel použil poukaz pro výchozí transakci nebo s použitím poukazu výslovně souhlasil. Pokud spotřebitel výslovně zvolí určitý způsob dodání zboží (například expresní dodání do 24 hodin), přestože obchodník mu nabídl běžný a obecně přijatelný způsob dodání s nižšími náklady na dodání, měl by spotřebitel nést náklady plynoucí z rozdílu mezi cenami za tyto dva způsoby dodání.
- (47) Někteří spotřebitelé uplatňují své právo odstoupit od smlouvy poté, co zboží používali v míře vyšší, než je míra nutná k tomu, aby se obeznámili s povahou, vlastnostmi a funkčností zboží. V tomto případě by spotřebitel neměl pozbýt právo odstoupit od smlouvy, měl by však odpovídat za případné snížení hodnoty zboží. Aby se spotřebitel obeznámil s povahou, vlastnostmi a funkčností zboží, měl by s ním nakládat a zkontrolovat je jen takovým způsobem, jaký by mu byl umožněn v prodejně. Například oděv by si měl spotřebitel jen vyzkoušet a nesměl by jej nosit. Během lhůty pro odstoupení od smlouvy by proto spotřebitel měl se zbožím náležitě zacházet a zkontrolovat jej náležitým způsobem. Povinnosti spotřebitele v případě odstoupení od smlouvy by ho neměly odradit od využití jeho práva odstoupit od smlouvy.
- (48) Spotřebitel by měl mít povinnost odeslat zboží zpět nejpozději do 14 dní poté, co obchodníka informoval o svém rozhodnutí odstoupit od smlouvy. Jestliže obchodník nebo spotřebitel závazky spojené s uplatněním práva odstoupit od smlouvy nesplní, měly by být uplatněny sankce stanovené vnitrostátními právními předpisy v souladu s touto směrnicí, jakož i ustanovení smluvního práva.
- (49) Z uplatňování práva odstoupit od smlouvy by měly existovat určité výjimky, a to jak v případě smluv uzavřených na dálku, tak i v případě smluv uzavřených mimo obchodní prostory. Uplatňování práva odstoupit od smlouvy by mohlo být nevhodné například vzhledem k povaze určitého zboží či služeb. To se týká například vína, které bylo dodáno až po dlouhé době od uzavření smlouvy spekulativní povahy a jehož cena závisí na kolísání cen na trhu („vin en primeur“). Uplatňování práva odstoupit od smlouvy by se nemělo vztahovat ani na zboží vyrobené podle požadavků spotřebitele ani na zboží jednoznačně přizpůsobené osobním potřebám, jako jsou záclony šité na míru, ani například na dodávky paliva, což je zboží, které vzhledem k jeho povaze nelze po dodání zpětně oddělit. Uplatňování práva odstoupit od smlouvy by mohlo být nevhodné také v případě určitých služeb, u nichž je na základě uzavření smlouvy vyhrazena určitá kapacita, u které by obchodník v případě uplatnění práva odstoupit od smlouvy mohl mít problémy s jejím naplněním. To by platilo například v případě provádění rezervací v hotelech nebo rezervací týkajících se rekreačních objektů, kulturních nebo sportovních akcí.
- (50) Na jedné straně by spotřebitel měl mít možnost využít svého práva odstoupit od smlouvy i v případě, že o poskytnutí služeb požádal před uplynutím lhůty pro odstoupení od smlouvy. Na straně druhé by v případě, že spotřebitel svého práva odstoupit od smlouvy skutečně využije, měl mít obchodník jistotu, že za poskytnutou službu dostane řádně zaplacenou. Výpočet přiměřené částky by se měl zakládat na ceně stanovené ve smlouvě, ledaže by spotřebitel prokázal, že tato celková cena je sama o sobě nepřiměřená, a v takovém případě se výše částky, která by měla být zaplacená, vypočítá na základě tržní hodnoty poskytnuté služby. Tržní hodnota by měla být stanovena srovnáním cen za srovnatelné služby poskytované jinými obchodníky v době uzavření smlouvy. Spotřebitel by tudíž měl o poskytnutí služeb požádat před uplynutím lhůty pro odstoupení od smlouvy, a to tak, že tuto žádost podá výslovně v případě smluv uzavřených na dálku nebo na trvalém nosiči v případě smluv uzavřených mimo obchodní prostory. Obdobně by obchodník měl spotřebiteli na trvalém nosiči poskytnout informace o případné povinnosti zaplatit poměrnou část nákladů za službu, která již byla poskytnuta. V případě smluv, jejichž předmětem jsou zboží i služby, by se na aspekty týkající se zboží měla vztahovat pravidla o vrácení zboží stanovená touto směrnicí a na aspekty týkající se služeb by se měl vztahovat režim kompenzace za služby.
- (51) Hlavní problémy, se kterými se spotřebitelé setkávají, a jedním z hlavních zdrojů sporů s obchodníky jsou otázky týkající se dodání zboží, mimo jiné případy, kdy se zboží během přepravy ztratí nebo poškodí, a případy pozdního nebo neúplného dodání. Je proto vhodné vyjasnit a harmonizovat vnitrostátní pravidla týkající se otázky, kdy by mělo k dodání dojít. Místo a způsob dodání, jakož i pravidla ohledně stanovení podmínek pro převod vlastnictví zboží a ohledně okamžiku, kdy k převodu vlastnictví zboží dochází by měly podléhat i nadále vnitrostátním právním předpisům, a neměly by tudíž být touto směrnicí dotčeny. Pravidla týkající se dodání zboží stanovená touto směrnicí zahrnují možnost, aby spotřebitel umožnil třetí straně, aby jeho jménem zboží získala do fyzického držení nebo pod svou kontrolu. Mělo by se mít za to, že spotřebitel má zboží pod kontrolou, pokud on sám či třetí strana určená spotřebitelem má přístup ke zboží tak, že je může používat jako vlastník, nebo pokud může toto zboží dále prodat (například v okamžiku, kdy obdrží klíče nebo převezme doklady o vlastnictví).

- (52) Pokud jde o kupní smlouvy, dodání zboží může probíhat různým způsobem, buď bez prodloužení anebo k pozdějšímu datu. Jestliže se strany nedohodly na konkrétní dodací lhůtě, měl by obchodník dodat zboží co nejdříve, v každém případě nejpozději 30 dní od uzavření smlouvy. V rámci pravidla týkajícího se pozdního dodání by mělo být zohledněno také zboží, které je pro spotřebitele třeba speciálně vyrobit či pořídit a které obchodník nemůže znovu použít, aniž by utrpěl značnou ztrátu. Proto by v této směrnici mělo být stanoveno pravidlo, které by obchodníkovi za určitých okolností umožnilo dodatečně přiměřeně prodloužit dodací lhůtu. Pokud obchodník zboží ve lhůtě dohodnuté se spotřebitelem nedodá, spotřebitel by před ukončením smlouvy měl obchodníka vyzvat, aby zboží dodal v dodatečně přiměřené lhůtě, a měl by být oprávněn ukončit smlouvu, pokud obchodník zboží nedodá ani v uvedené dodatečně prodloužené lhůtě. Toto pravidlo by však nemělo platit v případě, že obchodník v jednoznačném prohlášení zboží odmítl dodat. Dále by nemělo platit za určitých okolností, kdy má dodací lhůta zásadní význam, například v případě svatebních šatů, které je třeba dodat před konáním svatby. Nemělo by platit ani za okolností, kdy spotřebitel informuje obchodníka, že dodání zboží v konkrétní den má zásadní význam. Pro tento účel může spotřebitel použít kontaktní údaje obchodníka poskytnuté v souladu s touto směrnicí. Pokud obchodník nedodá zboží včas, měl by být spotřebitel v těchto konkrétních případech oprávněn smlouvu ukončit okamžitě po uplynutí původně dohodnuté dodací lhůty. Touto směrnicí by neměly být dotčeny vnitrostátní předpisy týkající se způsobu, jakým spotřebitel informuje obchodníka o svém úmyslu ukončit smlouvu.
- (53) Kromě práva spotřebitele na ukončení smlouvy v případě, že obchodník nesplnil své závazky ohledně dodání zboží podle této směrnice, může spotřebitel v souladu s příslušnými vnitrostátními právními předpisy využít jiných prostředků nápravy, jako např. poskytnout obchodníkovi dodatečnou lhůtu pro dodání, vymáhat dodržení smlouvy, pozdržet platbu a požadovat náhradu škody.
- (54) V souladu s čl. 52 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/64/ES ze dne 13. listopadu 2007 o platebních službách na vnitřním trhu⁽¹⁾ by členské státy s ohledem na nutnost podpořit konkurenceschopnost a napomoci využití efektivních platebních nástrojů měly moci obchodníkům zakázat nebo omezit jejich právo požadovat od spotřebitelů poplatky. Obchodníkům by v každém případě mělo být zakázáno účtovat spotřebitelům za použití konkrétního způsobu platby poplatky, které by převyšovaly náklady na použití daného způsobu platby, které nese obchodník.
- (55) Zaslá-li obchodník zboží spotřebiteli, může se stát v případě ztráty nebo poškození zboží předmětem sporu okamžik přechodu rizika. Tato směrnice by proto měla stanovit, že spotřebitel má být chráněn před případným rizikem ztráty nebo poškození zboží, k nimž došlo před tím, než zboží získá do fyzického držení. Spotřebitel by měl být chráněn během přepravy, kterou zajistil nebo provedl obchodník, a to i v případě, že si spotřebitel ze škály možností nabízených obchodníkem zvolil konkrétní způsob dodání zboží. Toto ustanovení by se však nemělo vztahovat na smlouvy, u nichž záleží na rozhodnutí spotřebitele, zda dodávané zboží převezme osobně nebo zda o jeho převzetí požádá dopravce. Pokud jde o okamžik přechodu rizika, mělo by se mít za to, že spotřebitel získal zboží do fyzického držení v okamžiku, kdy je obdržel.
- (56) Osoby nebo organizace považované v rámci vnitrostátního práva za ty, které mají oprávněný zájem na ochraně smluvních práv spotřebitelů, by měly mít právo zahájit řízení buď u soudu, nebo u správního orgánu, který má pravomoc rozhodovat o stížnostech nebo dát podnět k příslušnému soudnímu řízení.
- (57) Je nutné, aby členské státy stanovily sankce za porušení této směrnice a zajistily jejich vymáhání. Sankce by měly být účinné, přiměřené a odrazující.
- (58) Spotřebitel by neměl být zbaven ochrany zaručené touto směrnicí. Pokud je právo rozhodné pro smlouvu právem třetí země, mělo by se použít nařízení (ES) č. 593/2008, aby se určilo, zda má spotřebitel nárok na ochranu poskytovanou touto směrnicí.
- (59) Komise by po konzultaci s členskými státy a zainteresovanými stranami měla hledat nejvhodnější způsob, jak zajistit, aby všichni spotřebitelé byli informováni o svých právech v místě prodeje.
- (60) Jelikož směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu (směrnice o nekalých obchodních praktikách)⁽²⁾ zakazuje setrvačný prodej spočívající v nevyžádaném dodání zboží nebo poskytnutí služeb spotřebiteli, ale nestanoví žádný smluvní prostředek nápravy, je třeba v této směrnicí zavést smluvní prostředek nápravy spočívající v tom, že spotřebitel nemusí poskytnout žádnou úhradu za takové nevyžádané dodání či poskytnutí.

(1) Úř. věst. L 319, 5.12.2007, s. 1.

(2) Úř. věst. L 149, 11.6.2005, s. 22.

- (61) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (Směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) ⁽¹⁾ již upravuje nevyžádaná sdělení a zajišťuje vysokou úroveň ochrany spotřebitele. Odpovídající ustanovení týkající se téže otázky, která jsou obsažena ve směrnici 97/7/ES, proto již nejsou zapotřebí.
- (62) Je vhodné, aby Komise provedla přezkum této směrnice, pokud budou zjištěny překážky pro vnitřní trh. Komise by ve svém přezkumu měla věnovat zvláštní pozornost možnostem uděleným členskými státy ponechat v platnosti nebo zavést zvláštní vnitrostátní ustanovení, a to i v určitých oblastech směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách ⁽²⁾ a směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES ze dne 25. května 1999 o některých aspektech prodeje spotřebního zboží a záruk na toto zboží ⁽³⁾. Uvedený přezkum by mohl vést k návrhu Komise na změnu této směrnice; uvedený návrh by mohl zahrnovat změny jiných právních předpisů týkajících se ochrany spotřebitele, které odrážejí závazek vyplývající ze strategie spotřebitelské politiky Komise, jímž je přezkum stávajícího *acquis* Unie s cílem dosáhnout vysoké společné úrovně ochrany spotřebitele.
- (63) Směrnice 93/13/EHS a 1999/44/ES by měly být rozšířeny o požadavek, aby členské státy informovaly Komisi o přijetí zvláštních vnitrostátních ustanovení v určitých oblastech.
- (64) Směrnice 85/577/EHS a směrnice 97/7/ES by měly být zrušeny.
- (65) Jelikož cíle této směrnice, totiž přispět dosažením vysoké úrovně ochrany spotřebitele k řádnému fungování vnitřního trhu, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jej může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (66) Tato směrnice dodržuje základní práva a zachovává zásady uznávané zejména Listinou základních práv Evropské unie.
- (67) V souladu s bodem 34 interinstitucionální dohody o zdokonalení tvorby právních předpisů ⁽⁴⁾ jsou členské státy vybízeny k tomu, aby jak pro sebe, tak i v zájmu

Unie sestavily vlastní tabulky, z nichž bude co nejvíce patrné srovnání mezi touto směrnicí a prováděcími opatřeními členských států, a aby tyto tabulky zveřejnily,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I

PŘEDMĚT, DEFINICE A OBLAST PŮSOBNOSTI

Článek 1

Předmět

Účelem této směrnice je přispět k řádnému fungování vnitřního trhu dosažením vysoké úrovně ochrany spotřebitele a sblížením určitých aspektů právních a správních předpisů členských států týkajících se smluv uzavíraných mezi spotřebiteli a obchodníky.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- 1) „spotřebitelem“ fyzická osoba, která ve smlouvách, na které se vztahuje tato směrnice, jedná za účelem, který nelze považovat za její obchodní činnost, podnikání, řemeslo nebo povolání;
- 2) „obchodníkem“ fyzická nebo právnická osoba bez ohledu na to, zda je v soukromém či veřejném vlastnictví, která jedná, i prostřednictvím jiné osoby jednajíc jejím jménem nebo v jejím zastoupení, za účelem, který lze považovat za její obchodní činnost, podnikání, řemeslo nebo povolání v souvislosti se smlouvami, na které se vztahuje tato směrnice;
- 3) „zbožím“ veškeré hmotné movité předměty, s výjimkou předmětů, které se prodávají na základě výkonu rozhodnutí nebo jiných soudních opatření; za „zboží“ ve smyslu této směrnice se považuje také voda, plyn a elektřina, které jsou prodávány v omezeném objemu nebo v určitém množství;
- 4) „zbožím vyrobeným podle požadavků spotřebitele“ zboží, které není prefabrikováno a které je vyrobeno na základě individuálního výběru nebo rozhodnutí spotřebitele;
- 5) „kupní smlouvou“ smlouva, na jejímž základě obchodník převádí vlastnictví zboží spotřebiteli nebo se zavazuje k převedení tohoto vlastnictví a spotřebitel hradí cenu tohoto zboží nebo se zavazuje k její úhradě, včetně smluv majících za předmět zboží i služby;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 201, 31.7.2002, s. 37.

⁽²⁾ Úř. věst. L 95, 21.4.1993, s. 29.

⁽³⁾ Úř. věst. L 171, 7.7.1999, s. 12.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 321, 31.12.2003, s. 1.

- 6) „smlouvou o poskytování služeb“ jakákoli smlouva jiná než kupní smlouva, na jejímž základě obchodník poskytuje službu spotřebiteli nebo se zavazuje k jejímu poskytnutí a spotřebitel hradí cenu této služby nebo se zavazuje k její úhradě;
- 7) „smlouvou uzavřenou na dálku“ jakákoli smlouva uzavřená mezi obchodníkem a spotřebitelem v rámci organizovaného systému prodeje či poskytování služeb na dálku bez současné fyzické přítomnosti obchodníka a spotřebitele s výhradním použitím jednoho nebo více prostředků komunikace na dálku až do okamžiku uzavření smlouvy, včetně tohoto okamžiku;
- 8) „smlouvou uzavřenou mimo obchodní prostory“ jakákoli smlouva uzavřená mezi obchodníkem a spotřebitelem, která je:
- a) uzavřena za současné fyzické přítomnosti obchodníka a spotřebitele v místě, které není obchodními prostory obchodníka;
 - b) pro kterou byla předložena nabídka spotřebitelem za stejných okolností, které stanoví písmeno a);
 - c) uzavřena v obchodních prostorách obchodníka nebo s použitím prostředků komunikace na dálku bezprostředně po osobním a individuálním oslovení spotřebitele na místě, které není obchodními prostorami obchodníka, za současné fyzické přítomnosti obchodníka a spotřebitele, nebo
 - d) uzavřena během zájezdu organizovaného obchodníkem za účelem nebo s účinkem propagace a prodeje zboží či služeb spotřebiteli;
- 9) „obchodními prostory“:
- a) veškeré nemovité maloobchodní prostory, kde obchodník trvale provozuje svou činnost, nebo
 - b) veškeré movité maloobchodní prostory, kde obchodník obvykle provozuje svou činnost;
- 10) „trvalým nosičem“ jakýkoli nástroj, který umožňuje spotřebiteli nebo obchodníkovi ukládat informace určené jemu osobně, a to způsobem vhodným pro jejich budoucí použití, po dobu přiměřenou jejich účelu, a který umožňuje reprodukci uložených informací v nezměněném stavu;
- 11) „digitálním obsahem“ data, která jsou vytvořena a dodána v digitální podobě;
- 12) „finanční službou“ jakákoli služba bankovní, úvěrové, pojistné, osobní důchodové, investiční nebo platební povahy;
- 13) „veřejnou dražbou“ způsob prodeje, kdy obchodník nabízí zboží nebo služby spotřebitelům, kteří se dražby osobně účastní nebo je jim dána možnost se jí osobně účastnit, prostřednictvím průhledného konkurenčního aukčního prodeje prováděného dražitelem, a kdy vydražitel je povinen toto zboží nebo služby zakoupit;
- 14) „obchodní zárukou“ jakýkoli závazek obchodníka nebo výrobce (dále jen „poskytovatel záruky“) vůči spotřebiteli přesahující jeho záruční povinnost vyplývající ze zákona a spočívající v tom, že mu vrátí zaplacenou cenu nebo že zboží vymění, opraví nebo zařídí jeho servis, pokud zboží neodpovídá údajům nebo jakékoli jiné okolnosti uvedené v záručním listě, která se netýká splnění zákonných podmínek, nebo v příslušné reklamě dostupné v době uzavření smlouvy nebo před jejím uzavřením;
- 15) „doplňkovou smlouvou“ smlouva, na základě níž získává spotřebitel zboží nebo služby, které souvisejí se smlouvou uzavřenou na dálku nebo smlouvou uzavřenou mimo obchodní prostory, a toto zboží nebo služby jsou poskytovány obchodníkem nebo třetí stranou na základě ujednání mezi uvedenou třetí stranou a obchodníkem.

Článek 3

Oblast působnosti

1. Tato směrnice se použije za podmínek a v rozsahu uvedeném v jejích ustanoveních na smlouvy uzavírané mezi obchodníky a spotřebiteli. Vztahuje se také na smlouvy týkající se dodávek vody, plynu, elektřiny nebo tepla z dálkového vytápění, též zajišťovaných veřejnými poskytovateli, v rozsahu, ve kterém jsou tyto komodity poskytovány na smluvním základě.

2. Pokud je ustanovení této směrnice v rozporu s ustanovením jiného právního předpisu Unie, který upravuje zvláštní odvětví, ustanovení tohoto jiného právního předpisu Unie se upřednostní a použije se na uvedená zvláštní odvětví.

3. Tato směrnice se nevztahuje na smlouvy:

a) týkající se sociálních služeb, včetně oblasti sociálního bydlení, péče o děti a podpory rodin a osob, které se trvale nebo dočasně nacházejí v nouzové situaci, a to včetně dlouhodobé péče;

b) týkající se zdravotní péče ve smyslu čl. 3 písm. a) směrnice 2011/24/EU bez ohledu na to, zda je poskytována ve zdravotnických zařízeních či nikoli;

c) týkající se hazardních her, které zahrnují sázení peněžitých částek, včetně loterií, hazardních her v kasinech a sázkových her;

- d) týkající se finančních služeb;
- e) týkající se vzniku, nabývání či převodu nemovitého majetku nebo práv k němu;
- f) týkající se výstavby nových budov, podstatné přestavby stávajících budov a nájmu bytových prostor pro obytné účely;
- g) náležející do oblasti působnosti směrnice Rady 90/314/EHS ze dne 13. června 1990 o souborných službách pro cesty, pobyty a zájezdy ⁽¹⁾;
- h) náležející do oblasti působnosti směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/122/ES ze dne 14. ledna 2009 o ochraně spotřebitele ve vztahu k některým aspektům smluv o dočasném užívání ubytovacího zařízení (timeshare), o dlouhodobých rekreačních produktech, o dalším prodeji a o výměně ⁽²⁾;
- i) jež jsou podle právních předpisů členských států uzavírány za spoluúčasti státního úředníka, který musí být ze zákona nezávislý a nestranný a musí prostřednictvím vyčerpávajícího právního prohlášení zajistit, že spotřebitel smlouvu uzavírá výhradně po zralé úvaze a s vědomím jejího právního dosahu;
- j) týkající se dodávek potravin, nápojů nebo jiného zboží, které je určeno pro běžnou spotřebu v domácnosti a které obchodník fyzicky doručuje spotřebiteli domů, do místa jeho bydliště nebo na jeho pracoviště formou častých a pravidelných dodávek;
- k) týkající se služeb v oblasti přepravy cestujících, s výjimkou čl. 8 odst. 2 a článků 19 a 22;
- l) uzavřené při použití prodejních automatů nebo automatizovaných obchodních prostor;
- m) uzavřené s provozovateli v odvětví telekomunikací prostřednictvím veřejných telefonních automatů za účelem jejich využívání nebo za účelem využívání pouze jednoho připojení spotřebitele pomocí telefonu, internetu nebo faxu.

4. Členské státy se mohou rozhodnout, že tuto směrnici nepoužijí pro smlouvy uzavřené mimo obchodní prostory, u nichž platba učiněná spotřebitelem nepřesahuje částku 50 EUR, ani že neponechají v platnosti či nezavedou odpovídající vnitrostátní ustanovení v případě těchto smluv. Členské státy mohou ve svých vnitrostátních právních předpisech stanovit nižší hodnotu této částky.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 158, 23.6.1990, s. 59.

⁽²⁾ Úř. věst. L 33, 3.2.2009, s. 10.

5. Touto směrnicí není dotčeno obecné smluvní právo jednotlivých států, například pravidla týkající se platnosti, sestavení nebo účinku smluv, pokud tyto aspekty obecného smluvního práva nejsou upraveny touto směrnicí.

6. Tato směrnice nebrání obchodníkům v tom, aby nabízeli spotřebitelům smluvní podmínky, které přesahují rámec ochrany poskytované touto směrnicí.

Článek 4

Úroveň harmonizace

Členské státy nesmí v rámci svého vnitrostátního práva ponechat v platnosti ani zavádět ustanovení odchylná od ustanovení této směrnice, včetně více či méně přísných ustanovení za účelem zajištění odlišné úrovně ochrany spotřebitele, pokud není v této směrnicí stanoveno jinak.

KAPITOLA II

INFORMACE PRO SPOTŘEBITELE V PŘÍPADĚ SMLUV JINÝCH NEŽ SMLUV UZAVŘENÝCH NA DÁLKU ČI SMLUV UZAVŘENÝCH MIMO OBCHODNÍ PROSTORY

Článek 5

Požadavky na informace o smlouvách jiných než jsou smlouvy uzavřené na dálku či smlouvy uzavřené mimo obchodní prostory

1. Před tím, než je spotřebitel vázán jakoukoliv smlouvou jinou než smlouvou uzavřenou na dálku nebo smlouvou uzavřenou mimo obchodní prostory či odpovídající smluvní nabídkou, poskytne obchodník spotřebiteli jasným a srozumitelným způsobem tyto informace, pokud již tyto informace nejsou patrné ze souvislostí:

- a) hlavní vlastnosti zboží nebo služeb v rozsahu odpovídajícím danému nosiči a zboží či službám;
- b) totožnost obchodníka, například jeho obchodní název, zeměpisnou adresu, na níž je usazen, a jeho telefonní číslo;
- c) celkovou cenu zboží nebo služeb včetně daní, nebo pokud z povahy zboží nebo služeb vyplývá, že cenu nelze rozumně stanovit předem, způsob jejího výpočtu a případně i veškeré další poplatky za dopravu, dodání nebo poštovné, nebo pokud tyto poplatky nelze rozumně stanovit předem, skutečnost, že k ceně mohou být účtovány takové dodatečné poplatky;
- d) případně podmínky platby, dodání a plnění, lhůtu, do níž se obchodník zavazuje dodat zboží nebo poskytnout službu, a obchodníkovy podmínky vyřizování reklamací a stížností;

- e) kromě připomenutí existence zákonné záruky za soulad zboží se smlouvou i existenci a podmínky případného poprodejního servisu a obchodních záruk;
- f) případně dobu platnosti smlouvy, nebo je-li smlouva uzavřena na dobu neurčitou nebo automaticky obnovována, podmínky ukončení smlouvy;
- g) případně funkčnost digitálního obsahu, včetně příslušných technických ochranných opatření;
- h) případně informace o jakékoli příslušné interoperabilitě digitálního obsahu s hardwarem a softwarem, které jsou obchodníkovi známy nebo o nichž lze rozumně očekávat, že by mu měly být známy.

2. Odstavec 1 se uplatní také na smlouvy týkající se dodávek vody, plynu nebo elektřiny, které nejsou prodávány v omezeném objemu nebo ve stanoveném množství, tepla z dálkového vytápění a digitálního obsahu, který není poskytnut na hmotném nosiči.

3. Členské státy nemají povinnost uplatňovat odstavec 1 na smlouvy, které zahrnují běžné transakce a které jsou plněny bezprostředně po okamžiku jejich uzavření.

4. Členské státy mohou přijmout nebo ponechat v platnosti dodatečné požadavky na informace poskytované před uzavřením smluv, na které se vztahuje tento článek.

KAPITOLA III

INFORMACE PRO SPOTŘEBITELE A PRÁVO ODSTOUPIT OD SMLOUVY V PŘÍPADĚ SMLUV UZAVŘENÝCH NA DÁLKU A SMLUV UZAVŘENÝCH MIMO OBCHODNÍ PROSTORY

Článek 6

Požadavky na informace v případě smluv uzavřených na dálku a smluv uzavřených mimo obchodní prostory

1. Před tím, než je spotřebitel vázán smlouvou uzavřenou na dálku nebo smlouvou uzavřenou mimo obchodní prostory či odpovídající smluvní nabídkou, poskytne obchodník spotřebiteli jasným a srozumitelným způsobem tyto informace:

- a) hlavní vlastnosti zboží nebo služeb v rozsahu odpovídajícím danému nosiči a zboží či službám;
- b) totožnost obchodníka, například jeho obchodní jméno;
- c) zeměpisnou adresu, na níž je obchodník usazen, a jeho telefonní číslo, číslo faxu a e-mailovou adresu, pokud existují, které spotřebiteli umožňují urychleně obchodníka

kontaktovat a efektivně s ním komunikovat, a případně adresu a totožnost obchodníka, v jehož zastoupení jedná;

- d) zeměpisnou adresu místa podnikání obchodníka, pokud se liší od adresy poskytnuté v souladu s písmenem c), a případně zeměpisnou adresu obchodníka, v jehož zastoupení jedná, na kterou může spotřebitel zaslat případné stížnosti;

- e) celkovou cenu včetně daní, nebo pokud z povahy zboží či služby vyplývá, že cenu nelze rozumně stanovit předem, způsob jejího výpočtu a případně i veškeré další poplatky za dopravu, dodání nebo poštovné a jakékoliv další náklady, nebo pokud tyto poplatky nelze rozumně stanovit předem, skutečnost, že k ceně mohou být účtovány takové dodatečné poplatky. V případě smlouvy s platností na dobu neurčitou nebo smlouvy obsahující předplatné zahrnuje cena celkové náklady za jedno zúčtovací období. Pokud takové smlouvy stanoví pevnou sazbu, obsahuje celková cena také celkové měsíční náklady. Pokud celkové náklady nelze rozumně stanovit předem, musí být určen způsob výpočtu ceny;

- f) náklady na prostředky komunikace na dálku použité pro uzavření smlouvy, pokud se liší od základní sazby;

- g) podmínky platby, dodání a plnění, lhůtu, do níž se obchodník zavazuje dodat zboží nebo poskytnout službu, a případně obchodníkovy podmínky vyřizování reklamací a stížností;

- h) pokud lze využít práva odstoupit od smlouvy, pak podmínky, lhůtu a postupy pro uplatnění tohoto práva v souladu s čl. 11 odst. 1, jakož i vzorový formulář pro odstoupení od smlouvy uvedený v části B přílohy I;

- i) případně skutečnost, že v případě odstoupení od smlouvy ponese spotřebitel náklady spojené s navrácením zboží a v případě smluv uzavřených na dálku náklady za navrácení zboží, jestliže toto zboží ze své podstaty nemůže být navráceno obvyklou poštovní cestou;

- j) skutečnost, že v případě uplatnění práva odstoupit od smlouvy po předložení žádosti podle čl. 7 odst. 3 nebo čl. 8 odst. 8 je spotřebitel povinen uhradit obchodníkovi přiměřené náklady v souladu s čl. 14 odst. 3;

- k) pokud v souladu s článkem 16 není poskytnuto právo odstoupit od smlouvy, informaci, že spotřebitel nebude moci tohoto práva využít, nebo případně informaci, za jakých okolností spotřebitel své právo odstoupit ztrácí;

- l) připomenutí existence zákonné záruky za soulad zboží se smlouvou;
- m) případně existenci a podmínky poprodejní asistenční služby pro zákazníky, poprodejních služeb a obchodních záruk;
- n) případně existenci příslušných kodexů chování ve smyslu čl. 2 písm. f) směrnice 2005/29/ES a způsob jakým lze obdržet jejich kopii;
- o) případně dobu platnosti smlouvy, nebo je-li smlouva uzavřena na dobu neurčitou nebo automaticky obnovována, podmínky ukončení smlouvy;
- p) případně minimální dobu trvání závazků spotřebitele vyplývajících ze smlouvy;
- q) případně existenci záloh nebo jiných finančních záruk, které musí spotřebitel na žádost obchodníka zaplatit nebo poskytnout, a podmínky, které se na ně vztahují.
- r) případně funkčnost digitálního obsahu, včetně příslušných technických ochranných opatření;
- s) případně informace o jakékoli příslušné interoperabilitě digitálního obsahu s hardwarem a softwarem, které jsou obchodníkovi známy nebo o nichž lze rozumně očekávat, že by mu měly být známy;
- t) případně možnost přístupu k mechanismu mimosoudního urovnávání stížností a prostředků nápravy, který se na obchodníka vztahuje, a způsob přístupu k tomuto mechanismu.

2. Odstavec 1 se uplatní také na smlouvy týkající se dodávek vody, plynu nebo elektřiny, které nejsou prodávány v omezeném objemu nebo ve stanoveném množství, tepla z dálkového vytápění a digitálního obsahu, který není poskytnut na hmotném nosiči.

3. V případě veřejné dražby mohou být informace uvedené v odst. 1 písm. b), c) a d) nahrazeny odpovídajícími podrobnostmi pro dražitele.

4. Informace uvedené v odst. 1 písm. h), i) a j) mohou být poskytnuty prostřednictvím vzorového poučení o odstoupení od smlouvy uvedeného v části A přílohy I. Pokud obchodník poskytl spotřebiteli toto poučení se správně vyplněnými údaji, splnil informační požadavky uvedené v odst. 1 písm. h), i) a j).

5. Informace uvedené v odstavci 1 tvoří nedílnou součást smlouvy uzavřené na dálku nebo smlouvy uzavřené mimo obchodní prostory a bez výslovného souhlasu smluvních stran je nelze měnit.

6. Jestliže obchodník nesplnil požadavky na poskytnutí informací o dalších poplatcích či nákladech podle odst. 1 písm. e), nebo o nákladech spojených s navrácením zboží podle odst. 1 písm. i), spotřebitel tyto dodatečné poplatky či náklady nehradí.

7. Členské státy mohou ve svých vnitrostátních právních předpisech ponechat v platnosti nebo zavést jazykové požadavky týkající se smluvních informací s cílem zajistit, aby tyto informace byly pro spotřebitele snadno srozumitelné.

8. Požadavky na informace stanovené v této směrnici doplňují požadavky na informace obsažené ve směrnici 2006/123/ES a ve směrnici 2000/31/ES a nebrání členskými státy ve stanovení dodatečných požadavků na informace v souladu s uvedenými směrnici.

Aniž je dotčen první pododstavec, pokud je některé ustanovení směrnice 2006/123/ES nebo směrnice 2000/31/ES týkající se obsahu informací a způsobu jejich poskytování v rozporu s ustanoveními této směrnice, má přednost ustanovení této směrnice.

9. Důkazní břemeno ohledně plnění požadavků na informace uvedených v této kapitole nese obchodník.

Článek 7

Formální požadavky na smlouvy uzavřené mimo obchodní prostory

1. V případě smluv uzavřených mimo obchodní prostory poskytne obchodník spotřebiteli informace stanovené v čl. 6 odst. 1 v papírové podobě, nebo pokud s tím spotřebitel souhlasí, na jiném trvalém nosiči. Tyto informace musí být čitelné a zformulované jasným a srozumitelným jazykem.

2. Obchodník poskytne spotřebiteli kopii podepsané smlouvy nebo potvrzení o uzavřené smlouvě v papírové podobě, nebo pokud s tím spotřebitel souhlasí, na jiném trvalém nosiči, případně včetně potvrzení o předchozím výslovném souhlasu spotřebitele a o seznámení se s podmínkami v souladu s čl. 16 písm. m).

3. Pokud si spotřebitel přeje, aby poskytování služeb nebo dodávka vody, plynu nebo elektřiny, které nejsou prodávány v omezeném objemu nebo ve stanoveném množství, či tepla z dálkového vytápění začaly během lhůty pro odstoupení od smlouvy stanovené v čl. 9 odst. 2, obchodník požádá spotřebitele, aby podal výslovnou žádost na trvalém nosiči.

4. V případě smluv uzavřených mimo obchodní prostory, v jejichž rámci spotřebitel výslovně požádal obchodníka o poskytnutí služeb za účelem provedení opravy nebo údržby a obchodník i spotřebitel okamžitě plní své smluvní závazky a platba, kterou má spotřebitel provést, nepřesahuje 200 EUR:

- a) obchodník poskytne spotřebiteli informace uvedené v čl. 6 odst. 1 písm. b) a c) a informace o ceně nebo o způsobu jejího výpočtu společně s odhadem celkové ceny v papírové podobě, nebo pokud s tím spotřebitel souhlasí, na jiném trvalém nosiči; obchodník poskytne informace uvedené v čl. 6 odst. 1 písm. a), h) a k), avšak nemusí je poskytnout v papírové podobě nebo na jiném trvalém nosiči, pokud s tím spotřebitel výslovně souhlasí;
- b) potvrzení o uzavřené smlouvě vydané v souladu s odstavcem 2 tohoto článku obsahuje informace uvedené v čl. 6 odst. 1.

Členské státy se mohou rozhodnout, že tento odstavec neplatí.

5. V souvislosti s plněním informačních povinností stanovených v této směrnici členské státy neukládají žádné další formální požadavky na informace poskytované před uzavřením smlouvy.

Článek 8

Formální požadavky na smlouvy uzavřené na dálku

1. V případě smluv uzavřených na dálku poskytne obchodník spotřebiteli informace stanovené v čl. 6 odst. 1 nebo mu je zpřístupní způsobem odpovídajícím použitému prostředku komunikace na dálku, a to jasným a srozumitelným jazykem. Jsou-li tyto informace poskytnuty na trvalém nosiči, musí být čitelné.

2. Pokud smlouva uzavírána na dálku elektronickými prostředky zavazuje spotřebitele k zaplacení, upozorní obchodník spotřebitele jasným a výrazným způsobem a bezprostředně před tím, než spotřebitel učiní objednávku, na informace uvedené v čl. 6 odst. 1 písm. a), e), o) a p).

Obchodník zajistí, aby spotřebitel při učinění objednávky výslovně vzal na vědomí, že si je vědom toho, že se objednávkou zavazuje k zaplacení. Pokud je objednávka činěna kliknutím na tlačítko nebo podobnou funkci, musí být toto tlačítko či podobná funkce snadno čitelným způsobem označeny „objedávka zavazující k platbě“ nebo jinou odpovídající a jednoznačnou formulací, která upozorní na skutečnost, že podáním objednávky vzniká povinnost zaplatit obchodníkovi. Nedodrželi-li obchodník ustanovení tohoto pododstavce, není spotřebitel smlouvou nebo objednávkou vázán.

3. Internetové stránky elektronického obchodu musí nejpozději na počátku objednávkového procesu jasně a čitelně uvést, zda platí nějaká omezení pro dodání zboží a jaké způsoby platby jsou přijímány.

4. Pokud se smlouva uzavírá prostřednictvím nosiče, který poskytuje jen omezený prostor nebo čas pro uvedení informací, obchodník na tomto konkrétním nosiči před uzavřením takové smlouvy uvede přinejmenším předsmluvní informace o hlavních znacích zboží nebo služby, svou totožnost, celkovou cenu, informace o právu odstoupit od smlouvy a době platnosti smlouvy a v případě smlouvy na dobu neurčitou podmínky ukončení smlouvy podle čl. 6 odst. 1 písm. a), b), e), h) a o). Ostatní informace podle čl. 6 odst. 1 poskytne obchodník spotřebiteli vhodným způsobem v souladu s odstavcem 1 tohoto článku.

5. Aniž je dotčen odstavec 4, jestliže obchodník spotřebiteli telefonuje za účelem uzavření smlouvy na dálku, sdělí spotřebiteli na začátku hovoru svou totožnost, případně totožnost osoby, v jejímž zastoupení telefonuje, a obchodní účel hovoru.

6. V případě, že se smlouva uzavírá na dálku po telefonu, mohou členské státy stanovit, že obchodník musí spotřebiteli nabídku potvrdit a že spotřebitel začne být nabídkou vázán až po jejím podpisu nebo po odeslání svého písemného souhlasu. Dále mohou stanovit, že toto potvrzení musí být doručeno na trvalém nosiči.

7. Obchodník poskytne spotřebiteli potvrzení o uzavřené smlouvě na trvalém nosiči v přiměřené lhůtě po uzavření smlouvy uzavírané na dálku, a nejpozději v okamžiku dodání zboží nebo před tím, než začne plnění služby. Toto potvrzení zahrnuje:

- a) veškeré informace uvedené v čl. 6 odst. 1, pokud obchodník tyto informace spotřebiteli neposkytl na trvalém nosiči již před uzavřením smlouvy uzavírané na dálku, a
- b) případně potvrzení o předchozím výslovném souhlasu spotřebitele a o seznámení se s podmínkami v souladu s čl. 16 odst. 1 písm. m),.

8. Pokud si spotřebitel přeje, aby poskytování služeb nebo dodávka vody, plynu nebo elektřiny, které nejsou prodávány v omezeném objemu nebo ve stanoveném množství, či tepla z dálkového vytápění začaly během lhůty pro odstoupení od smlouvy stanovené v čl. 9 odst. 2, obchodník požádá spotřebitele, aby podal výslovnou žádost.

9. Tímto článkem nejsou dotčena ustanovení o uzavírání elektronických smluv a podávání elektronických objednávek uvedené v člancích 9 a 11 směrnice 2000/31/ES.

10. V souvislosti s plněním informačních povinností stanovených v této směrnici členské státy neukládají žádné další formální požadavky na informace poskytované před uzavřením smlouvy.

Článek 9

Právo odstoupit od smlouvy

1. S výhradou výjimek uvedených v článku 16 je spotřebiteli poskytnuta lhůta 14 dnů pro odstoupení od smlouvy uzavřené na dálku nebo smlouvy uzavřené mimo obchodní prostory bez uvedení důvodu a bez vzniku jiných nákladů než těch, které jsou uvedeny v čl. 13 odst. 2 a článku 14.

2. Aniž je dotčen článek 10, lhůta pro odstoupení od smlouvy uvedená v odstavci 1 tohoto článku končí po uplynutí 14 dnů:

- a) v případě smluv o poskytování služeb ode dne uzavření smlouvy;
- b) v případě kupních smluv ode dne, kdy spotřebitel nebo jím určená třetí strana (jiná než dopravce) získá zboží do fyzického držení nebo:
 - i) v případě, že spotřebitel objedná v rámci jedné objednávky několik druhů zboží, které je však dodáváno samostatně, ode dne, kdy spotřebitel nebo jím určená třetí strana (jiná než dopravce) získá do fyzického držení poslední zboží,
 - ii) v případě dodávky zboží sestávajícího z několika položek nebo částí ode dne, kdy spotřebitel nebo jím určená třetí strana (jiná než dopravce) získá do fyzického držení poslední položku nebo část,
 - iii) v případě smluv o pravidelné dodávce zboží po stanovenou dobu ode dne, kdy spotřebitel nebo jím určená třetí strana (jiná než dopravce) získá do fyzického držení první zboží;
- c) v případě smluv týkajících se dodávek vody, plynu nebo elektřiny, pokud nejsou prodávány v omezeném objemu nebo ve stanoveném množství, tepla z dálkového vytápění nebo digitálního obsahu, který není poskytnut na hmotném nosiči, ode dne, kdy byla uzavřena smlouva.

3. Členské státy nebrání smluvním stranám v plnění jejich smluvních závazků během lhůty pro odstoupení od smlouvy.

V případě smluv uzavřených mimo obchodní prostory však mohou členské státy ponechat v platnosti stávající vnitrostátní právní předpisy, které obchodníkovi zabraňují od spotřebitele inkasovat platbu během daného období po uzavření smlouvy.

Článek 10

Opomenutí informací o právu odstoupit od smlouvy

1. Pokud obchodník neposkytl spotřebiteli informace o právu odstoupit od smlouvy, jak vyžaduje čl. 6 odst. 1 písm. h), uplyne lhůta pro odstoupení od smlouvy 12 měsíců od uplynutí původní lhůty pro odstoupení od smlouvy stanovené v souladu s čl. 9 odst. 2.

2. Pokud obchodník poskytl spotřebiteli informace podle odstavce 1 tohoto článku do 12 měsíců ode dne uvedeného v čl. 9 odst. 2, uplyne lhůta pro odstoupení od smlouvy 14 dnů ode dne, kdy spotřebitel tyto informace obdrží.

Článek 11

Uplatnění práva odstoupit od smlouvy

1. Spotřebitel před uplynutím lhůty pro odstoupení od smlouvy informuje obchodníka o svém rozhodnutí odstoupit od smlouvy. K tomuto účelu může spotřebitel buď:

- a) použít vzorový formulář pro odstoupení od smlouvy, který je uveden v části B přílohy I, nebo
- b) učinit jakékoli jiné jednoznačné prohlášení o svém rozhodnutí odstoupit od smlouvy.

Členské státy nestanoví žádné jiné formální požadavky na vzorový formulář pro odstoupení od smlouvy než požadavky stanovené v části B přílohy I.

2. Spotřebitel uplatnil právo odstoupit od smlouvy ve lhůtě uvedené v čl. 9 odst. 2 a v článku 10, pokud před uplynutím této lhůty odeslal sdělení o uplatnění svého práva odstoupit od smlouvy.

3. Kromě možností uvedených v odstavci 1 může obchodník nabídnout spotřebiteli i možnost elektronicky vyplnit a odeslat buď vzorový formulář pro odstoupení od smlouvy uvedený v části I přílohy B, nebo jakékoli jiné jednoznačné prohlášení nacházející se na internetových stránkách obchodníka. V těchto případech obchodník neprodleně zašle spotřebiteli na trvalém nosiči potvrzení o přijetí tohoto oznámení o odstoupení od smlouvy.

4. Důkazní břemeno ohledně uplatnění práva odstoupit od smlouvy v souladu s tímto článkem nese spotřebitel.

Článek 12

Účinky odstoupení od smlouvy

Uplatněním práva odstoupit od smlouvy jsou ukončeny závazky stran, pokud jde o:

- a) plnění smlouvy uzavřené na dálku nebo smlouvy uzavřené mimo obchodní prostory, nebo
- b) uzavření smlouvy na dálku nebo smlouvy mimo obchodní prostory v případech, kdy spotřebitel učinil nabídku.

Článek 13

Závazky obchodníka v případě odstoupení od smlouvy

1. Obchodník vrátí veškeré platby, které obdržel od spotřebitele, případně včetně nákladů na dodání, bez zbytečné prodlevy, a v každém případě nejpozději do čtrnácti dnů ode dne, kdy byl informován o rozhodnutí spotřebitele odstoupit od smlouvy v souladu s článkem 11.

Obchodník použije k vrácení plateb uvedených v prvním pododstavci stejný platební prostředek jako spotřebitel při provedení počáteční transakce, s výjimkou případů, kdy spotřebitel výslovně souhlasil s jiným způsobem vrácení platby, a za předpokladu, že spotřebiteli tím nevzniknou žádné další poplatky.

2. Anž je dotčen odstavec 1, obchodník není povinen uhradit dodatečné náklady související s dodáním, pokud spotřebitel výslovně zvolil jiný než nejlevnější způsob standardního dodání, které obchodník nabízí.

3. Pokud obchodník nenabídl, že zboží osobně vyzvedne, může v případě kupních smluv s vrácením plateb počkat do té doby, než zboží obdrží nebo než spotřebitel prokáže, že zboží odeslal zpět, podle toho, co nastane dříve.

Článek 14

Závazky spotřebitele v případě odstoupení od smlouvy

1. Spotřebitel zašle zboží zpět nebo je předá obchodníkovi či osobě obchodníkem pověřené k jeho převzetí bez zbytečné prodlevy, nejpozději však do čtrnácti dnů ode dne, kdy obchodníkovi sdělil v souladu s článkem 11 své rozhodnutí od smlouvy odstoupit, pokud mu obchodník nenabídl, že si zboží sám vyzvedne. Lhůta se považuje za dodrženu, pokud spotřebitel zašle zboží zpět před uplynutím 14 dnů.

Spotřebitel nese pouze přímé náklady na vrácení zboží, ledaže obchodník souhlasil s jejich převzetím nebo neinformoval spotřebitele o tom, že je nese spotřebitel sám.

V případě smluv uzavřených mimo obchodní prostory, kdy zboží bylo doručeno spotřebiteli domů v době uzavření smlouvy, vyzvedne obchodník zboží na své náklady, pokud povaha zboží obvykle neumožňuje odeslat je zpět poštou.

2. Spotřebitel odpovídá pouze za případné snížení hodnoty zboží v důsledku nakládání s tímto zbožím jiným způsobem, než je nutné k tomu, aby se obeznámil s povahou, vlastnostmi a funkcí zboží. Spotřebitel není v žádném případě odpovědný za případné snížení hodnoty zboží, pokud obchodník neposkytl informace o právu odstoupit od smlouvy podle čl. 6 odst. 1 písm. h).

3. Pokud spotřebitel uplatní právo odstoupit od smlouvy po předložení žádosti podle čl. 7 odst. 3 nebo čl. 8 odst. 8, zaplatí obchodníkovi částku úměrnou rozsahu služeb poskytnutých do doby, kdy spotřebitel informoval obchodníka o uplatnění práva odstoupit od smlouvy, a to v porovnání s celkovým rozsahem smlouvy. Úměrná částka, kterou má spotřebitel zaplatit obchodníkovi, se vypočítá na základě celkové ceny dohodnuté ve smlouvě. Je-li celková cena nepřiměřeně vysoká, úměrná částka se vypočítá na základě tržní hodnoty dodaného zboží nebo poskytnuté služby.

4. Spotřebitel nese žádné náklady na:

a) poskytování služeb nebo dodávky vody, plynu nebo elektřiny, které nejsou prodávány v omezeném objemu nebo ve stanoveném množství, či tepla z dálkového vytápění, provedené zcela nebo částečně během lhůty pro odstoupení od smlouvy, pokud

i) obchodník neposkytl informace podle čl. 6 odst. 1 písm. h) nebo j) nebo

ii) spotřebitel výslovně nepožádal o to, aby služby začaly být poskytovány během lhůty pro odstoupení od smlouvy v souladu s čl. 7 odst. 3 a čl. 8 odst. 8, nebo

b) plné nebo částečné dodání digitálního obsahu, který není poskytnut na hmotném nosiči, pokud

i) spotřebitel nedal předchozí výslovný souhlas k zahájení jeho dodávek před uplynutím čtrnáctidenní lhůty uvedené v článku 9 nebo

ii) spotřebitel nevzal na vědomí, že poskytnutím souhlasu ztrácí své právo odstoupit od smlouvy nebo

iii) obchodník neposkytl potvrzení podle čl. 7 odst. 2 nebo čl. 8 odst. 7.

5. Není-li v čl. 13 odst. 2 a v tomto článku stanoveno jinak, nenese spotřebitel žádnou odpovědnost v důsledku využití svého práva odstoupit od smlouvy.

Článek 15

Účinky uplatnění práva odstoupit od smlouvy v případě doplňkových smluv

1. Aniž je dotčen článek 15 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES ze dne 23. dubna 2008 o smlouvách o spotřebitelském úvěru⁽¹⁾, jestliže spotřebitel uplatní své právo odstoupit od smlouvy uzavřené na dálku nebo smlouvy uzavřené mimo obchodní prostory v souladu s články 9 až 14 této směrnice, jsou veškeré související smlouvy automaticky ukončeny bez jakýchkoli jiných nákladů pro spotřebitele, než jsou náklady stanovené v čl. 13 odst. 2 a v článku 14 této směrnice.

2. Členské státy stanoví podrobná pravidla pro ukončení těchto smluv.

Článek 16

Výjimky z práva odstoupit od smlouvy

Členské státy nestanoví právo odstoupit od smlouvy vymezené v článcích 9 až 15 v případě smluv uzavřených na dálku a smluv uzavřených mimo obchodní prostory, pokud jde o:

- a) smlouvy o službách poté, co tyto služby byly v plném rozsahu poskytnuty, přičemž plnění těchto smluv začalo s předchozím výslovným souhlasem spotřebitele a s jeho vědomím, že jakmile obchodník své závazky ze smlouvy zcela splní, ztratí své právo odstoupit od smlouvy;
- b) dodání zboží nebo poskytnutí služeb, jejichž cena závisí na kolísání cen na finančním trhu, které obchodník nemůže ovlivnit a k němuž může dojít během lhůty pro odstoupení od smlouvy;
- c) dodání zboží vyrobeného podle požadavků spotřebitele nebo zboží přizpůsobeného osobním potřebám;
- d) dodání zboží, které snadno podléhá zkáze nebo má krátkou dobu potřeby;
- e) dodání zboží v uzavřeném obalu, které není možné vrátit z důvodu ochrany zdraví nebo z hygienických důvodů a které spotřebitel z tohoto obalu vyňal;
- f) dodání zboží, které je po doručení vzhledem ke své povaze neoddělitelně smícháno s jinými předměty;
- g) dodání alkoholických nápojů, jejichž cena byla sjednána v době uzavření kupní smlouvy, jež mohou být dodány až po uplynutí třicet dnů a jejichž skutečná cena závisí na kolísání cen na trhu, které obchodník nemůže ovlivnit;
- h) smlouvy, u nichž spotřebitel výslovně požádal obchodníka o to, aby jej navštívil za účelem provedení nezbytné opravy nebo údržby. Pokud při příležitosti takovéto návštěvy obchodník poskytne navíc jiné služby než ty, které si zákazník výslovně vyžádal, nebo dodá navíc jiné zboží než náhradní díly nutné k provedení údržby nebo oprav, má spotřebitel právo od smlouvy na tyto dodatečné služby nebo zboží odstoupit;
- i) dodání audiozáznamů nebo videozáznamů či počítačových programů v originálních obalech, které byly spotřebitelem porušeny;
- j) dodání novin, periodik nebo časopisů, s výjimkou smluv o předplatném na dodávání takovýchto publikací;
- k) smlouvy uzavřené při veřejné dražbě;
- l) poskytování ubytování k jiným než obytným účelům, přepravu zboží, pronájem vozidel, stravování nebo služby související s rekreační činností, pokud příslušná smlouva stanoví konkrétní datum nebo lhůtu plnění;
- m) dodání digitálního obsahu, který není poskytnut na hmotném nosiči, pokud plnění smlouvy začalo s předchozím výslovným souhlasem spotřebitele a s jeho vědomím, že poskytnutím souhlasu ztratí své právo odstoupit od smlouvy.

KAPITOLA IV

DALŠÍ PRÁVA SPOTŘEBITELŮ

Článek 17

Oblast působnosti

1. Články 18 a 20 se použijí na kupní smlouvy. Tyto články se nevztahují na smlouvy týkající se dodávek vody, plynu nebo elektřiny, které nejsou prodávány v omezeném objemu nebo ve stanoveném množství, tepla z dálkového vytápění nebo na dodání digitálního obsahu, který není poskytnut na hmotném nosiči.

2. Články 19, 21 a 22 se použijí na kupní smlouvy, smlouvy o poskytování služeb a smlouvy o dodání vody, plynu nebo elektřiny, tepla z dálkového vytápění a digitálního obsahu.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 133, 22.5.2008, s. 66.

Článek 18

Dodání

1. Pokud se strany nedohodly ohledně doby dodání jinak, obchodník dodá zboží do fyzického držení spotřebitele nebo je převede pod jeho kontrolu bez zbytečných odkladů po uzavření smlouvy, nejpozději však do třiceti dnů ode dne jejího uzavření.

2. Nesplní-li obchodník svou povinnost ohledně dodání zboží v době sjednané se spotřebitelem nebo v době stanovené v odstavci 1, spotřebitel jej vyzve k dodání v dodatečné lhůtě odpovídající daným okolnostem. Nedodá-li obchodník zboží v této dodatečné lhůtě, je spotřebitel oprávněn smlouvu ukončit.

První pododstavec se nepoužije na kupní smlouvy, u nichž obchodník odmítl zboží dodat nebo u nichž má dodání v dohodnuté dodací lhůtě zásadní význam s ohledem na všechny okolnosti, které uzavření smlouvy provázely, nebo u nichž spotřebitel před uzavřením smlouvy informoval obchodníka o tom, že dodání zboží do konkrétního data nebo v konkrétní den má zásadní význam. V těchto případech, tj. pokud obchodník nedodá zboží v termínu dohodnutém se spotřebitelem nebo ve lhůtě stanovené v odstavci 1, je spotřebitel oprávněn smlouvu okamžitě ukončit.

3. Po ukončení smlouvy obchodník bez zbytečných odkladů vrátí všechny částky, které spotřebitel uhradil na základě smlouvy.

4. Kromě ukončení smlouvy v souladu s odstavcem 2 může spotřebitel využít jiných prostředků nápravy stanovených ve vnitrostátních právních předpisech.

Článek 19

Poplatky za používání způsobu platby

Členské státy zakáží obchodníkům účtovat spotřebitelům v souvislosti s použitím konkrétního způsobu platby poplatky, které převyšují náklady na použití daného způsobu platby nesené obchodníkem.

Článek 20

Přechod rizika

V případě smluv, kdy obchodník odesílá zboží spotřebiteli, riziko ztráty nebo poškození zboží přechází na spotřebitele v okamžiku, kdy on sám nebo třetí strana (jiná než dopravce) určená spotřebitelem získá zboží do fyzického držení. Riziko se však přenáší na spotřebitele při předání zboží dopravci, kterého pověřil přepravou zboží spotřebitel, aniž by mu tuto možnost obchodník nabídl; tímto ustanovením nejsou dotčena práva spotřebitele vůči dopravci.

Článek 21

Komunikace po telefonu

Členské státy zajistí, aby v případě, že obchodník provozuje telefonní linku vyhrazenou pro záležitosti týkající se uzavřených smluv, neplatil spotřebitel za hovor s obchodníkem vyšší částku než je běžná sazba.

Prvním pododstavcem není dotčeno právo poskytovatelů telekomunikačních služeb účtovat za tyto hovory poplatky.

Článek 22

Dodatečné platby

Před tím, než je spotřebitel vázán smlouvou nebo nabídkou, si obchodník vyžádá výslovný souhlas spotřebitele pro každou další platbu kromě dohodnuté úhrady za hlavní smluvní závazek obchodníka. Pokud obchodník tento výslovný souhlas spotřebitele neobdržel, ale podsunul mu jej pomocí předem nastavených možností, které musí spotřebitel zamítnout, aby se vyhnul dodatečné platbě, má spotřebitel nárok na vrácení této platby.

KAPITOLA V

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 23

Prosazování

1. Členské státy zajistí, aby existovaly přiměřené a účinné prostředky pro zajištění dodržování této směrnice.

2. Prostředky uvedené v odstavci 1 zahrnují opatření, jejichž prostřednictvím může jeden nebo několik níže uvedených subjektů určených vnitrostátním právem dát v souladu s vnitrostátními právními předpisy podnět k zahájení soudního řízení nebo řízení před příslušnými správními orgány, aby zajistil uplatňování vnitrostátních předpisů provádějících tuto směrnici:

- a) orgány veřejné správy nebo jejich zástupci;
- b) organizace spotřebitelů s oprávněným zájmem na ochraně spotřebitelů;
- c) profesní organizace, které mají oprávněný zájem konat.

Článek 24

Sankce

1. Členské státy stanoví pravidla pro sankce za porušení vnitrostátních předpisů přijatých podle této směrnice a přijmou všechna nezbytná opatření k zajištění jejich uplatňování. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

2. Členské státy oznámí tyto předpisy Komisi do 13. prosince 2013 a neprodleně jí oznámí všechny následné změny, které se jich týkají.

Článek 25

Kogentní povaha směrnice

Pokud je rozhodné právo pro smlouvu právem členského státu, spotřebitelé se nesmí vzdát práv, která pro ně vyplývají z vnitrostátních právních předpisů provádějících tuto směrnici.

Všechny smluvní podmínky, na jejichž základě pozbývají práva zaručená touto směrnicí přímo nebo nepřímo platnost nebo jsou omezena, nejsou pro spotřebitele závazné.

Článek 26

Informace

Členské státy přijmou vhodná opatření k informování spotřebitelů a obchodníků o vnitrostátních právních předpisech, kterými se provádí tato směrnice, a případně vyzvou obchodníky a držitele kodexu ve smyslu čl. 2 písm. g) směrnice 2005/29/ES, aby informovali spotřebitele o svých kodexech chování.

Článek 27

Setrvačný prodej

Spotřebiteli nevzniká povinnost poskytnout úhradu v případech nevyžádaného dodání zboží, vody, plynu, elektřiny, tepla z dálkového vytápění nebo digitálního obsahu či nevyžádaného poskytnutí služeb, které je zakázáno na základě čl. 5 odst. 5 a bodu 29 přílohy I směrnice 2005/29/ES. V těchto případech nelze neexistenci odpovědi ze strany spotřebitele po takovém nevyžádaném dodání nebo poskytnutí považovat za souhlas.

Článek 28

Provedení

1. Členské státy do 13. prosince 2013 přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí. Neprodleně sdělí Komisi znění těchto opatření formou dokumentů. Komise tyto dokumenty použije k vypracování zprávy uvedené v článku 30.

Budou tyto předpisy používat od 13. června 2014.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Ustanovení této směrnice se použijí na smlouvy uzavřené po 13. června 2014.

Článek 29

Oznamovací povinnost

1. Pokud členský stát využije jakoukoliv z možností regulace podle čl. 3 odst. 4, čl. 6 odst. 7, čl. 6 odst. 8, čl. 7 odst. 4, čl. 8 odst. 6 a čl. 9 odst. 3, uvědomí o tom do 13. prosince 2013 Komisi, jakož i pak o veškerých následných změnách.

2. Komise zajistí, aby údaje uvedené v odstavci 1 byly spotřebitelům a obchodníkům snadno přístupné, mimo jiné na vyhrazených internetových stránkách.

3. Komise předá informace uvedené v odstavci 1 ostatním členským státům a Evropskému parlamentu. Komise konzultuje uvedené informace se zúčastněnými stranami.

Článek 30

Zprávy Komise a revize

Do 13. prosince 2016 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování této směrnice. V této zprávě zejména posoudí opatření této směrnice týkající se digitálního obsahu, včetně práva odstoupit od smlouvy. Ke zprávě případně přiloží legislativní návrhy s cílem přizpůsobit směrnici vývoji v oblasti práv spotřebitelů.

KAPITOLA VI

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 31

Zrušení

Směrnice 85/577/EHS a směrnice 97/7/ES ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/65/ES ze dne 23. září 2002 o uvádění finančních služeb pro spotřebitele na trh na dálku⁽¹⁾ a směrnic 2005/29/ES a 2007/64/ES se zrušují od 13. června 2014.

Odkazy na zrušené směrnice se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze II.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 271, 9.10.2002, s. 16.

Článek 32

Změna směrnice 93/13/EHS

Ve směrnici 93/13/EHS se vkládá článek, který zní:

„Článek 8a

1. Pokud členský stát přijme ustanovení v souladu s článkem 8, uvědomí o nich i o veškerých následných změnách Komisi, zejména pokud tato ustanovení:

- rozšiřují hodnocení nepřiměřenosti na individuálně sjednané smluvní podmínky nebo na přiměřenost ceny či úhrady, nebo
- obsahují seznam smluvních podmínek považovaných za nepřiměřené.

2. Komise zajistí, aby údaje uvedené v odstavci 1 byly spotřebitelům a obchodníkům snadno přístupné, mimo jiné na vyhrazených internetových stránkách.

3. Komise předá informace uvedené v odstavci 1 ostatním členským státům a Evropskému parlamentu. Komise konzultuje uvedené informace se zúčastněnými stranami.“

Článek 33

Změna směrnice 1999/44/ES

Ve směrnici 1999/44/ES se vkládá článek, který zní:

„Článek 8a

Požadavky na předávání informací

1. Pokud některý členský stát přijme v souladu s čl. 8 odst. 2 přísnější ustanovení o ochraně spotřebitele, než jsou

ustanovení čl. 5 odst. 1 až 3 a čl. 7 odst. 1, uvědomí o nich i o veškerých následných změnách Komisi.

2. Komise zajistí, aby údaje uvedené v odstavci 1 byly spotřebitelům a obchodníkům snadno přístupné, mimo jiné na vyhrazených webových stránkách.

3. Komise předá informace uvedené v odstavci 1 ostatním členským státům a Evropskému parlamentu. Komise konzultuje uvedené informace se zúčastněnými stranami.“

Článek 34

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 35

Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

Ve Štrasburku dne 25. října 2011.

Za Evropský parlament

předseda

J. BUZEK

Za Radu

předseda

M. DOWGIELEWICZ

PŘÍLOHA I

Informace o uplatňování práva odstoupit od smlouvy

A. Vzorové poučení o odstoupení od smlouvy

Právo odstoupit od smlouvy

Do 14 dnů máte právo odstoupit od této smlouvy bez udání důvodu.

Lhůta pro odstoupení od smlouvy uplyne 14 dnů ode dne následujícího po dnu [1].

Pro účely uplatnění práva odstoupit od smlouvy nás [2] musíte o svém rozhodnutí odstoupit od této smlouvy informovat formou jednoznačného prohlášení (např. dopisu zasláního poštou, faxu nebo e-mailu). Můžete použít přiložený vzorový formulář pro odstoupení od smlouvy, není to však Vaší povinností. [3]

Aby byla dodržena lhůta pro odstoupení od této smlouvy, postačuje zaslat sdělení o uplatnění práva odstoupit od smlouvy před uplynutím příslušné lhůty.

Důsledky odstoupení od smlouvy

Pokud odstoupíte od této smlouvy, vrátíme Vám bez zbytečných prodlev a v každém případě nejpozději do 14 dnů ode dne, kdy jsme byli informováni o Vašem rozhodnutí odstoupit od smlouvy, všechny platby, které jsme od Vás obdrželi, včetně nákladů na dodání (kromě dodatečných nákladů vzniklých v důsledku Vámi zvoleného způsobu dodání, který je jiný než nejlevnější způsob standardního dodání nabízený naší společností). Pro vrácení plateb použijeme stejný platební prostředek, který jste použil(a) pro provedení počáteční transakce, pokud jste výslovně neurčil(a) jinak. V žádném případě Vám tím nevzniknou další poplatky. [4]

[5]

[6]

Pokyny pro vyplnění formuláře:

[1.] Vložte jeden z textů v uvozovkách:

- a) v případě smlouvy o poskytování služeb nebo smlouvy týkající se dodávek vody, plynu nebo elektřiny, které nejsou prodávány v omezeném objemu nebo ve stanoveném množství, tepla z dálkového vytápění nebo digitálního obsahu, který není poskytnut na hmotném nosiči: „uzavření smlouvy.“;
- b) v případě kupní smlouvy: „kdy Vy nebo Vámi určená třetí strana (jiná než dopravce) získáte zboží do fyzického držení.“;
- c) v případě smlouvy týkající se různého zboží objednaného spotřebitelem v rámci jedné objednávky a dodaného zvlášť: „kdy Vy nebo Vámi určená třetí strana (jiná než dopravce) získáte do fyzického držení poslední zboží.“;
- d) v případě smlouvy týkající se dodávky zboží sestávajícího z několika položek nebo částí: „kdy Vy nebo Vámi určená třetí strana (jiná než dopravce) získáte do fyzického držení poslední položku nebo část.“;
- e) v případě smlouvy o pravidelné dodávce zboží po stanovenou dobu: „kdy Vy nebo Vámi určená třetí strana (jiná než dopravce) získáte do fyzického držení první zboží.“.

[2.] Vložte Vaše jméno/název, zeměpisnou adresu a případně Vaše telefonní a faxové číslo a e-mailovou adresu.

[3.] Pokud na Vašich internetových stránkách nabízíte spotřebiteli možnost elektronicky vyplnit a odeslat informaci o odstoupení od smlouvy, vložte toto: „Na naší webové stránce můžete rovněž elektronicky vyplnit a odeslat vzorový formulář pro odstoupení od smlouvy nebo jakékoli jiné jednoznačné prohlášení [vložte internetovou adresu]. Využijete-li této možnosti, obratem Vám zašleme na trvalém nosiči (např. elektronickou poštou) potvrzení o přijetí tohoto oznámení o odstoupení od smlouvy.“

[4.] V případě kupní smlouvy, v níž nenabízíte, že při odstoupení od smlouvy vyzvednete zboží, vložte toto: „S vrácením platby můžeme počkat do té doby, než vrácené zboží obdržíme nebo než prokážete, že jste zboží odeslal zpět, podle toho, co nastane dříve.“

5. Pokud spotřebitel obdržel zboží v souvislosti se smlouvou, vložte zde toto:

a) buď:

— „Zboží vyzvedneme.“, nebo

— „Zboží bez prodlení a v každém případě ne později než 14 dnů ode dne, kdy nám oznámíte, že odstoupíte od této smlouvy, zašlete zpět nebo je předějte na adresu ... [vložte Vaši jméno a zeměpisnou adresu, případně jméno a zeměpisnou adresu osoby, kterou jste oprávnili k převzetí zboží]. Lhůta se považuje za dodrženu, pokud nám zašlete zboží zpět před uplynutím 14 dnů.“;

b) nebo:

— „Náklady spojené s navrácením zboží ponese naše společnost.“, nebo

— „Ponesete přímé náklady spojené s navrácením zboží.“, nebo

— Pokud ve smlouvě uzavřené na dálku nenabízíte, že ponesete náklady spojené s vrácením zboží, a pokud toto zboží ze své podstaty nemůže být vráceno obvyklou poštovní cestou: „Ponesete přímé náklady spojené s navrácením zboží ve výši ... EUR [vložte částku].“ Nebo pokud nelze náklady na vrácení zboží rozumně vypočítat předem: „Ponesete přímé náklady spojené s navrácením zboží. Maximální náklady jsou odhadované ve výši ... EUR [vložte částku].“, nebo

— Pokud v rámci smlouvy uzavřené mimo obchodní prostory nelze zboží ze své podstaty vrátit obvyklou poštovní cestou a v době uzavření smlouvy bylo dodáno spotřebiteli domů: „Zboží vyzvedneme na vlastní náklady.“;

c) „Odpovídáte pouze za jakékoli snížení hodnoty zboží v důsledku nakládání s tímto zbožím jiným způsobem, než je nutné k obeznámení se s povahou, vlastnostmi a funkcí zboží.“

6. V případě smlouvy o poskytování služeb nebo smlouvy týkající se dodávek vody, plynu nebo elektřiny, pokud nejsou prodávány v omezeném objemu nebo ve stanoveném množství, či tepla z dálkového vytápění vložte toto: „Pokud jste požádal(a), aby poskytování služeb nebo dodávky vody/plynu/elektřiny/tepla z dálkového vytápění [nehodící se vymažte] začaly během lhůty pro odstoupení od smlouvy, zaplatíte nám částku úměrnou rozsahu poskytnutých služeb do doby, kdy jste nás informoval(a) o odstoupení od smlouvy, a to v porovnání s celkovým rozsahem služeb stanoveným ve smlouvě.“

B. Vzorový formulář pro odstoupení od smlouvy

(vyplňte tento formulář a pošlete jej zpět pouze v případě, že chcete odstoupit od smlouvy)

— Adresát [zde obchodník vloží jméno/název, zeměpisnou adresu a případně faxové číslo a e-mailovou adresu obchodníka]:

— Oznamuji/oznamujeme (*), že tímto odstupuji/odstupujeme (*) od smlouvy o nákupu tohoto zboží (*)/o poskytnutí těchto služeb (*)

— Datum objednání (*)/datum obdržení (*)

— Jméno spotřebitele/spotřebitelů

— Adresa spotřebitele/spotřebitelů

— Podpis spotřebitele/spotřebitelů (pouze pokud je tento formulář zasílán v papírové podobě)

— Datum

(*) Nehodící se škrtněte.

PŘÍLOHA II

Srovnávací tabulka

Směrnice 85/577/EHS	Směrnice 97/7/ES	Tato směrnice
Článek 1		Článek 3 ve spojení s čl. 2 body 8 a 9 a čl. 16 písm. h)
	Článek 1	Článek 1 ve spojení s čl. 2 bodem 7.
Článek 2		Čl. 2 bod 1 a 2
	Čl. 2 odst. 1	Čl. 2 bod 7
	Čl. 2 odst. 2	Čl. 2 bod 1
	Čl. 2 odst. 3	Čl. 2 bod 2
	Čl. 2 odst. 4 první věta	Čl. 2 bod 7
	Čl. 2 odst. 4 druhá věta	—
	Čl. 2 odst. 5	—
Čl. 3 odst. 1		Čl. 3, odst. 4
Čl. 3 odst. 2 písm. a)		Čl. 3 odst. 3 písm. e) a f)
Čl. 3 odst. 2 písm. b)		Čl. 3 odst. 3 písm. j)
Čl. 3 odst. 2 písm. c)		—
Čl. 3 odst. 2 písm. d)		Čl. 3 odst. 3 písm. d)
Čl. 3 odst. 2 písm. e)		Čl. 3 odst. 3 písm. d)
Čl. 3 odst. 3		—
	Čl. 3 odst. 1 první odrážka	Čl. 3 odst. 3, bod d)
	Čl. 3 odst. 1 druhá odrážka	Čl. 3 odst. 3 písm. l)
	Čl. 3 odst. 1 třetí odrážka	Čl. 3 odst. 3 písm. m)
	Čl. 3 odst. 1 čtvrtá odrážka	Čl. 3 odst. 3 písm. e) a f)
	Čl. 3 odst. 1 pátá odrážka	Čl. 6 odst. 3 a čl. 16 písm. k) ve spojení s čl. 2 písm. 13
	Čl. 3 odst. 2 první odrážka	Čl. 3 odst. 3 písm. j)
	Čl. 3 odst. 2 druhá odrážka	Čl. 3 odst. 3, písm. f) (pro pronájem bytových prostor pro obytné účely), písm. g) (pro souborné služby pro cesty), písm. h) (pro dočasné užívání ubytovacího zařízení (timeshare)), písm. k) (pro přepravu s výjimkami) a čl. 16 písm. l) (výjimka z práva odstoupit od smlouvy)
Čl. 4 první věta		Čl. 6 odst. 1 písm. b), c) a h), čl. 7 odst. 1 a 2
Čl. 4 druhá věta		Čl. 6 odst. 1 písm. a) a čl. 7 odst. 1
Čl. 4 třetí věta		Čl. 6 odst. 1
Čl. 4 čtvrtá věta		Článek 10
	Čl. 4 odst. 1 písm. a)	Čl. 6 odst. 1 písm. b) a c)
	Čl. 4 odst. 1 písm. b)	Čl. 6 odst. 1 písm. a)

Směrnice 85/577/EHS	Směrnice 97/7/ES	Tato směrnice
	Čl. 4 odst. 1 písm. c)	Čl. 6 odst. 1 písm. e)
	Čl. 4 odst. 1 písm. d)	Čl. 6 odst. 1 písm. e)
	Čl. 4 odst. 1 písm. e)	Čl. 6 odst. 1 písm. g)
	Čl. 4 odst. 1 písm. f)	Čl. 6 odst. 1 písm. h)
	Čl. 4 odst. 1 písm. g)	Čl. 6 odst. 1 písm. f)
	Čl. 4 odst. 1 písm. h)	—
	Čl. 4 odst. 1 písm. i)	Čl. 6 odst. 1 písm. o) a p)
	Čl. 4 odst. 2	Čl. 6 odst. 1 ve spojení s čl. 8 odst. 1, 2 a 4.
	Čl. 4 odst. 3	Čl. 8 odst. 5
	Čl. 5 odst. 1	Čl. 8 odst. 7
	Čl. 5 odst. 2	Čl. 3 odst. 3 písm. m)
	Čl. 6 odst. 1	Čl. 9 odst. 1 a 2, článek 10, čl. 13 odst. 2, článek 14
	Čl. 6 odst. 2	Čl. 13 a čl. 14 odst. 1 druhý a třetí pododstavec
	Čl. 6 odst. 3 první odrážka	Čl. 16 písm. a)
	Čl. 6 odst. 3 druhá odrážka	Čl. 16 písm. b)
	Čl. 6 odst. 3 třetí odrážka	Čl. 16 písm. c) a d)
	Čl. 6 odst. 3 čtvrtá odrážka	Čl. 16 písm. i)
	Čl. 6 odst. 3 pátá odrážka	Čl. 16 písm. j)
	Čl. 6 odst. 3 šestá odrážka	Čl. 3 odst. 3 písm. c)
	Čl. 6 odst. 4	Článek 15
	Čl. 7 odst. 1	Čl. 18 odst. 1 (pro kupní smlouvy)
	Čl. 7 odst. 2	Čl. 18 odst. 2, 3 a 4
	Čl. 7 odst. 3	—
	Článek 8	
	Článek 9	Článek 27
	Článek 10	— (viz však článek 13 směrnice 2002/58/ES)
	Čl. 11 odst. 1	Čl. 23 odst. 1
	Čl. 11 odst. 2	Čl. 23 odst. 2
	Čl. 11 odst. 3 písm. a)	Čl. 6 odst. 9 pro důkazní břemeno týkající se informací poskytovaných před uzavřením smlouvy; pro ostatní: —
	Čl. 11 odst. 3 písm. b)	Článek 24 odst. 1
	Čl. 11 odst. 4	—
	Čl. 12 odst. 1	Článek 25
	Čl. 12 odst. 2	—
	Článek 13	Čl. 3 odst. 2
	Článek 14	Článek 4

Směrnice 85/577/EHS	Směrnice 97/7/ES	Tato směrnice
	Čl. 15 odst. 1	Čl. 28 odst. 1
	Čl. 15 odst. 2	Čl. 28 odst. 1
	Čl. 15 odst. 3	Čl. 28 odst. 1
	Čl. 15, odst. 4	Článek 30
	Článek 16	Článek 26
	Článek 17	—
	Článek 18	Článek 34
	Článek 19	Článek 35
Čl. 5 odst. 1		Článek 9 a 11
Čl. 5 odst. 2		Článek 12
Článek 6		Článek 25
Článek 7		Článek 13, 14 a 15
Článek 8		Článek 4

Příloha nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 ze dne 27. října 2004 o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele („nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele“) (1)	Považuje se za odkaz na
Body 2 a 11	tuto směrnici

(1) Úř. věst. L 364, 9.12.2004, p. 1.

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2011 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 100 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční DVD	22 úředních jazyků EU	1 200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	770 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční DVD (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	400 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), DVD, jedno vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	300 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepsat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném DVD.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Prodej a předplatné

Předplatné různých placených periodik, jako například předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, lze získat u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

